

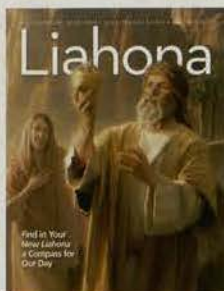
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE • JANUAR 2010

Liahona

I dit nye
Liahona finder
du et kompas
for vor tid

Velkommen til dit nye *Liahona*!

PÅ OMSLAGET
Forsiden: Maleri af
Joseph Briccy
Bagsiden: Fotoillustration:
John Luke

Velkommen! Lad os sammen glæde os over *Liahonas* nye design og artikler. Vi ved, at I var glade for den gamle udgave af *Liahona*, men tiden var inde til nogle forbedringer.

Du vil for eksempel lægge mærke til, at der ikke længere er et indlæg midt i bladet. Lokalnyt og børnesiderne er blevet rykket om bag i bladet.

Uanset, hvad du måtte søge i et tidsskrift fra Kirken, så tror vi, at du finder det her. Hvis du holder af længere, indholdsrige artikler, er der flere tankevækkende, som du kan vælge i mellem. Men hvis din tid er knap, så kan du også bare bladre i bladet.

Rundt om i tidsskriftet finder du nye sektioner, som er tydeligt markeret som stof for børn, unge eller unge voksne. Hvis du er ny i Kirken, vil du sikkert synes om at læse om Kirkens grundlæggende lære og skikke (se Vores tro, s. 14). Hvis du er underviser eller leder eller forælder, kan du finde nyttige tips til at tjene dem, du holder af (se s. 13, 22, 26 og 36).

Et af de nye tiltag i det nye *Liahona* er blandingen af voksenartikler med supplerende materiale til unge og børn – og omvendt. Det lægger man især mærke til ved Budskab fra Det Første Præsidentskab.

Der er andre, mere diskrete ændringer. Prøv selv at finde dem, mens du udforsker dette nummer. Det hele er udtænkt som en hjælp til at føle Ånden og lære din himmelske Fader og vor Frelser, Jesus Kristus, bedre at kende. De er *Liahonas* største inspirationskilde.

– Redaktørerne

P.S. Vil du gøre os en tjeneste? Fortæl os, hvad du synes om dit nye *Liahona*. Send os en e-mail på liahona@ldschurch.org (skriv »New Liahona« i emnelinjen), eller send et brev til:

Liahona, Rm. 2420

50 E. North Temple St.

Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Liahona, januar 2010

BUDSKABER

- 4 **Budskab fra Det Første Præsidentskab: Hold ud lidt endnu**
Præsident Dieter F. Uchtdorf
- 9 **Besøgsbudskabet: Bliv selvhjulpen**

ARTIKLER

- 16 **Det bedste venter forude**
Ældste Jeffrey R. Holland
Se fremad og husk på, at tro altid er rettet mod fremtiden.
- 22 **Den nye håndbog i Evangeliske principper**
Ældste Russell M. Nelson
Når du studerer den nye håndbog, får du en bedre forståelse af grundlæggende evangeliske lærdomme.

- 26 **Studér Hjælpeforeningens virke**
Julie B. Beck
Sådan får du mest muligt ud af lektionerne den første søndag i måneden.
- 32 **Skab bjerge: Lignelsen om bjergføreren og bjerget**
Adam C. Olson
En turistguide i Taiwan viser, hvordan jordiske udfordringer bereder os på at nå vores endelige mål, evigt liv.

FASTE ARTIKLER

- 10 **Små og enkle ting**
- 12 **Vores hjem og familie: Sådan fandt vi lykken**
Lidia Evgenevna Shmakova
- 13 **Tjeneste i Kirken: Hvem? Mig? Undervise?**
- 14 **Det tror vi: Gud er virkelig vor Fader**
- 36 **Evangeliske klassikere: Løs følelsesmæssige problemer på Herrens måde**
Præsident Boyd K. Packer
- 38 **Sidste dages hellige røster**
- 74 **Kirkenyt**
- 80 **Til vi ses igen: »I skal finde mig«**
Aaron L. West

UNGE VOKSNE

42

42 De talte til os: Hvad skal vi gøre, når vi ikke ved, hvad vi skal gøre?

Ældste Stanley G. Ellis

44 Evangeliet i mit liv

Hjulpet af Ånden
Samantha Wills

UNGE

46 Anvendelige selv i dag

Andrew Horton

Har Det Gamle Testamente noget at lære os i dag? Absolut!

48 Kun for unge

50 GUFs tema 2010

Unge Mænds og Unge Pigers hovedpræsidentskaber

»Vær modig og stærk...«
(Jos 1:9).

52 Plakat: Stærk nok

53 Lige til sagen

54 Sådan ved jeg det: Den bog gjorde mig nysgerrig

Wilfredo Valenzuela

56 Bed om et svar

Sylvia Waterböhr

Bøn kan være en hjælp til lektielæsningen – hvis vi følger de tilskyndelser, vi får.

57 Styrken ved spørgsmål

Virginia Schildböck

»Hvorfor kommer du ikke til religionsklasserne?« spurgte en ven mig. Det enkle spørgsmål virkede stærkere, end man skulle tro.

BØRN

64

58 Forberedelse til præstedømmet

Richard M. Romney

Hvordan bereder I, 11-årige drenge, jer på at modtage Det Aronske Præstedømme?

60 Et besøg på Temple Square: Templet i Salt Lake City

Jan Pinborough

62 Bolsjet

J. Harvey Hapi

Jeg var ved at kvæles i et bolsje og kunne ikke råbe om hjælp. Jeg kunne kun bede.

64 Historier om Jesus: Jahve og vor himmelske Faders vidunderlige plan

Diane Mangum

66 Fællestid: Skriftstedsdagbog

Sandra Tanner og Cristina Franco

68 Vores side

70 Til mindre børn

Se, om du kan finde den Liahona, som er gemt i dette nummer.

46

JANUAR 2010, ÅRGANG 159, NR. 1
LIAHONA 09281 110

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges officielle
tidsskrift på dansk.

Det Første Præsidentskab: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring og Dieter F. Uchtdorf

De Tolv Apostles Kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Redaktør: Spencer J. Condie

Vejledere: Keith K. Hilbig, Yoshihiko Kikuchi, Paul B. Pieper

Adm. direktør: David L. Frischknecht

Redaktionel leder: Victor D. Cave

Seniorredaktør: Larry Hillier

Grafisk leder: Allan R. Loyborg

Chefredaktør: R. Val Johnson

Vicechefredaktører: Jennifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Redaktør: Ryan Carr

Assisterende redaktør: Susan Barrett

Redaktion: David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene
Porter Gaunt, Annie Jones, Carrie Kasten, Jennifer Maddy,
Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekir, Joshua J.
Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell
Seniorsekretær: Laurel Teuscher

Art Director: Scott Van Kampen

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Design og produktion: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker
Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child,
Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard,
Eric P. Johnsen, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nelson
Prepress: Jeff L. Martin

Trykchef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Randy J. Benson

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse: Translation Division, Borups Allé 128,
1. th, DK-2000 Frederiksberg, Tlf. 38 11 18 50; fax 38 11 18 51

Kirkenyt:

Tegning af abonnement eller adresseændring kan foretages
enten ved henvendelse til din tidsskriftsrepræsentant eller
direkte til distributionscentret i Stockholm. Tlf. 0046-8 500
655 20. Abonnementsprisen på DKK 130 pr. år (inkl. moms og
porto) betales på girokontonummer 653-2136.

**Indsend manuskripter og spørgsmål til Liahona, Rm. 2420,
50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA;
eller med e-mail til liahona@ldschurch.org**

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompas«, eller
»vejviser«) udgives på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,
cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji, finsk,
fransk, græsk, haitiansk, hindi, hollandsk, indonesisk, islandsk,
italiensk, japansk, kinesisk, kiribati, koreansk, kroatisk, lettisk,
litauisk, malagassisk, marshallisk, mongolsk, norsk, polsk,
portugisisk, rumænsk, russisk, samoansk, singalesisk, slovensk,
spansk, svensk, tagalog, tahitiansk, tamil, telugu, thai, tjekkisk,
tonga, tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk. (Antal
numre pr. år varierer fra sprog til sprog.)

© 2010 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes.
Printed in the United States of America.

Tekst og billedmateriale i Liahona kan kopieres til lejlighedsvis,
ikke-kommercielt brug i kirke og hjem. Billedmateriale må
ikke kopieres, hvis der i kunstværkets kildeangivelse står
restriktioner. Spørgsmål skal rettes til Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

Liahona findes på internettet på mange sprog på
www.liahona.lds.org.

For readers in the United States and Canada:

January 2010 Vol. 159 No. 1. LIAHONA (USPS 311)
Danish (ISSN 1522-9165) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple,
Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00
per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required
for change of address. Include address label from a recent
issue; old and new address must be included. Send USA and
Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit
card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken
by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Mere på internettet

Liahona.lds.org

FOR VOKSNE

Bjergene i nationalparken Yushan

i Taiwan har givet inspiration til artiklen
»Skab bjerge«, s. 32. Hvis du vil se flere
fotos fra parken, kan du gå ind på
www.liahona.lds.org.

Hvis du synes om »Tjeneste i Kirken«
på side 13 i dette nummer, kan du finde
mere undervisning og flere ressourcer (på
engelsk) til din kaldelse på www.lds.org.
Klik på »Serving in the Church.«

Res
Book Area
M. A. B. S. W.
D 136 DAN
Jan 2010
30150

FOR UNGE VOKSNE

»Det bedste venter forude« (se s. 16) er
bygget over en tale, som ældste Jeffrey R.
Holland holdt i januar måned. Hvis du vil
læse hele den engelske tekst, så gå ind på
<http://speeches.byu.edu>.

FOR DE UNGE

**Denne artikel bekendtgør GUFs nye
tema.** Du kan se nytårshøjtideligheden
omkring temaet (på engelsk) på
www.abrandnewyear.lds.org.

Kig på plakaten på side 52 og gå så ind på www.newera.lds.org,
hvor du kan finde tidligere plakater (på engelsk).

I »Anvendelig selv i dag« (se s. 46) fortæller forfatteren om
nogle af de lektier, vi kan lære af Det Gamle Testamente.
Hvis du vil læse Det Gamle Testamente og andre skrifter på
internettet, så gå ind på www.languages.lds.org.

FOR BØRN

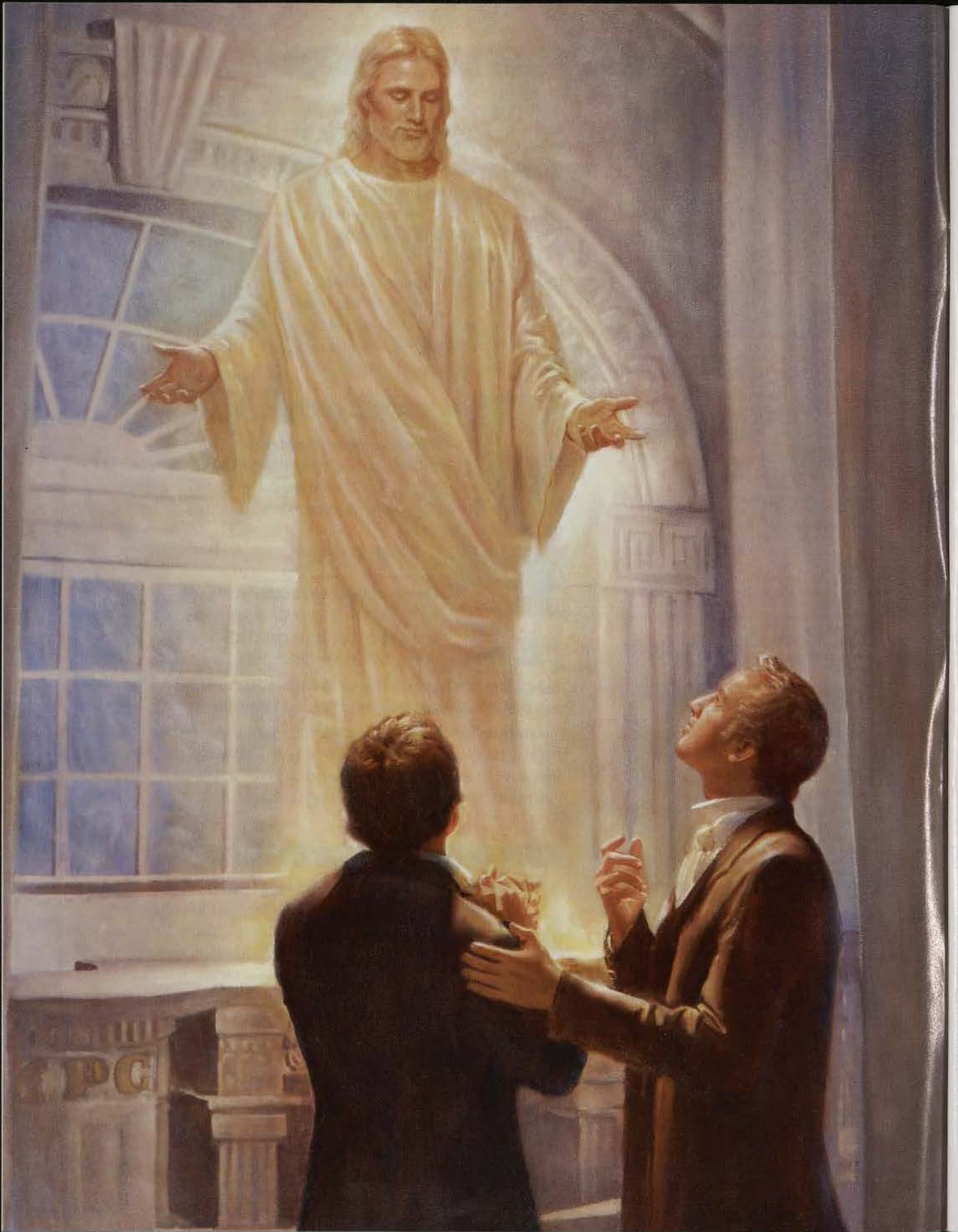
**Kate besøgte templet på tempelplad-
sen i Salt Lake City** (se »Templet i Salt Lake
City«, side 60). Se en video fra hendes
besøg ved at besøge www.friend.lds.org.

Gå også ind på www.friend.lds.org, hvis du
vil høre historier, spille spil eller prøve andre
sjove aktiviteter (på engelsk).

PÅ DIT EGET SPROG

Du kan finde dit eget lands kirkehjemmeside
ved at gå ind på www.languages.lds.org.

Præsident
Dieter F. Uchtdorf
Andenrådgiver i
Det Første Præsidentskab

Hold ud LIDT ENDNU

En af de varige lektier, som vi kan drage af Kirtland-perioden, er, at vores ånd har brug for konstant næring. Vi må holde os nær Herren hver eneste dag, hvis vi skal klare den modgang, som vi alle må møde.

Sidste sommer tog min hustru og jeg vore to tvillingebørnebørn til Kirtland i Ohio. Det var en vidunderlig og dyrebar mulighed, hvor vi kunne tilbringe tid sammen med dem, før de tog på deres mission.

Under vores besøg fik vi en bedre forståelse af forholdene, hvorunder profeten Joseph Smith og de hellige i Kirtland levede. Den æra i Kirkens historie er kendt som en tid med alvorlige prøvelser, men også himmelske velsignelser.

I Kirtland skænkede Herren os nogle af de mest fantastiske himmelske manifestationer og åndelige gaver, som verden nogensinde har set. 65 afsnit i Lære og Pagter blev modtaget i Kirtland og det omkringliggende område – åbenbaringer, som bragte nyt lys og kundskab om emner som det andet komme, omsorg

for de nødlidende, frelsesplanen, præstedømmets myndighed, visdomsordet, tiende, templet og indvielsesloven.¹

Det var en periode med åndelig vækst uden sidestykke. Guds ånd som en ild begyndte virkelig at lue. Moses, profeten Elias og

mange andre himmelske væsener viste sig i denne tid, herunder vor himmelske Fader og hans Søn, verdens Frelser, Jesus Kristus.²

En af de mange åbenbaringer, som Joseph modtog i Kirtland, var en åbenbaring, som han kaldte »oliebladet« ... plukket af paradiset træ, Herrens budskab til os om fred (forordet til L&P 88). Denne bemærkelsesværdige åbenbaring indeholder den himmelske invitation: »Kom nær til mig, så vil jeg komme nær til jer; søg mig flittigt, så skal I finde mig« (L&P 88:63). Da de hellige i Kirtland kom Herren

nærmere, kom han i sandhed dem nærmere og udgød himlens velsignelser på de trofastes hoved.

En åndelig fest

Kulminationen af disse åndelige tilkendegivelser skete måske under indvielsen af templet i Kirtland den 27. marts 1836. En af de tilstedeværende var den 28-årige William Draper, som beskrev dagen som en »pinsedag.« Han skrev: »Der var en sådan udgydelse af Herrens Ånd, at min pen er utilstrækkelig til at beskrive det fuldt ud, ej heller kan min tunge udtrykke det. Men lad mig her sige, at Ånden blev udgydt og kom som en mægtig, brusende vind og fyldte bygningen, så mange, der var til stede talte i tunger og havde syner og så engle og profeterede og oplevede en glædens tid, som man ikke har set magen til i denne generation.«³

De åndelige tilkendegivelser var ikke forbeholdt dem, der var inde i templet, for »folk i nabolaget stimlede sammen (da de hørte en usædvanlig lyd derinde og så et stærkt lys som en ildsøjle, der hvilede på templet), og de var forbavsede over det, der fandt sted.«⁴

Lorenzo Snow (1814-1901), som senere blev Kirkens

præsident, boede i Kirtland i denne velsignede periode. Han bemærkede: »Man kunne have troet, at efter at have modtaget disse vidunderlige tilkendegivelser kunne ingen fristelse have overvundet de hellige.«⁵

Men selvfølgelig fritager store åndelige oplevelser os ikke for modgang og prøvelser. Blot få måneder efter tempelindvielsen rystede en omfattende økonomisk krise USA, og Kirtland blev hårdt ramt. Banker krakkede og efterlod mange i store økonomiske problemer. Og for at gøre alt værre, så kom mange af de hellige, der flyttede til Kirtland, kun med meget få materielle ejendele, og de vidste ikke, hvad de ville, når de ankom, eller hvordan de skulle klare sig.

Snart opstod der forfølgelse, og pøbelhobe samlede sig mod de hellige. Medlemmer af Kirken – selv nogle af profetens nærmeste, hvoraf mange var til stede ved templets indvielse – faldt fra og fordømte Joseph som en falden profet.

Da jeg vandrede nær templet i Kirtland med min hustru og mine børnebørn, overvejede jeg, hvor tragisk det var, at nogle ikke kunne forblive trofaste selv efter de åndelige tilkendegivelser, som de havde bevidnet. Hvor var det sørgeligt, at de ikke kunne udholde spotten og kritikken fra de vantro. Hvor var det trist, at de ikke, da de mødte økonomiske prøvelser eller andre problemer, kunne nå ind i sig selv og finde styrken til at forblive trofaste. Hvor var det uheldigt, at de på en eller anden måde mistede mindet om den mirakuløse, åndelige høst ved indvielsen af templet.

Erfaringerne

Hvad kan vi lære af denne bemærkelsesværdige æra i Kirkens historie?

En af de store, varige lektier, som vi kan drage af Kirtland-perioden, er, at vores ånd har brug for konstant næring. Som præsident Harold B. Lee (1899-1973) forkyndte: »Et vidnesbyrd er ikke noget, som man har i dag, og som man altid vil have. Et vidnesbyrd vil enten vokse og vokse til en klar vished, eller det vil svinde ind til intet alt efter, hvad vi gør ved det. Jeg siger, at det vidnesbyrd, som vi genvinder dag efter dag, er det, der frelser os fra modstanderens faldgruber.«⁶ Vi skal holde os tæt til Herren

hver dag, hvis vi vil overvinde den modgang, som vi alle vil møde.

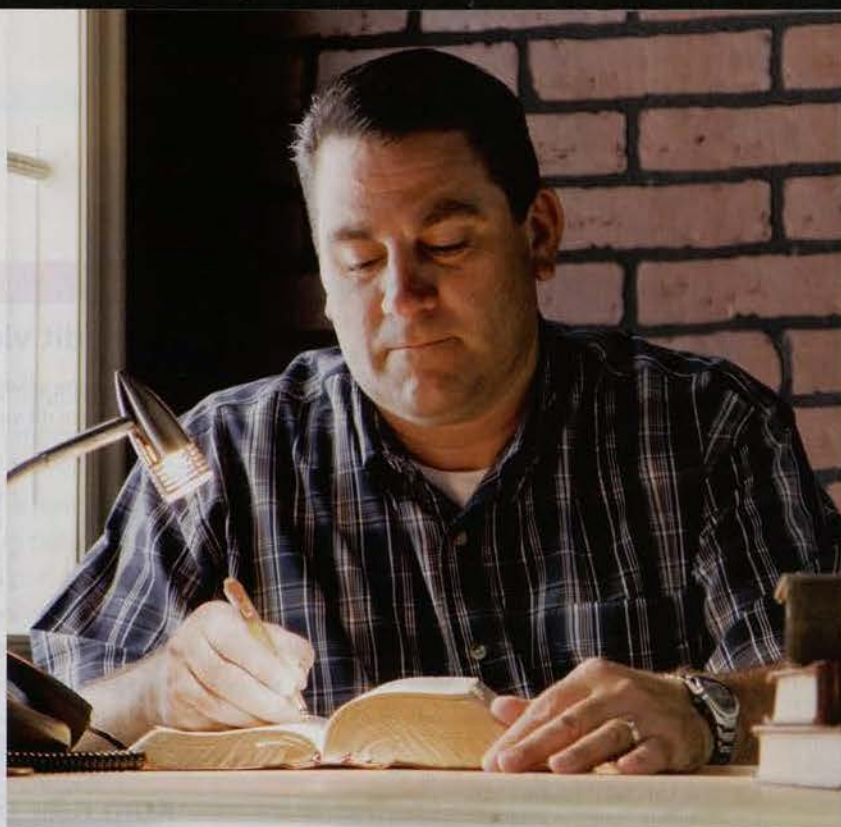
På nogle områder minder verden i dag om Kirtland i 1830'erne. Vi lever også i tider med økonomisk nedgang. Der er personer, som forfølger og skælder ud på Kirken og dens medlemmer. Personlige og kollektive prøvelser kan sommetider synes overvældende.

Da er det, at vi mere end nogensinde behøver at komme Herren nærmere. Når vi gør det, vil vi erfare, hvad det vil sige, at Herren kommer os nær. Når vi søger ham stadig mere flittigt, vil vi utvivlsomt finde ham. Vi vil klart se, at Herren ikke svigter sin kirke eller sine trofaste hellige. Vore øjne vil blive åbnet, og vi vil se ham åbne himlens vinduer og overøse os med mere af hans lys. Vi vil finde den åndelige styrke til at klare selv den mørkeste nat.

Selv om nogle af de hellige i Kirtland tabte de åndelige oplevelser af syne, som de havde haft, så gjorde de fleste ikke. Flertallet, herunder William Draper, holdt fast ved den åndelige kundskab, som Gud havde givet dem, og fortsatte med at følge profeten. Langs vejen oplevede de flere bitre prøvelser, men også mere livgivende åndelig vækst, indtil de til sidst, de, som holdt ud til enden, blev »modtaget ... i en tilstand af aldrig ophørende lykke« (Mosi 2:41).

I kan holde ud

Hvis I nogensinde bliver fristet til at blive modløse eller miste troen, så tænk på de trofaste hellige, som forblev trofaste i Kirtland. Hold ud lidt endnu. I kan gøre det! I er en del af et særligt slægtled. I blev forberedt og bevaret til at leve på dette vigtige tidspunkt i den periode, hvor vores smukke planet jorden eksisterer. I har en celestial oprindelse og har

Når vi søger Herren stadig mere flittigt, vil vi utvivlsomt finde ham. Vore øjne vil blive åbnet, og vi vil se ham åbne himlens vinduer og overøse os med mere af hans lys.

derfor alle de nødvendige talenter til at gøre jeres liv til en evigtvarende succeshistorie.

Herren har velsignet jer med et vidnesbyrd om sandheden. I har mærket hans indflydelse og set hans magt. Og hvis I fortsat søger ham, vil han fortsat skænke jer hellige oplevelser. Med disse og andre åndelig gaver vil I være i stand til ikke blot at ændre jeres eget liv til det bedre, men også velsigne vore hjem, menigheder, lokalsamfund, byer, stater og lande med jeres godhed.

Det synes måske til tider vanskeligt at se, men hold ud lidt endnu, for »hvad intet øje har set, og intet øre hørt, og hvad der ikke er opstået i noget menneskes hjerte, det, som Gud har beredt for dem, der elsker ham« og venter på ham (1 Kor 2:9; se også L&P 76:10; 133:45).

Jeg bærer vidnesbyrd om sandheden af Jesu Kristi gengivne evangelium, og om, at denne, hans kirke, er sand. Jeg vidner af hele mit hjerte og sjæl om, at Gud lever, at Jesus Kristus er hans Søn og står som denne storslåede kirkes overhoved. Vi har en profet på jorden igen, nemlig præsident Thomas S. Monson.

Må vi altid huske lektien fra Kirtland og holde ud lidt endnu – selv når alt ser trist ud. Vid og husk dette: Herren elsker jer. Han husker jer. Og han vil altid støtte dem, der »holde[r] ud i tro til enden« (L&P 20:25). ■

NOTER

1. Se fx afsnit 45, 56, 76, 84, 89, 97 og 104.
2. Se L&P 76:23; 110:2-4, 11-13.
3. William Draper, »A Biographical Sketch of the Life and Travels and Birth and Parentage of William Draper« (1881), maskinskrevet manuskript, Church History Library, s. 2.
4. *History of the Church*, 2:428.
5. Lorenzo Snow, »Discourse«, *Deseret Weekly News*, 8. juni 1889, s. 26.
6. *Kirkens præsidenters lærdomme: Harold B. Lee 2001*, s. 43.

FORSLAG TIL SAMTALEEMNER FOR HJEMMELÆRERNE

Efter at have studeret dette budskab under bøn, bør I overveje jeres familiers behov og udvælge de punkter eller uddrag fra budskabet, som I mener vil gavne dem mest. Helligånden kan hjælpe jer med at forberede og fremføre budskabet (se L&P 42:14; 43:15-16). Det kan være, at I, udover at bære jeres egne vidnesbyrd, føler jer tilskyndet til at bede dem, som I underviser, om at fortælle om oplevelser eller vidnesbyrd, hvis de har lyst. (I kan finde andre forslag til undervisning i *Undervisning, den største kaldelse*).

UNGE

Styrk dit vidnesbyrd

Lav denne selvevalueringsquiz for at se, hvordan det går med at styrke dit vidnesbyrd:

- Ønsker jeg at tro?
- Faster og beder jeg for at få et stærkere vidnesbyrd?
- Læser jeg i skriften og tænker over den hver dag?
- Stræber jeg efter at holde budene hver dag?
- Stræber jeg efter at følge Helligåndens tilskyndelser?
- Bærer jeg vidnesbyrd, når jeg tilskyndes til det?

BØRN

Kom nær til Herren

I Kirtland i Ohio modtog profeten Joseph Smith en åbenbaring. Herren sagde: »Kom nær til mig, så vil jeg komme nær til jer; søg mig flittigt, så skal I finde mig« (L&P 88:63). En måde at komme nær til Herren på er ved at følge hans profet.

Sæt nedenstående billeder sammen med det, som præsident Thomas S. Monson har bedt os om at gøre.

Bed

Vær venlig

Gør en indsats for at lære

Hjælp andre

Bær dit vidnesbyrd

Læs i skriften

Bliv selvhjulpnen

Fremlæg disse skriftsteder og citater eller om nødvendigt et andet princip, som er til velsignelse for de søstre, I besøger. Bær vidnesbyrd om lærdommene. Lad dem, I underviser, fortælle, hvad de har følt og lært.

Hvad er selvhjulpnenhed?

»At være selvhjulpnen vil sige at benytte sig af alle vor himmelske Faders velsignelser til at drage omsorg for os selv og vores familie og finde løsninger på vore egne problemer. Enhver af os har et ansvar for at prøve at undgå problemer, inden de opstår, og lære at overvinde udfordringer, når de kommer ...

Hvordan bliver vi selvhjulpne? Vi bliver selvhjulpne ved at opnå tilstrækkelig kundskab, uddannelse og læsefærdighed; ved at styre vores økonomi og ressourcer klogt, ved at være åndeligt stærke, forberede os på nødsituationer og uventede situationer; og ved at besidde fysisk sundhed samt socialt og følelsesmæssigt velbefindende.¹

Julie B. Beck, Hjælpeforeningens hovedpræsident.

Et evangelisk ansvar

»Når vi lever fornuftigt og øger vore gaver og talenter, bliver vi mere selvhjulpne. Selvhjulpnenhed vil sige, at vi tager ansvar for vores egen åndelige og timelige velfærd og for dem,

som vor himmelske Fader har betroet i vores varetægt. Først når vi er selvhjulpne, kan vi virkelig følge Frelseren ved at tjene og velsigne andre.

»Det er vigtigt at forstå, at selvhjulpnenhed er et middel til at nå et mål. Vores endelige mål er at blive som Frelseren, og det mål fremmes gennem vor uselviske tjeneste af andre. Vores evne til at tjene øges eller mindskes alt efter graden af vores selvhjulpnenhed.²

Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum.

»Selvhjulpnenhed er et resultat af vores arbejdsindsats og understøtter alle andre velfærdstiltag. Det er et afgørende element i vores åndelige såvel som timelige velbefindende. Angående dette princip har præsident Marion G. Romney (1897-1988)

HJÆLP TIL BESØGSUNDERVISNINGEN

Som besøglærere kan I søge personlig inspiration, så I kan vide, hvordan I bedst imødekommer jeres søstres behov. Målet jeres indsats for at styrke hver søsters tro og familie.

PERSONLIG FORBEREDELSE

1 Mos 3:19.
Matt 6:33
L&P 82:18-19; 109:8

I kan finde yderligere information på www.providentliving.org; *Bered alt, hvad der behøves: Familieøkonomi* (katalognr. 04007 110); og *Bered alt, hvad der behøves: Hjemmeforråd* (katalognr. 04008 110).

sagt: »Lad os arbejde for det, vi har brug for. Lad os være selvhjulpne og uafhængige. Frelse kan ikke opnås gennem noget andet princip. Frelse er en personlig sag, og vi må udarbejde vores egen frelse, i det timelige såvel som i det åndelige.« ...

Præsident Spencer W. Kimball (1895-1985) har desuden sagt følgende om selvhjulpnenhed: »Ansvaret for hvert enkelt persons sociale, følelsesmæssige, fysiske eller økonomisk velbefindende hviler først og fremmest på ham selv, derefter på hans familie og derefter på Kirken, hvis han er et trofast medlem af den.«³ ■

Præsident Thomas S. Monson.

NOTER

1. »The Welfare Responsibilities of the Relief Society President«, *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance*, 2009, s. 4-5.
2. »A Gospel Vision of Welfare: Faith in Action«, *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance*, 2009, 1-2.
3. »Kirkens præsidenters lærdomme: Spencer W. Kimball«, 2006, s. 119.

Små og enkle ting

»Ved små og enkle ting bliver der udrettet store ting« (Alma 37:6).

KIRKEHISTORIE FRA HELE VERDEN

Hong Kong

Kina blev indviet til evangeliets forkyndelse den 9. januar 1921 i Beijing af ældste David O. McKay (1873-1970), som da var medlem af De Tolv Apostles Kvorum. Men forkyndelsen begrænsede sig til byen Hong Kong. I 1949 åbnede ældste Matthew Cooley (1897-1953) fra De Tolv Apostles Kvorum missionen med en bøn fra Victoria Peak – områdets højeste punkt med udsigt over hele byen.

Den kinesiske oversættelse af Mormons Bog lå færdig i 1965, og den blev fulgt op af Lære og Pagter i 1974.

Templet i Hong Kong i Kina var det første tempel i verden, der blev opført i en bygning med flere andre funktioner. Bygningen rummer også kirkesal, missionskontorer og tempelpræsidentens bolig.

Da Storbritannien overdrog Hong Kong til Kina i 1997, blev Hong Kong-missionen til Hong Kong-missionen i Kina.

Ældste Matthew Cooley, der var apostel, åbnede missionen i Hong Kong i 1949.

Templet i Hong Kong

Statistik

Medlemmer i Hongkong	22,939
Missioner	1
Stave	4
Distrikter	1
Menigheder	32
Templer	1

FORSLAG TIL BEDRE UNDERVISNING

- Prøv at arrangere stolene sådan, at du kan se alle eleverne, og sådan at alle kan se tavlen og de øvrige visuelle hjælpemidler.
- Når du vil fremme samtalen i klassen, så undgå ja/nej-spørgsmål. I stedet for at spørge: »Udviste Nefi tro?«, så spørg: »Hvordan udviste Nefi sin tro?«
- Vis opmærksomhed, når klassedeltagerne besvarer spørgsmål eller kommenterer emnet, så de ved, at deres tanker og holdninger bliver hørt.
- Hvis din kirkebygning har et bibliotek, så bed bibliotekaren om at vise dig, hvilke undervisningsmaterialer, der er til rådighed. Det kan omfatte billeder fra Evangelisk kunst, videoer eller dvd'er eller andre kildematerialer.

TIL VENSTRE: FOTO AF HONG KONG © CORBIS; FOTO AF MATTHEW COWLEY GENGIVET MED TILADELSE FRA KIRKENS HISTORISKE BIBLIOTEK; FOTO AF TEMPLET I HONG KONG I KINA: CRAIG DIMOND; FOTO AF FORSTESPADESTIKEREMONIEN UDJÅNT AF FAMILIEN CARBACK; FOTO AF HOVSPÅNER, WEIDEN, C. ANDERSEN; FOTOMILLITATION AF UNDERVISER: HYUNGYU LEE; TIL HOJRE: FOTO AF TEMPLET I CARDSTON I ALBERTA I CANADA: ANITA SATTERFELD; FOTO AF MURSE: JED CLARK; FOTO AF PRÆSIDENT MODAR: BOYARF STUDIO; FOTO AF TEMPEL I HELI: ELIÖN K. LINNICHOTEN

En venlig handling

Arinzechukwu Okere

Man ved aldrig, hvad en lille venlig handling kan føre til. Engang i januar måned, da jeg tjente i Akure i Lagos-missionen i Nigeria, havde jeg en lille gave, som jeg gerne ville give til en eller anden. Jeg tænkte: »Hvem kan jeg give den til, som vil få gavn af den?». Jeg tog gaven med kirke to søndage i træk, men kunne stadig ikke beslutte mig.

Da jeg gik til kirke den tredje søndag, tænkte jeg, at jeg ville give den til en god ven. Han var ikke i kirke den dag, men jeg fik fornemmelsen af, at en anden havde brug for den. Da jeg kiggede mig omkring i kirkesalen, fik jeg øje på en dreng, hvis forældre ikke var medlemmer af Kirken. Han virkede så ensom. Jeg følte mig tilskyndet til at give ham gaven. Jeg gav ham den og følte mig meget glad.

Så skete der noget vidunderligt. Hans mor kom i kirke den efterfølgende søndag. Hun takkede mig for gaven. Hun sagde: »Jeg havde lovet min søn, at jeg ville komme i kirke en dag. I dag kom jeg for at udtrykke taknemlighed for gaven.« Og sådan traf min kammerat og jeg hende; som siden da er blevet medlem af Kirken. Hvor blev den dreng dog glad, da han endelig så sin mor blive døbt.

Jeg ved, at der ved små midler kan udrettes store ting.

FOKUS PÅ TEMPLET

Templet i Cardston i Alberta i Canada

Præsident Joseph F. Smith (1838-1918) indviede grunden til templet i Cardston i Alberta i Canada den 27. juli 1913. Det var den gamle tabernakelplads, som oprindeligt blev givet til Kirken af Charles Ora Card, som grundlagde bebyggelsen i 1887, da de første hellige kom hertil. Så lagde ældste David O. McKay (1873-1970) fra De Tolv Apostles Kvorum hjørnestenen den 19. september 1915. Præsident Heber J. Grant

(1856-1945) indviede bygningen den 26. august 1923.

Templet er bygget af off-white granitblokke fra et stenbrud i det nærliggende Nelson i British Columbia. Templet i Cardston, der minder om en regulær Guds fæstning, både hvad angår åndelig styrke og fysisk fremtoning, har en fabelagtig udsigt over den canadiske prærie i alle retninger fra Cardston.

Ældste David O. McKay lagde som apostel i 1915 hjørnestenen til templet i Cardston i Alberta.

Et af templets enestående træk er det ti meter brede relieffpanel på østsiden. Skulpturen forestiller Frelseren, der tilbyder levende vand til den samaritanske kvinde ved brønden.

SÅDAN FANDT VI LYKKEN

Lidia Evgenevna Shmakova

Livet var meget hårdt under perestrojka, og vores familie var ved at gå i opløsning. Så traf vi missionærerne, og langsomt begyndte vi at genopbygge familien.

Jeg havde altid ment, at vi havde en stærk familie. Vore tre sønner og to døtre var normale børn, og vi havde normale problemer med dem. Nogle gange var de frække, og jeg blev vred. Bagefter spurgte jeg mig selv: »Hvorfor blev du så vred på dem?»

Dengang vidste jeg ikke, at *perestrojka* – en periode med politiske og økonomiske forandringer – var begyndt i Rusland. Jeg vidste ikke, at varerne snart ville forsvinde fra hylderne i alle butikker, og at vi i flere måneder, og senere år, ikke ville modtage vores løn. Livet blev meget hårdt. Vi havde mange vanskeligheder, og min mand og jeg var på randen af skilsmisse. Der opstod

en ren epidemi af stofmisbrug, og vores ene

søn blev revet med af den. Det var, som om solen ikke skinnede ind ad vore vinduer mere. Jeg vidste ikke, hvem jeg skulle bede til, men alligevel bad jeg Gud om hjælp. Vi kæmpede af al kraft, og lidt efter lidt fik vi hevet os op af sumpen.

I sommeren 1998 fandt missionærerne os. Vores liv blev vendt helt rundt, og vi bevægede os i en ny retning. Inden der var gået fem år, havde vi været i templet og var blevet beseglet som en evig familie.

Mens vores mellemste søn tjente som missionær i Tjekkiet, skrev han i hvert eneste brev: »Vær tro og urokkelige. Sammen er vi den lykkeligste familie.« Selv mine venner mener, at jeg må være verdens lykkeligste kvinde, fordi jeg har så mange børn og børnebørn og ved, at jeg aldrig vil blive plaget af ensomhed.

Når jeg ser tilbage, erkender jeg, at vores familie, ligesom de mennesker, der hørte kong Benjamin, oplevede en stor forandring i hjertet og blev Kristi børn (se

Mosi 5:7). Det var en stor omvæltning for mig. Inden jeg blev sidste dages hellig, havde tanken om døden fyldt mit hjerte og min sjæl med en ulidelig sorg. Det krævede al min styrke at bortjage de tanker, men i dag har jeg fred i sjælen.

Jeg har erfaret, at lykken antager forskellige skikkelser. Den kan findes selv i den mørkeste tordensky, eller når jorden visner af tørke. Den findes også i solens varme stråler midt i den øsende regn. Den findes i det grønne løv, der om foråret titter ud gennem de bristende knopper på et poppeltræ. Den findes i det lille hvide kronblad, der kæmper sig frem på æbletræets grene. Den findes på den mørke nattehimmel med dens glitrende stjerner. Den findes i vore kæres ømme blikke. Den stirrer på os fra de skinnende øjne på et familiefoto.

Jeg finder også lykke, når jeg gør noget godt for andre. Det varmer min sjæl med en blid flamme, når jeg beder til min himmelske Fader. Når jeg til tider tænker på, at jeg ønsker mig noget mere, så husker jeg, at jeg skal lære at sætte pris på det, jeg har – Herren selv har givet mig det hele. ■

HVEM? MIG? UNDERVISE?

» **O**g nu overgiver vi resten af tiden til [indsæt dit eget navn], som skal undervise.« Hvis du skulle høre disse ord i Kirken på næste søndag, ville du så være frygtssom eller selvsikker?

Før eller senere kommer ethvert medlem af Kirken til at undervise. Det kan være i Primary, i Hjælpeforeningen eller et præstedømmekvorum, som besøgs- eller hjemmelærer eller ved familieaften. For mange, som er nye i Kirken, er rollen som underviser nok ukendt. Selv de, der har undervist mange gange, kan spekulere over, hvordan de bliver mere selvsikre og bedre i stand til at hjælpe andre.

Her er nogle enkle forslag, som kan hjælpe enhver af os til at udføre vores opgave som underviser:

- 1.** Bøn er et vigtigt undervisningsredskab. Begynd hver fase af din undervisningsforberedelse med ydmygt at bede om Åndens vejledning. Sæt din lid til Herrens løfte til alle undervisere: »Ånden skal gives jer ved troens bøn« (L&P 42:14).
- 2.** Næsten alle lektioner rummer mere materiale, end du kan nå at dække i klassetiden. Læs lektionen og udvælg under bøn et eller to hovedprincipper, som du mener passer bedst til din klasse.
- 3.** Studér under bøn de skriftsteder, som hører til lektionen, og uddrag eksempler og principper af dem. Guds ord kan have »større virkning på folkets sind end ... noget som helst andet« (Alma 31:5).
- 4.** Trøst dig med, at du ikke behøver at vide

alt om lektionen for at være en effektiv underviser. Planlæg nogle enkle spørgsmål, som giver klassesdeltagerne mulighed for at fortælle om deres erfaringer og viden. Det kan være den mest gribende og mindeværdige del af din lektion.

- 5.** Som underviser er du også kaldet til selv at lære. Evangelisk undervisning »kræver, at du flittigt bestræber dig på at øge din forståelse og forbedre dine færdigheder, vel vidende at Herren vil støtte dig, når du underviser på den måde, som han har befalet«.¹

Du kan finde andre forslag til undervisning i *Undervisning, den største kaldelse*. ■

NOTE

1. *Undervisning, den største kaldelse*, 2000, s. 4.

HVIS JEG SKULLE UNDERVISE

» **J**eg ville gennemlæse lektionen og begynde at bede om den søndagen før. Så får jeg en hel uge til at bede, søge inspiration, tænke, læse og se efter eksempler fra hverdagen, som vil bringe vitalitet til mit budskab. I bliver ikke specielt tidligt færdige med lektionen, men I vil blive overraskede over at opdage, hvor meget der kommer til jer i løbet af ugen, hvor meget Gud giver jer – noget, I føler, I skal bruge, når I så afslutter jeres forberedelse.«

Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum, »Undervisning og indlæring i Kirken«, Det verdensomspændende oplæringsmøde for ledere, den 10. feb. 2007, *Liahona*, juni 2007, s. 58.

GODE RÅD OM LEDERSKAB

Hvis du tjener i et præsidentskab, så sørg for at være til stede, når undervisere eller andre, der er kaldet til at virke i din organisation, indsættes. Aftal så et tidspunkt, hvor I kan mødes for at

- 1.** forklare den nye kaldelses ansvarsområder.
- 2.** overdrage kursushæfter og lederskabsmaterialer.
- 3.** tilbyde støtte og yderligere oplæring.
- 4.** udtrykke din påskønnelse af det nykaldede medlem og vedkommendes tro.

GUD ER VIRKELIG VOR FADER

Gud er vor himmelske Fader, vor ånds Fader. Udover ham består Guddommen af Jesus Kristus og Helligånden. De er særskilte væsner med hver deres rolle, men de er ét i hensigt. Denne sandhed gik, sammen med mange andre, tabt, da Kristus og hans apostle døde, i den periode, der kaldes frafaldet.

Herren begyndte at gengive disse tabte sandheder i foråret 1820, da den 14-årige Joseph Smith bad i en lille skov i nærheden af sit hjem i Manchester i staten New York, fordi han ville vide, hvilken kirke han skulle slutte sig til. Som svar på denne bøn så han Gud Faderen og Jesus Kristus. Senere skrev profeten Joseph Smith om dette syn: »Den ene af dem talte til mig, kaldte mig ved navn og

Tag dig tid til at se op på himlen, hvor stjernerne og planeterne bevæger sig i deres baner og er bevis på at »Gud røre[r] sig i sin majestæt og kraft« (se L&P 88:41-47).

sagde, mens han pegede på den anden: *Det er min elskede Søn. Hør ham!*« (JS-H 1:17).

Den 16. februar 1832 modtog profeten og Sidney Rigdon en åbenbaring. Da de fremlagde åbenbaringen, bar de vidnesbyrd om Jesus Kristus og Gud Faderen: »Og se, efter de mange vidnesbyrd, som er blevet givet om [Jesus Kristus], er dette det vidnesbyrd, det seneste af dem alle, som vi giver om ham: At han lever! For vi så ham, ja, ved Guds højre hånd, og vi hørte røsten aflægge vidnesbyrd om, at han er Faderens Enbårne« (L&P 76:22-23).

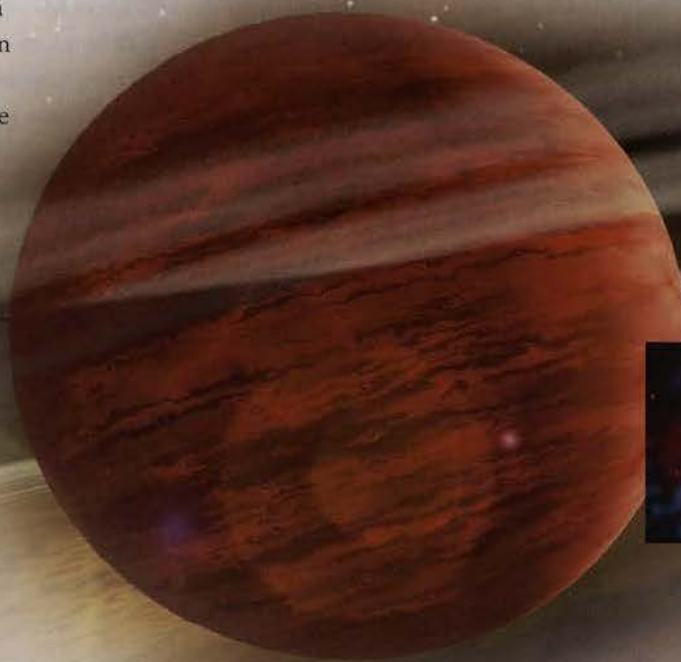
Lærdomme, der vidner om Gud Faderen:

1. Vi er skabt i Guds billede (se Moses 2:26).

Sådan kan vi lære vor himmelske Fader at kende:

1. Tag for dig af skrifterne (se 2 Ne 32:2).

TIL VENSTRE: FOTO AF PLANET GEGANGVET MED TILKÆLSE FRA NASA/JPL; FOTOGRAF AF STJERNER OG STJES; ILLUSTRATION: ROBERT T. BARRETT; FOTILLUSTRATION: WEIHSIANG WANG; TIL HØJRE: MALERI AF D'FR: STANLEY GAUL; ILLUSTRATION AF KIRKEN I JERUSALEM; FOTOGRAF AF DEN FØRSTE STYR AF DRE PARSON; FOTILLUSTRATION AF FAMILIE: WELDEN C. ANDERSEN; FOTILLUSTRATION AF MAND: WELDEN C. ANDERSEN; FOTILLUSTRATION AF KVINDE: RUTH BRIS; CRAIG DIMOND; FOTILLUSTRATION AF KVINDE: RUTH BRIS.

2. Gud er den allerhøjeste Skaber, »og alting viser, at der er en Gud« (Alma 30:44).

3. Gud er vor himmelske Fader, en bogstavelig, åndelig forælder (se Hebr 12:9).¹

4. Gud Faderen har et håndgribeligt legeme af kød og knogler (se L&P 130:22).

5. Vor himmelske Fader gav os frelsesplanen (se Alma 34:9).

2. Lær Kristus at kende (se Joh 14:9).

3. Adlyd Guds befalinger og følg profeterne (se Joh 14:21; L&P 1:38).

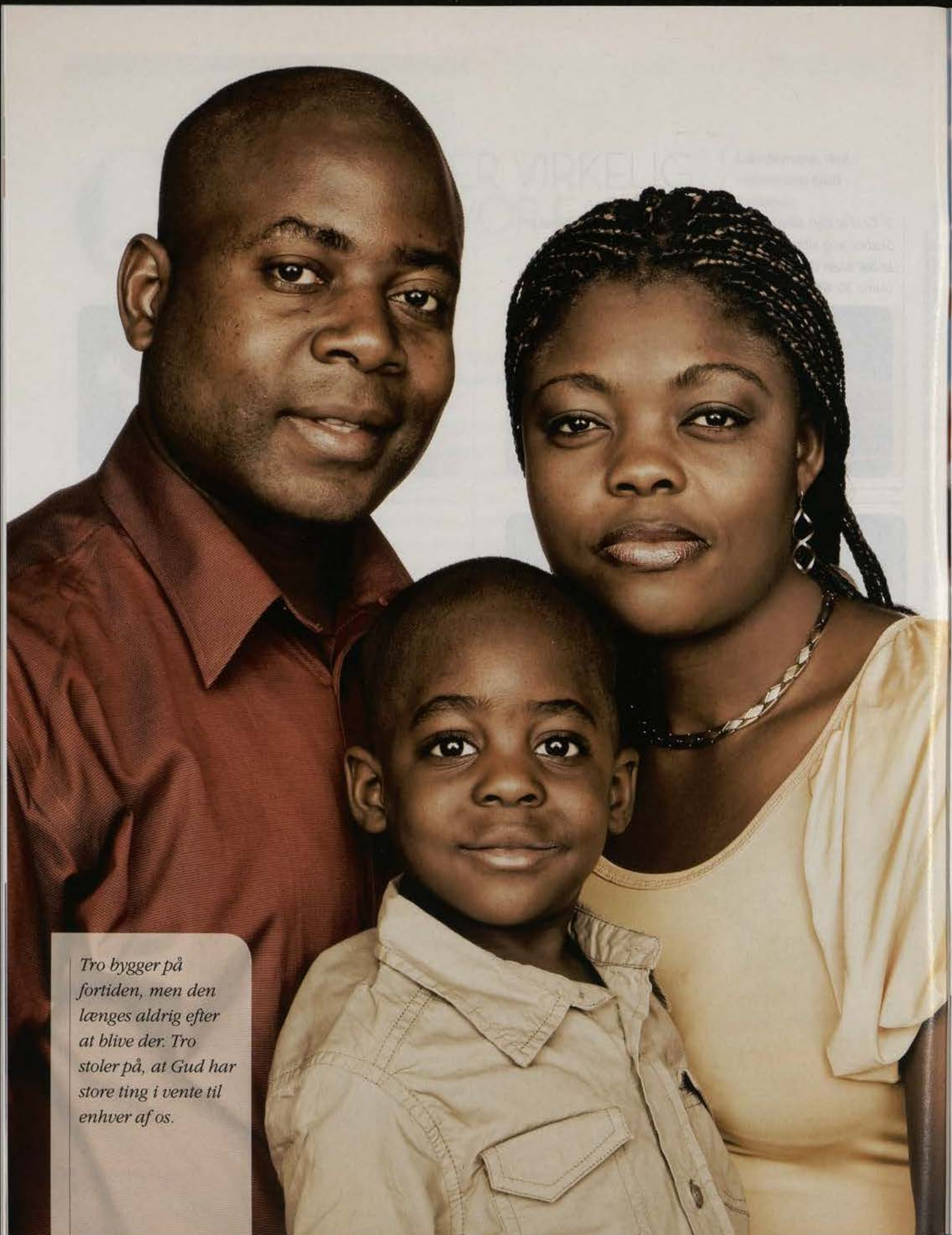
4. Bed i tro til Gud i Jesu Kristi navn (se Jak 1:5; 3 Ne 18:20).

NOTE

1. Se *Kirkens præsidenter lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 39.*

Hvis du vil vide mere om vores tro, så besøg Mormon.org (findes på mange sprog, som står anført nederst på hjemmesiden). ■

»Tro på Gud, tro, at han er til, og at han har skabt alt, både i himlen og på jorden; tro, at han har al visdom og al magt, både i himlen og på jorden« (Mosi 4:9).

*Tro bygger på
fortiden, men den
længes aldrig efter
at blive der. Tro
stoler på, at Gud har
store ting i vente til
enhver af os.*

Ældste Jeffrey R. Holland

De Tolv Apostles Kvorum

Det bedste

VENTER FORUDE

Se fremad og husk på, at tro altid er rettet mod fremtiden.

Begyndelsen på et nyt år er traditionelt set det tidspunkt, hvor vi tager bestik af vores liv og ser, hvor vi er på vej hen set i lyset af, hvor vi har været. Jeg vil ikke tale om nytårsforsætter, men jeg vil tale om fortiden og fremtiden, med fokus på *enhver* omvæltning eller forandring i vores liv – og de finder sted næsten hver dag.

Som skriftstedstema for denne drøftelse har jeg valgt Luk 17:32, hvor Frelseren advarer: »Husk på Lots hustru.« Hvad mente han med den gådefulde lille sætning? For at finde ud af det, må vi gøre, som han foreslog. Lad os huske, hvem Lots hustru var.

Beretningen stammer selvfølgelig fra Sodomas og Gomorras tid, da Herren, som havde fået nok af alt det slemme, som mennesker kunne finde på, sagde til Lot og hans familie, at de skulle flygte, fordi byerne snart ville blive udsluttet. »Flygt for livet,« sagde Herren. »*Se dig ikke tilbage ...* Bring dig i sikkerhed i bjergene, hvis du ikke vil miste livet« (1 Mos 19:17; fremhævelse tilføjet).

Lot og hans familie udviste ikke øjeblikkelig lydighed, og der skulle en hel del overtalelse til, inden de til sidst forlod byen i sidste øjeblik. Skriften fortæller os, hvad der skete ved dag gry dagen efter deres flugt:

»Herren [lod] svovl og ild regne ned over Sodoma og Gomorra fra Herren i himlen.

Han ødelagde disse byer« (1 Mos 19:24-25).

Mit tema kommer i næste vers. Skønt Herrens advarsel – »se dig ikke tilbage« – helt sikkert ringede i hendes ører, siger skriften, at Lots hustru »så sig tilbage«, og hun blev forvandlet til en saltstøtte (se vers 26).

Men hvad var det, som Lots hustru gjorde, der var så forfærdeligt? Som historieinteresseret har jeg tænkt over det og har et delvist svar. Det, der tilsyneladende var galt med Lots hustru, var, at hun ikke bare *så* tilbage; i hjertet ønskede hun at *vende* tilbage. Det kunne se ud som om, at hun, inden hun var nået ud over bygrænsen, allerede savnede det, som Sodoma og Gomorra kunne tilbyde hende. Som ældste Neal A. Maxwell (1926-2004) fra De Tolv Apostles Kvorum engang har sagt, så ved sådanne mennesker, at de bør have deres faste bopæl i Zion, men de ønsker alligevel at beholde et sommerhus i Babylon.¹

Det er muligt, at Lots hustru så tilbage med en vis vrede mod Herren på grund af alt det, som han forlangte, at hun skulle forlade. Vi ved jo, at Laman og Lemuel blev vrede, da Lehi og hans familie fik befaling om at forlade Jerusalem. Så det var ikke bare det, at hun så sig tilbage; hun så sig *længselsfuldt* tilbage. Med andre ord vejede hendes tilknytning til fortiden tungere end hendes tillid til fremtiden. Det var tilsyneladende en del af hendes synd.

Paulus sagde: »Men dette ene gør jeg: Jeg glemmer, hvad der ligger bagude, og strækker mig frem mod det, der ligger forude; jeg jager mod målet, efter sejrprisen, som Gud fra himlen kalder os til i Jesus Kristus.«

Tro peger mod fremtiden

Nu hvor et nyt år begynder, og vi prøver at drage fordel af et fornuftigt syn på det, der er gået forud, bønfalder jeg jer om ikke at dvæle ved tider, som nu ligger bag os, eller længes forgæves efter fortiden, uanset hvor god den end var. Vi kan lære af fortiden, men ikke leve i den. Vi ser os tilbage for at hente gløderne fra strålende oplevelser, men ikke asken. Og når vi har lært det, vi skulle, og har taget de bedste oplevelser med os, så ser vi fremad og husker på, at *tro altid peger mod fremtiden*. Tro berører altid velsignelser og sandheder og begivenheder, som *endnu* venter på at finde sted.

Så en mere teologisk måde at tale om Lots hustru på ville være at sige, at hun ikke havde tro. Hun tvivlede på Herrens evne til at give hende noget bedre end det, hun allerede havde. Tilsyneladende mente hun ikke, at

noget, som lå ud i fremtiden, kunne være lige så godt, som det, hun lagde bag sig.

At længes efter at vende tilbage til en verden, som vi ikke kan leve i nu, at være konstant utilfreds med vores nuværende situation og kun have et dystert syn på fremtiden og dermed gå glip af her og nu samt i morgen, fordi vi er så fanget af da og dengang og i går, var en del af Lots hustrus synd.

Efter at apostlen Paulus havde gennemgået sit gamle livs privilegier og velsignelser – hans fødselsret, uddannelse og status i det jødiske samfund – siger han til filipperne, at alt det var »tab« sammenlignet med hans omvendelse til kristendommen. Han siger, og jeg genfortæller det: »Jeg er holdt op med at lovprise »de gode gamle« og ser nu ivrigt frem mod fremtiden, så jeg virkelig kunne gribe det, fordi jeg selv er grebet af Jesus Kristus« (se Fil 3:7-12).

Og så følger disse vers:

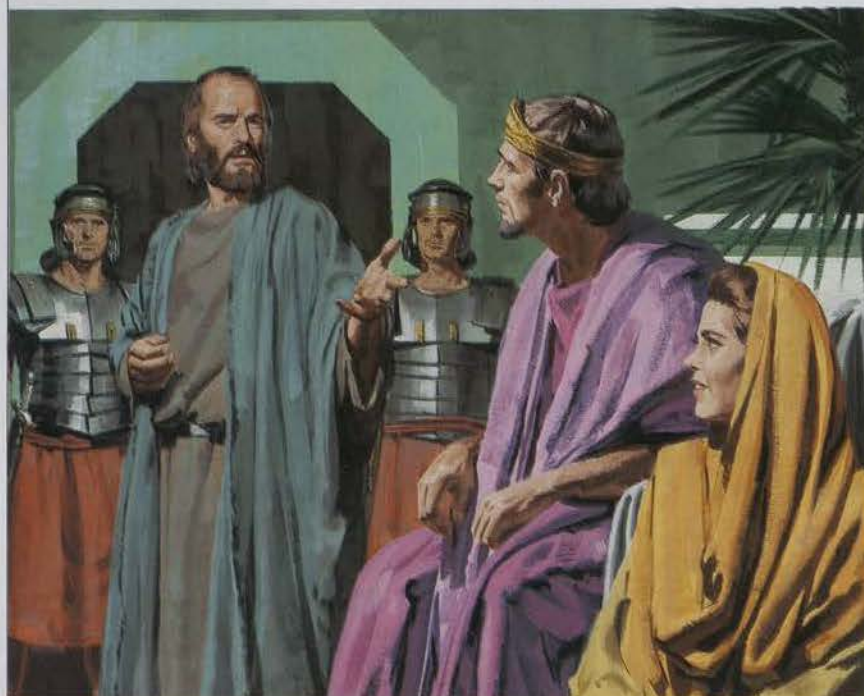
»Men dette ene gør jeg: Jeg glemmer, hvad der ligger bagude, og strækker mig frem mod det, der ligger forude;

jeg jager mod målet, efter sejrprisen, som Gud fra himlen kalder os til i Jesus Kristus« (Fil 3:13-14).

Her er ingen Lots hustru. Her er ikke noget med at se sig tilbage mod Sodoma og Gomorra. Paulus ved, at det ligger derude i fremtiden, længere forud, hvor himlen end fører os hen, at vi vinder »sejrprisen, som Gud fra himlen kalder os til i Jesus Kristus«.

Tilgiv og glem

Det ligger i mange af os, at vi især har svært ved at tilgive og

Lad fortiden blive i fortiden

Navnet tilbageholdt

Da jeg var 16, kom jeg ikke særlig godt ud af det med min tvillingebror. Vi skændtes om alt. En dag ydmygede han mig i skolen med et meget kritisk og dybt personligt angreb for øjnene af vores venner. Hans handlinger og sårende ord knuste mig på en måde, som mit teenage-selværd ikke kunne bære. Selv da vores forældre påtalte episoden over for ham, undskyldte han ikke. I mange år holdt jeg fast ved smerten.

Han var stadig på mission, da jeg

fik min egen missionærkaldelse. Jeg beredte mig på at tage til templet og begyndte at tænke over mit liv for at se, hvad jeg skulle ændre på for at kunne være parat. Jeg blev klar over, at selv om jeg ikke længere tænkte så meget på det, min bror havde gjort, så måtte jeg dog tilgive ham.

Min bror havde såret mig mere end nogen anden, og jeg vidste, at det ikke ville blive let at tilgive ham. Så jeg bad min himmelske Fader om hjælp.

Med hans hjælp besluttede jeg at

begynde at skrive regelmæssigt til min bror, mens han var på mission. Jeg må med skam erkende, at jeg inden da næsten ikke havde skrevet til ham. Så sendte jeg ham en pakke. Da jeg rejste på mission, tog han med mine forældre hen på missionærskolen og gav mig et kram. Han skrev sågar et par gange.

Jeg ved, at selv om det vil tage sin tid, så kan vi med vor himmelske Faders hjælp lade fortiden forblive i fortiden.

glemme tidligere fejltrin – både egne og andres fejltrin. Det er ikke godt. Det er ikke kristent. Det står i grek modsætning til Kristi forsonings storslåethed og majestæt. At være bundet af tidligere fejltrin er den værste form for dvælen ved fortiden, og vi er kaldet til at ophøre med og afstå fra det.

Jeg hørte engang om en ung mand, som i mange år var genstand for mange onde spøgefuldheder i skolen. Han havde nogle mangler, som gjorde det let for hans jævnaldrende at drille ham. Senere i livet flyttede han fra byen. Han kom siden ind i forsvaret og havde nogle gode oplevelser der, hvor han fik en uddannelse og bevægede sig væk fra sin fortid. Frem for alt opdagede han, som mange i militæret gør, skønheden og storheden ved Kirken og blev aktiv og lykkelig i den.

Flere år senere vendte han så hjem til sin fødeby. De fleste fra hans egen generation var kommet videre, men ikke alle. Da han vendte fremgangsrig og genfødt tilbage, ventede den samme gamle tankegang åbenbart på ham

endnu. Folk i hans fødeby betragtede ham stadig som den gamle »ham I ved nok« – »I kan da godt huske ham fyren, der havde det der problem, den lille særhed, den skæve karakter og som gjorde det og det. Og var det ikke bare morsomt?«

Lidt efter lidt blev denne mands paulinske indsats for at lægge fortiden bag sig og gribe den pris, som Gud havde lagt foran ham, langsomt nedbrudt, indtil han til sidst døde på samme måde, som han havde levet som dreng. Ringen var sluttet. Atter var han inaktiv og ulykkelig samt genstand for en ny generation af spøgefuldheder. Men han havde haft en strålende, smuk periode midt i livet, hvor han havde hævet sig over sin fortid og virkelig set, hvem han var, og hvad han kunne blive til. Hvor var det bare trist og ulykkeligt, at han igen blev omgivet af en flok Lots hustruer, som syntes, at hans fortid var mere interessant end hans fremtid. Det lykkedes dem at vriste det fra ham, som Kristus havde grebet ham for. Og han døde ulykkelig, og det i høj grad uforskyldt.

Det sker også i ægteskaber og andre forhold. Jeg har ikke tal på de par, som jeg har rådgivet, og som, når de er dybt såret eller bare meget stressede, rækker længere og længere tilbage i fortiden for at finde en endnu større sten, som de kan slynge gennem deres ægteskabs »jalousivindue«. Når noget er færdigt og overstået, når man har omvendt sig så vidt, som det er muligt, når livet er gået videre, sådan som det skal, og meget dejligt er sket siden da, så er det *ikke* i orden at vende tilbage og rippe op i et gammelt sår, som selveste Guds Søn døde for at hele.

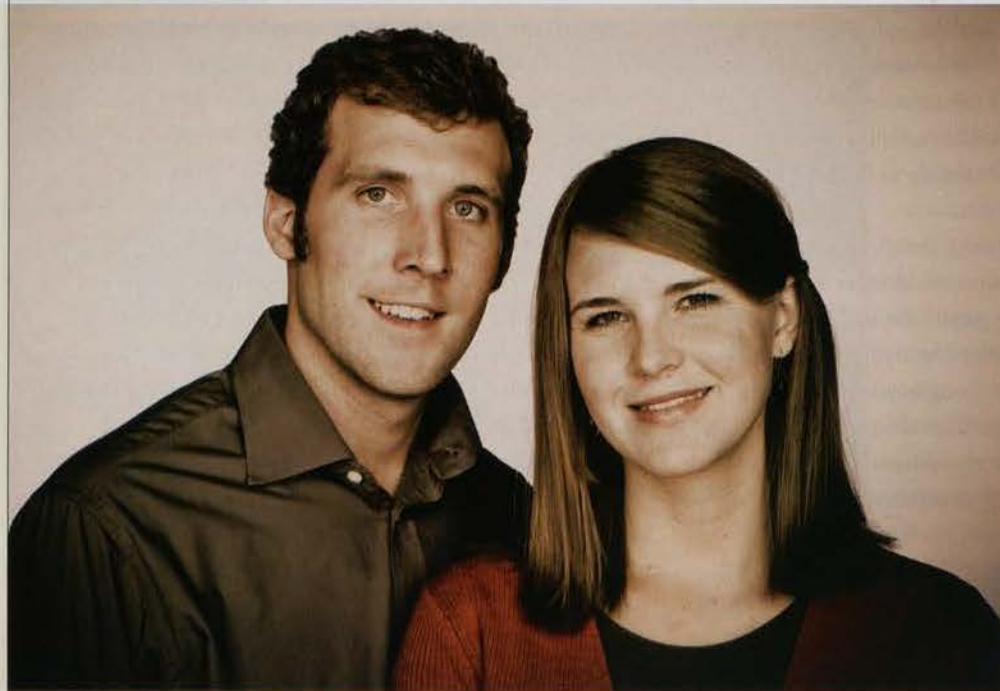
Lad folk omvende sig. Lad folk udvikle sig. Tro på, at mennesker kan forandre og forbedre sig. Er det tro? Ja! Er det håb? Ja! Er det næstekærlighed? Ja! Frem for alt er det næstekærlighed, som er Kristi rene kærlighed. Hvis noget ligger begravet i fortiden, så

lad det være begravet. Lad være med hele tiden at vende tilbage med din lille spand og plastikskovl og grave det op, vifte med det og kaste det i hovedet på nogen og sige: »Halloj! Kan du huske *det her?*« Smask!

Men ved du hvad? Det fører sikkert til, at der bliver gravet en grim lille episode frem fra *din* losseplads sammen med svaret: »Ja, jeg kan godt huske det. Og kan *du* huske *det her?*« Smask!

Og snart ender det med, at alle bliver beskidte og tilsølede og ulykkelige og sårede, skønt det, vor himmelske Fader beder om, er renhed og venlighed og lykke og heling.

En sådan dvælen ved fortiden og tidligere fejltrin er bare ikke i orden! Det er ikke Jesu Kristi evangelium. På en måde er det værre end Lots hustru, for hun tilintetgjorde dog kun sig selv. Når det gælder ægteskab og

Oplev at se omvendelsens, tilgivelsens, tillidens og den guddommelige kærligheds mirakler, som forvandler dit liv i dag, i morgen og for evigt.

LÆR AF DENNE ARTIKEL

Hvilke lektier fra fortiden kan vejlede dig i fremtiden?

Hvilke velsignelser vil du udøve tro for at opnå?

familie, menigheder og grene, lejligheder og nabolag, kan vi ende med at ødelægge mange andre.

Måske stilles der ikke noget større krav til os her ved årets begyndelse end at gøre, som Herren selv siger, at han gør: »Se, den, der har omvendt sig fra sine synder, ham er de tilgivet, og jeg, Herren, husker ikke mere på dem« (1&P 58:42).

Betingelsen er selvfølgelig, at omvendelsen skal være oprigtig, men hvis den er det, og når der gøres en ærlig indsats for at komme videre, så er vi skyldige i en større synd, hvis vi bliver ved med at huske og genkalde os og kritisere nogen for vedkommendes tidligere fejltrin – og denne *nogen* kan være os selv. Vi kan være så hårde ved os selv – ofte meget hårdere end mod andre!

Ligesom anti-nefi-lehis folk i Mormons Bog bør vi begrave vores krigsvåben og lade dem forblive begravet (se Alma 24). Tilgiv, og gør det, som ofte er sværere end at tilgive, nemlig at glemme. Og når det dukker op i tankerne igen, så glem det igen.

Det bedste venter forude

Du kan huske lige nok til, at du ikke gentager fejlen, men smid så resten ud på den mødding, som Paulus fortalte filipperne om. Afvis det destruktive og bliv ved med at afvise det, indtil Kristi forsonings skønhed har åbenbaret din strålende fremtid og din families, dine venners og dine naboers strålende fremtid. Gud interesserer sig ikke nær så meget for, hvor du har været, som for hvor du er, og hvor du, med hans hjælp, er villig til at bevæge dig hen. Det er det, som Lots hustru ikke forstod – og det gjorde Laman og Lemuel og en hel masse andre fra skrifterne heller ikke.

Det er en vigtig sag at overveje her ved årsskiftet – og hver eneste dag burde være begyndelsen på et nyt år og et nyt liv. Det er troens og omvendelsens under og Jesu Kristi evangeliums mirakel.

Digteren Robert Browning skrev:

Bliv gammel sammen med mig!

Det bedste venter forude,

det sidste af livet, til hvilket

det første blev skabt:

Vor tid ligger i hans hænder,

som sagde: »Jeg har planlagt det hele.

Ungdom viser kun det halve; stol på Gud:

se alt, og frygt ikke!»²

Nogle vil måske tænke: Er der nogen fremtid for mig?« Hvad har et nyt år eller et nyt semester, en ny eksamen eller en ny romance, et nyt job eller et nyt hjem i vente for mig? Kan jeg føle mig tryk? Bliver livet godt? Kan jeg stole på Herren og på fremtiden? Eller vil det være bedre at se tilbage, at vende tilbage, at blive i fortiden?

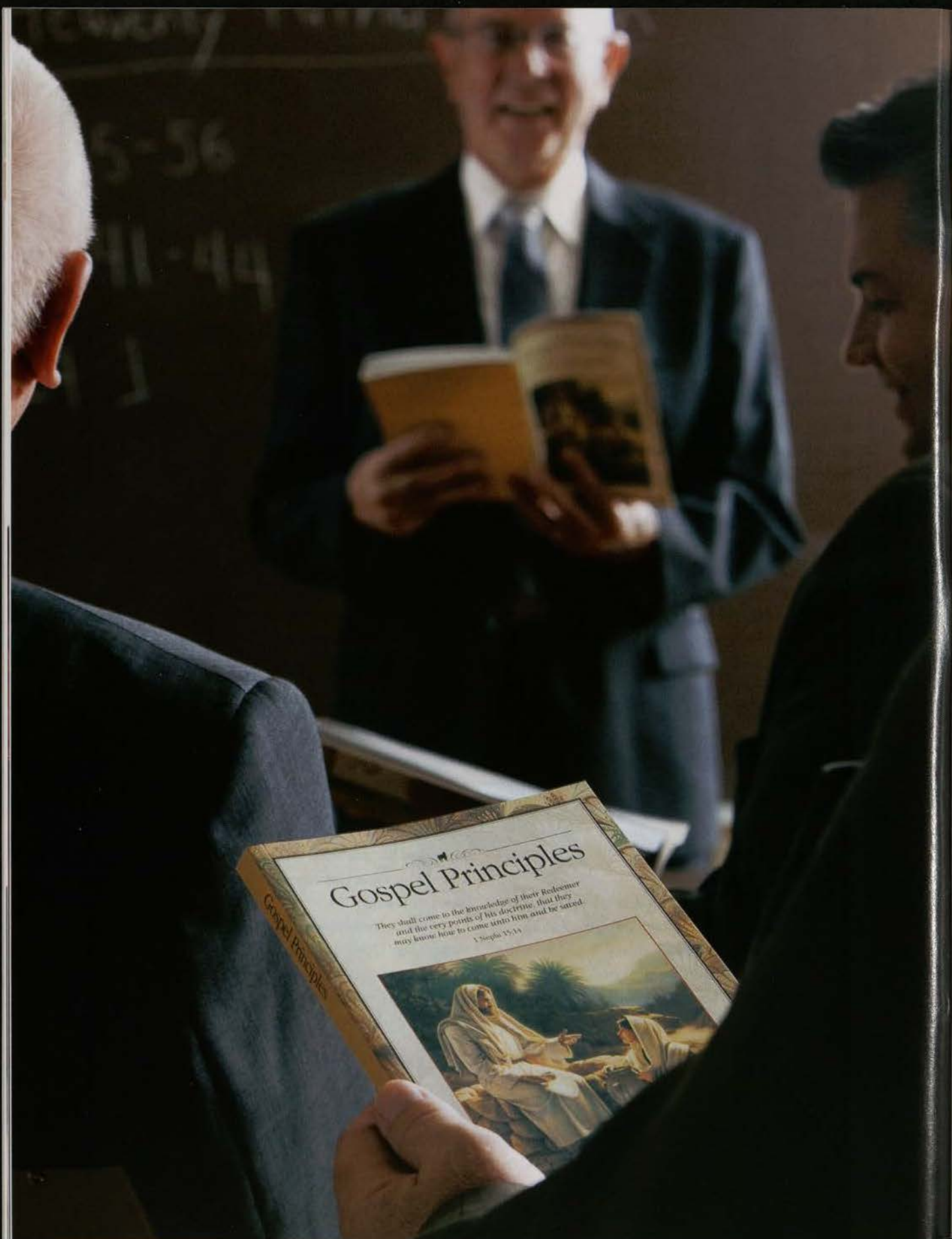
Til alle sådanne i enhver generation, råber jeg: »Husk på Lots hustru.« Tro hører fremtiden til. Tro bygger på fortiden, men den længes aldrig efter at blive der. Tro stoler på, at Gud har store ting i vente for enhver af os, og at Kristus virkelig er »ypperstepræst for de goder, som nu er blevet til« (Hebr 9:11).

Ret blikket mod dine drømme, uanset hvor fjerne de måtte synes. Oplev at se omvendelsens, tilgivelsens, tillidens og den guddommelige kærligheds mirakler, som forvandler dit liv i dag, i morgen og for evigt. Det er det nytårsforsæt, som jeg beder dig om at holde. ■

Fra en tale holdt for studerende på Brigham Young University den 13. januar 2009. Den fulde tekst findes på engelsk på <http://speeches.byu.edu>.

NOTER

1. Se Neal A. Maxwell, *A Wonderful Flood of Light*, 1990, s. 47.
2. Robert Browning, »Rabbi Ben Ezra«, 1864, strofe 1.

Gospel Principles

They shall come to the knowledge of their Redeemer and the very points of his doctrine, that they may know how to come unto him and be saved.

1 Nephi 15:14

Ældste
Russell M. Nelson
De Tolv Apostles Kvorum

DET NYE KURSUSHÆFTE *Evangeliske principper*

Siden 1998 har undervisningshæfterne i Det Melkisedekske Præstedømme og Hjælpeforeningen været forskellige bind i serien *Kirkens præsidenters lærdomme* (herefter kaldet *Lærdomme*). Hvert undervisningshæfte har fokuseret på en af vore elskede profeters liv og lærdomme. Disse vidunderlige hæfter udgør et uvurderligt kildemateriale for medlemmer over hele verden, så de kan lære disse store mænd at kende og fatte kærlighed til de pragtfulde lærdomme, de forkyndte. Deres råd er lige så inspirerende og aktuelle i dag, som det var, da disse brødre holdt de taler, som er indeholdt i hæfterne. Vi håber, at I fortsat vil blive ved med benytte den inspirerede litteratur fra disse Herrens trofaste tjenere. Deres lærdomme er tidløse.

Fra 2010 tager vi to års pause fra studiet

af hæfterne i denne serie. I stedet skal vi i Det Melkisedekske Præstedømme og Hjælpeforeningen den anden og tredje søndag i hver måned studere den nyreviderede *Evangeliske principper*. Medlemmer vil måske naturligt undre sig over, hvorfor vi ændrer på planen, og hvordan det kommer til at påvirke dem. Det følgende er nogle af de spørgsmål, som kunne dukke op, samt nogle svar på dem.

Hvorfor denne ændring i læseplanen?

Siden vi begyndte på serien *Lærdomme*, er millioner af mennesker blevet medlem af Kirken. Mange af dem har spæde vidnesbyrd, og da de har relativt begrænset erfaring i Kirken, vil de få stort udbytte af, at vi fokuserer på evangeliets grundlæggende lære. Desuden vil alle Kirkens medlemmer

Dette smukke værk vil være en god tilføjelse til ethvert hjemmehjemmebibliotek såvel som til Kirkens klasseværelser.

have godt af, at vi vender tilbage til det grundlæggende. Et omhyggeligt studium af de centrale lærdomme, som præsenteres i det nye og forbedrede hæfte *Evangeliske lærdomme*, vil medvirke til at styrke medlemmernes forståelse af evangeliets grundlæggende lærdomme.

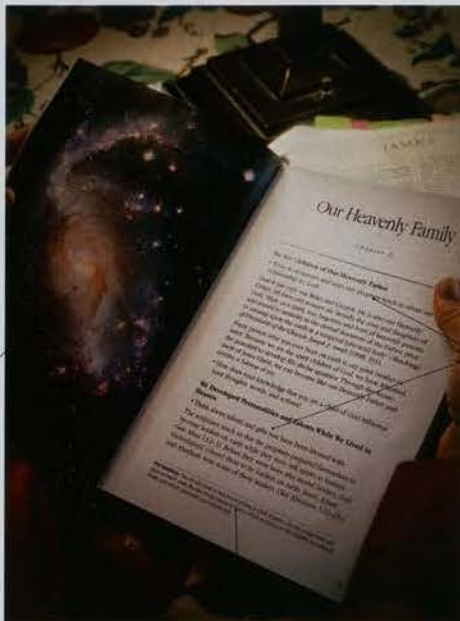
Det nye hæfte *Evangeliske principper* indeholder farvefotos og illustrationer.

Hæfterne *Lærdomme* har været en pragtfuld læseplan for vore klasser og en skattet tilføjelse til vore private biblioteker. I 2012 vender vi tilbage til studiet af vore store præsideters lærdomme.

Hvordan berører det mig?

Hæftet *Evangeliske principper* bliver anvendt som undervisningsmateriale den anden og tredje søndag i Det Melkisedekske Præstedømme og i Hjelpeforeningen. Det bliver også benyttet som undervisningsmateriale i søndagsskolens klasse for nye medlemmer, undersøgere og genaktiverede medlemmer. Nogle af jer vil måske spekulere på, om dette ikke vil føre til gentagelser. Selvfølgelig vil det det! Er det ikke herligt, at vi kan nyde godt af at få tingene gentaget? Selv Frelseren underviste i de samme lærdomme adskillige gange for at slå principperne fast. Tænk for eksempel på, hvor ofte han i skrifterne lærer os, at vi skal tro og blive døbt (se for eksempel 3 Ne 11:23-28)!

Da Herren ved, at vi har brug for at lære principperne linje på linje, og bud på bud, gentager han mange begreber, så vi ikke overser dem (se Es 28:10, 13; 2 Ne 28:30; L&P 98:12, 128:21). En sådan undervisning, fremført af omsorgsfulde undervisere, der er interesseret i deres klas-sedeltageres velfærd, vil øge troen på Herren Jesus Kristus.

Undervisningsforslagene i hvert kapitel hjælper undervisere med at lære og undervise ved Ånden.

Men i praksis bliver der mindre overlapning, end man skulle tro. Det Melkisedekske Præstedømme og Hjelpeforeningen anvender typisk hæftet to uger om måneden, den anden og tredje søndag,

Hvert afsnit begynder med nogle tankevækkende spørgsmål eller udtalelser, som fremmer det personlige studium og sætter gang i drøftelsen i klassen.

nøjagtig som vi har anvendt hæfterne i serien *Lærdomme*. Lektionerne fremføres fortløbende, så vi afslutter hæftet *Evangeliske lærdomme* i løbet af to år. Undervisere i søndagsskoleklassen derimod tilpasser jo deres ugentlige lektioner efter deltagerens behov. Generelt kan man sige, at nye medlemmer, undersøgere og genaktiverede medlemmer

deltager i søndagsskolens klasse for nye medlemmer i en periode, som fastsættes af dem og deres biskop eller grenspræsident, hvorefter de deltager i den almindelige søndagsskoleklasse.

I lighed med hæfterne i serien *Lærdomme* skal medlemmer ikke betale for at modtage dette nye hæfte. Hver menighed fremskaffer det nødvendige antal hæfter til deres medlemmer.

I nogle egne af verden har man i Det Melkisedekske Præstedømme og Hjelpeforeningen anvendt hæfterne *Præstedømmets pligter og velsignelser* og *Sidste dages hellige kvinder* i stedet for *Lærdomme*. Den nye udgave af *Evangeliske principper*, der udgives på 45 sprog, bliver tilgængelig for nogle af disse enheder i løbet af årene 2010 og 2011. Men der, hvor det nye hæfte ikke er tilgængeligt, anvender man så den ældre udgave af hæftet *Evangeliske principper*.

Hvad er blevet ændret i *Evangeliske lærdomme*?

Vores fremragende hæfte *Håndbog i evangeliske principper* blev oprindeligt udgivet for mere end 30 år siden. Det har været flittigt anvendt i Kirken som undervisningshæfte i Søndagsskolen, til undervisning af grundlæggende evangeliske principper for nye medlemmer og som kildemateriale i hjemmet. Men brødrene har ment, at vi kunne forbedre det eksisterende hæfte og puste nyt liv i det. Resultatet er dette smukke værk, som vil være en god tilføjelse til ethvert hjemmebibliotek såvel som til Kirkens klasseværelser.

Den nye udgave har flere vigtige ændringer i design og tekst:

1. Design

Den nye udgave bliver større og får et nyt omslag i stil med dem, vi kender fra *Lærdomme*. Vi har også pudset tekstens udseende af og gjort den mere læsevenlig. Billedmaterialet bliver i farver. Alt dette giver et visuelt mere behageligt indtryk, som fremmer det personlige studium.

2. Teksten

Teksten er blevet revideret, så hæftet fungerer bedre til personligt studium, til underviserens forberedelse og til drøftelser i klassen. Som en hjælp til det personlige studium er mange af citaterne og kilderne blevet opdateret, så de henviser til de bind af *Lærdomme*, som allerede er blevet udgivet. Det gør det muligt for den enkelte at lære mere fra de profeter, som citeres i hæftet *Evangeliske principper*. Inddragelsen af disse hæfter beriger studiet, både i klasselokalet og i hjemmet.

3. Forslag til undervisning og indlæring

I hvert kapitel er der forslag, som kan hjælpe undervisere med at forbedre deres undervisning. Forslagene bygger på gedigne

Det nye hæfte *Evangeliske principper* skal berige undervisningen i hjemmet og i klasseværelset samt styrke det personlige studium.

Find det nye hæfte *Evangeliske principper* online på GospelPrinciples.lds.org.

undervisningsprincipper fra *Undervisning, den største kaldelse*, som er Kirkens ressource for undervisningsudvikling. Forslagene skal hjælpe undervisere med at elske dem, de underviser, opfordre til flittigt indlæring og forkynde læren med Ånden.

Desuden er der i begyndelsen af hvert kapitel spørgsmål, som kan fremme samtalen og lede klassesdeltagerne til indholdet af hvert enkelt afsnit. De spørgsmål, som følger efter hvert afsnit, hjælper klassesdeltagerne med at overveje, drøfte og anvende det, de har læst.

Et tidløst hæfte

Det er vores håb, at det nye hæfte *Evangeliske principper* kommer til at indtage en fremtrædende plads i de sidste dages helliges hjem og liv. Den nye udgave inspirerer undervisningen og fremmer det personlige studium. Brødre og søstre, når I fremmer jeres studium af Jesu Kristi evangeliums kernelærdomme, styrkes jeres vidnesbyrd, jeres lykke øges og I finder et rigere mål af Herrens velsignelser. ■

1 Øg tro og
personlig
retskaffenhed.

Lektionen første
søndag giver os
mulighed for at
søge i skrifterne
efter lærdomme,
som kan hjælpe
os med at tackle
udfordringerne i
de sidste dage.

Julie B. Beck
Hjælpeforeningens
hovedpræsident

Studér Hjælpeforeningens virke

Da vores præsidentskab blev kaldet, fik vi noget materiale om Hjælpeforeningens historie, som var blevet samlet igennem mange år. Vi studerede det under bøn, fordi vi gerne ville forstå formålet med Hjælpeforeningen, og hvad Herren ønskede, at vi skulle udrette i vores embedsperiode.

Da vi omhyggeligt granskede den historie, erfarede vi, at formålet med Hjælpeforeningen, sådan som Herren indstiftede den, var at organisere, undervise og inspirere hans døtre til at berede sig på det evige livs velsignelser. Hjælpeforeningen gør sig gældende i alle aspekter af en sidste dages hellig kvindes liv. Søstre undervises og inspireres gennem besøgsundervisning, tjeneste og hjælpeforeningsmøder. Hver søndag er det vores mål i Hjælpeforeningen at studere de lærdomme og principper, som hjælper os til at nå vores mål. Som en følge af vore lektioner om søndagen skulle søstrene blive i stand til at efterleve evangeliet med større overbevisning i deres hjem og familie.

Første søndag er anderledes

Den anden, tredje og fjerde søndag i måneden studerer vi *Evangeliske principper* og lærdomme fra generalkonferencerne, som skal lede os frem mod det evige livs velsignelser. Men den første søndag i måneden underviser et medlem af hjælpeforeningspræsidentskabet os og styrer drøftelsen af, hvordan vi udfører vores hellige ansvar som medlemmer af Hjælpeforeningen.

Som sidste dages hellige kvinder har vi Jesu Kristi gengivne evangelium og vidnesbyrd om frelsesplanen. Vi har ansvaret for den kvindelige halvdel af den plan. Det kan ikke overdrages til andre. Vi skal aflægge regnskab for Herren over vores forvaltning af det ansvar. Og den første søndag i måneden forærer Herren os tid til at lære, hvordan vi udfører vores ansvar som søstre i Hjælpeforeningen.

Jeg håber, at vi anvender den tid, vi har fået forærende, til at udføre vore tre livslange ansvar som medlemmer af Hjælpeforeningen: (1) at øge tro og personlig retskaffenhed, (2) at styrke familien og

Den første søndag i hver måned leder Hjælpeforeningens præsidentskab os i drøftelsen af, hvordan vi kan udføre vores hellige hverv som hjælpeforeningsøstre.

2 Styrk familien og hjemmet.

Den første søndag i måneden kan vi lære, hvordan vi skal værne om, styrke og beskytte familien.

STÅ FREM OG VÆR STÆRK

»Nogle kvinder har sagt, at det er skræmmende at undervise en klasse eller at stå og tale foran en gruppe mennesker. Jeg kan forsikre jer om, at jeg af erfaring ved, at det kan være temmelig skræmmende. Lad os huske det, Eliza R. Snow engang sagde til sin niece, som var blevet bedt om at tale foran en forsamling. Da hendes niece rejste sig, var hun ude af stand til at sige noget, fordi frygten overmandede hende. Til sidst satte hun sig bare ned. Eliza gav hende blidt og venligt dette råd: »Pyt med det, men når du bliver bedt om at tale igen, så prøv at have noget at sige. ...

Ved et vidunderligt hjælpeforeningsmøde skrev Eliza R. Snow i referatet, at »næsten alle de tilstedeværende rejste sig og talte, og som en rensende strøm fornyede Herrens ånd hvert hjerte.« Vi håber, at vore søstre i dag føler sig næret, opbygget og opløftet, hver gang de overværer en søndagslektion.

Søstre, vi har nu, mere end nogensinde, brug for kvinder, der står frem og er stærke. Vi har brug for kvinder, der bekendtgør sandheden med styrke, tro og ligefremhed. Vi har brug for kvinder, der udviser eksempler på retskaffenhed. Vi har brug for kvinder, der er »ivrigt engageret i en god sag« (L&P 58:27). Vi har brug for at leve således, at vores liv bærer vidnesbyrd om, at vi elsker vor himmelske Fader og Frelseren Jesus Kristus, og at vi vil gøre det, de har bedt os om at gøre. Vi har brug for at redde »alt det ædle og gode i [os], så vi som Guds døtre kan gøre vores del for at opbygge Guds rige. Vi får hjælp til at gøre dette. Som Joseph Smith sagde: »Hvis I lever op til jeres privilegier, kan end ikke englenerne holdes tilbage fra at pleje omgang med jer.«

Barbara Thompson, andenrådgiver i Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab, »Vi glædes og frydes«, *Liahona*, nov. 2008, s. 115, 116.

hjemmet og (3) finde og hjælpe dem, der lider nød.

Jeg håber, at vi vil søge i skrifterne og det godkendte kirkematerialer efter eksempler, principper og lærdomme, som kan hjælpe os med at udføre disse ansvar og lære, hvordan vi tackler udfordringerne i de sidste dage. Emma Hale Smith, vores første hjælpeforeningspræsident, fik besked på at udlægge skrifterne og til at formane kirken, sådan som det skal blive givet dig ved min Ånd (L&P 25:7). Vi kan følge hendes eksempel.

Hvis jeg skulle gøre det ved mødet i Hjælpeforeningen den første søndag i måneden, ville jeg begynde med under bøn at afgøre, hvad vi skulle lære. Jeg ville så ransage skrifterne for at se, hvad de lærer os om det pågældende emne. Jeg ville se, hvad profeterne og Kirkens ledere havde forkyndt. Så ville jeg bede om Åndens vejledning, mens jeg nedskrev nogle spørgsmål til klassedrøftelsen, som vi kunne gennemgå i lektionen sammen den første søndag i måneden. Jeg ville håbe, at søstrene ville gå styrket hjem og anvende det samme mønster i deres studium derhjemme, og når de underviser deres familie.

Øg tro og personlig retskaffenhed

Min bedstemor, Isabelle Bawden Bangerter, var kendt som en kvinde med stor tro. Hun opnåede sin tro som barn og arbejdede hele livet på at styrke den. Hun underviste i Hjælpeforeningen i mange år, og blandt søstrene i Hjælpeforeningen var hun kendt som lidt af en teolog, en kvinde, der kendte evangeliet godt og kunne forkynde det ud fra skrifterne. Hun studerede stadig skrifterne, da hun døde i en alder af 97. Bedstemor Bangerter var en kvinde, som følte sig sikker på sine evige roller og ansvar. Da jeg var ung mor, spurgte jeg hende, om det var muligt at opdrage retskafne efterkommere i en verden fuld af

ugudelighed. Hun satte sig op og sagde eftertrykkeligt, mens hun pegede på mig: »Ja! Det skal du! Det er grunden til, at du er her!« Hendes undervisning inspirerede mig til at tage mit ansvar mere alvorligt og møde livet med større tro. Det er muligt at opnå den form for direkte og inspireret undervisning hver uge i Hjælpeforeningen.

Søstrene stiller ofte spørgsmål om, hvordan man klarer sig gennem dette jordiske livs oplevelser med tro. Den første søndag i måneden giver os mulighed for at inddrage den samlede tro, som findes i hver eneste Hjælpeforening. De tilstedeværendes visdom kan medvirke til at besvare aktuelle spørgsmål og give inspirerede svar.

Det følgende er andre eksempler på, hvad vi kan studere den første søndag, som en hjælp til at øge vores tro og personlige retskaffenhed:

- Indgå og hold pagter.
- Vær værdig til at få en tempelanbefaling og tilbede i templet.
- Opfyld betingelserne for at genkende og følge Helligåndens tilskyndelser.
- Forkynd og forsvar Jesu Kristi evangelium.
- Tag del i oprigtig personlig bøn og familiebøn.
- Hold familieaften.
- Efterlev principperne om selvhjulpenhed og fremsynet levevis.

Styrk familien og hjemmet

Da jeg var en ung søster i Hjælpeforeningen, havde vi en mødreuddannelseskursus hver måned. Skønt jeg selv havde en vidunderlig og dygtig mor, lærte jeg alligevel meget fra mine undervisere i Hjælpeforeningen om, hvordan jeg kunne blive en bedre mor og gøre mit hjem bedre. Vi lærte husholdningsprincipper og -færdigheder, vi lærte, hvordan

TEMPLETS VELSIGNELSER

»Gør, hvad der end er nødvendigt for at modtage [templets velsignelser]. ...

«... Lad os tage til templet og besegle vores familie for evigt. Lad os vende tilbage til templet så ofte, omstændighederne tillader det. Lad os vende tilbage til templet så ofte, omstændighederne tillader det. Lad os give vores afdøde slægt mulighed for at modtage ophøvelsens ordinancer. Lad os nyde den åndelige styrke og den åbenbaring, vi modtager, når vi kommer regelmæssigt i templet. Lad os være trofaste og indgå og holde vore tempelpagter, så vi kan modtage alle forsoningens velsignelser.»

Silvia H. Allred, førsterådgiver i Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab, »Hellige templer, hellige pagter«, *Liahona*, nov. 2008, s. 114.

3 Find og hjælp dem, der lider nød.

Vi har ansvar for at yde hjælp – hjælp mod fattigdom, sygdom, tvivl, uvidenhed og alt det, der hindrer en kvindes glæde og fremgang.

vi skulle blive bedre forældre, og vi lærte, hvordan vi skulle styrke vores ægteskab.

Unge mødre spørger mig ofte, om vi nogensinde får mødreuddannelse i Hjælpeforeningen igen. Mit svar er ja. Den første søndag i måneden kan vi lære, hvordan vi skal værne om, styrke og beskytte familien.

Det følgende er nogle eksempler på, hvad vi kan studere den første søndag, som en hjælp til at styrke familien og hjemmet:

- Forstå og forsvar kvinders guddommelige roller.
- Tag imod præstedømmets velsignelser.
- Udvikling af evige familier.
- Bevar et stærkt ægteskab.
 - Sæt børn i verden og opdrag dem.
 - Udvis kærlighed og omsorg for familien.
 - Tag imod ansvar for at opdrage en

retskaffen generation af sidste dages hellige.

- Kend, efterlev og forsvar læren om familien.
- Søg efter og udfør tempelordinancer for afdøde familiemedlemmer.

Find og hjælp dem, der lider nød

Lektionerne den første søndag i måneden er vores mulighed for at styrke hinanden og finde løsninger på livets vanskeligheder. På et hvilket som helst tidspunkt dør mange søstre i Hjælpeforeningen med prøvelser og skuffelser. Præsident Boyd K. Packer, præsident for De Tolv Apostles Kvorum, har kaldt hver menigheds Hjælpeforening for en »kreds af søstre«. Han sagde:

»Uanset hvor i kredsen hun står, kan hver eneste søster kigge til begge sider og fornemme inspirationens ånd, som strømmer til hende, når hun rækker hånden ud i næstekærlighed til dem ved siden af hende.

«... I tjener jeres organisation, jeres sag

– Hjælpeforeningen – denne storslåede kreds af søstre. Alle jeres behov bliver opfyldt, nu og i evighederne; enhver forømmelse bliver fjernet; der rettes op på ethvert overgreb. Alt dette kan komme til jer, og komme hurtigt, når I hengiver jer til Hjælpeforeningen.¹

Det har været min erfaring, at hver eneste menigheds Hjælpeforening har evnen til at yde hinanden den støtte, der er behov for. Hvis vi søger og modtager Helligåndens hjælp, kan alle svar findes i hver eneste kreds af søstre.

Vi har ansvar for at yde hjælp – hjælp mod fattigdom, sygdom, tvivl, uvidenhed og alt det, der hindrer en kvindes glæde og fremgang. Hjælpeforeningen har altid været optaget af at yde andre hjælp.

Vi ved, at eftersom vi lever i de sidste dage, står vi over for mange udfordringer som enkeltpersoner og familier. Disse udfordringer omfatter overgreb, misbrug, ligegyldighed, gæld, depression, ulydighed, arbejdsløshed, opløste familier, sygdom, forfølgelse, fattigdom og vold. Det lyder meget som det, apostlen Paulus forudsagde i 2 Tim 3:1-7, 13. Men vi skal ikke være bange. Vi har Jesu Kristi evangelium. Apostlen Paulus anviste også en løsning:

»Men du, bliv ved det, du har lært og er blevet overbevist om! Du kender dem, du har lært det af,

og fra barnsben kender du De hellige Skrifter, der kan give dig visdom til frelse ved troen på Kristus Jesus.

Ethvert skrift er indblæst af Gud og nyttigt til undervisning, til bevis, til vejledning og til opdragelse i retfærdighed» (2 Tim 3:14-16).

Den første søndag i måneden kan et medlem af hjælpeforeningspræsidentskabet sætte personligt præg på Hjælpeforeningens virke. Hun kan sætte fokus på

MATERIALE TIL LEKTIONEN FØRSTE SØNDAG

- Skrifterne
- Nutidige profeters lærdomme
- Tidsskriftet *Liahona*
- *Bered alt, hvad der er nødvendigt: Familieøkonomi og Hjemmeforråd* (pjece, katalognumre 04007 110, 04008 110)
- *Til gavn og styrke for de unge* (pjece, katalognr. 36550 110)
- *Familievejledning og En forældrevejledning* (hæfter, katalognumre 31180 110, 31125 110)
- *Ægteskab og familieforhold* ((søndags-skolehæfte, katalognr. 35865 110)
- *Forkynd mit evangelium* (vejledning til missionering, katalognr. 36617 110)

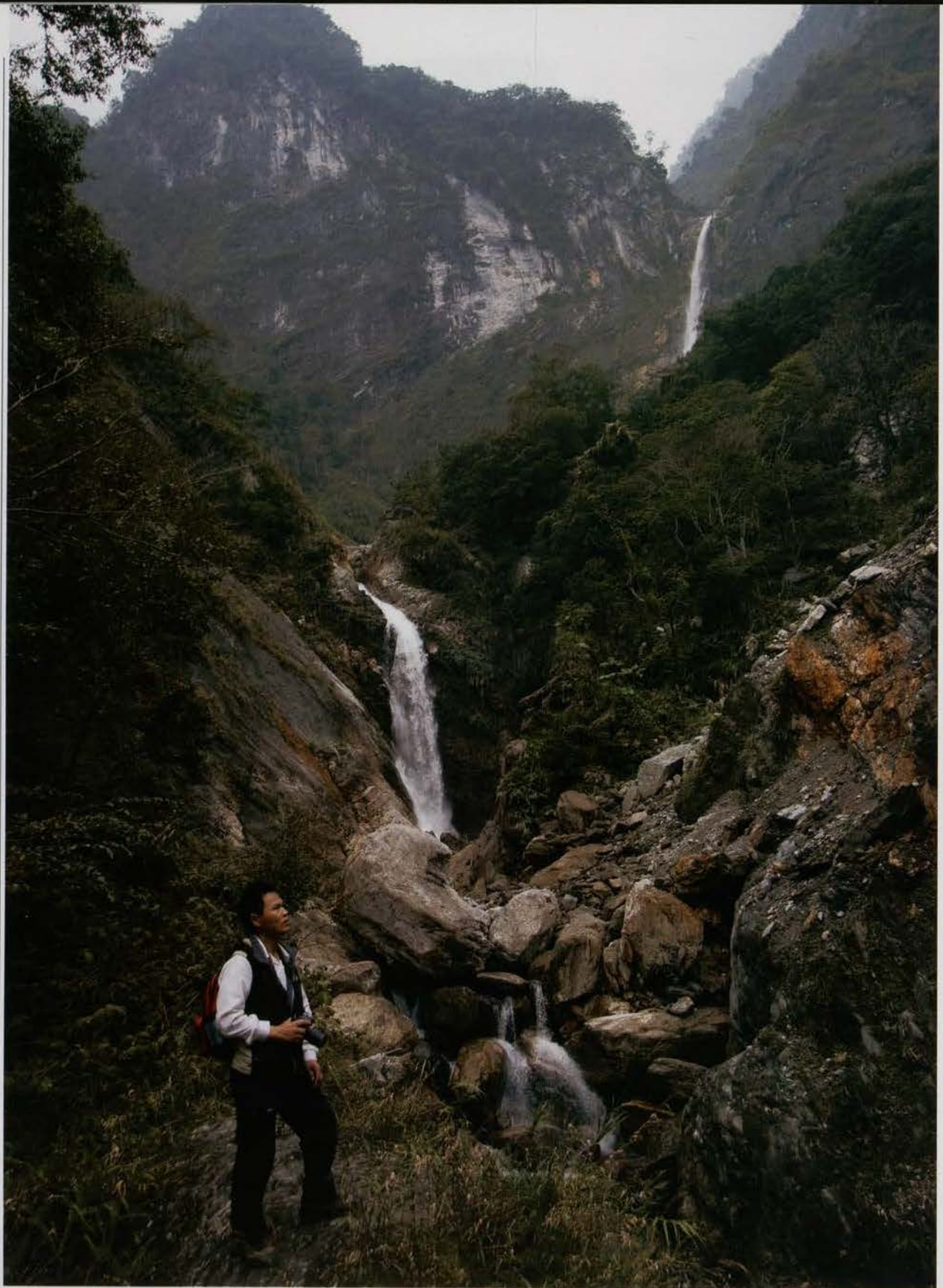
næstekærlige gerninger som løsning på specifikke behov i menigheden. Hun kan oplære søstrene i at være besøgs lærere, der tager sig af andres behov, når de ser dem. Og når det er passende, kan hun give andre til opgave at hjælpe bestemte folk, der har behov for det.

Sådan anvendes første søndag

Jeg tror, at når Hjælpeforeningens ledere søger Helligåndens hjælp, bliver de inspireret med hensyn til, hvad der skal studeres og undervises i den første søndag i måneden i Hjælpeforeningen. Jeg ved, at Herrens værk fortsat vil skride frem over hele jorden, og at det for en stor del får fremgang, fordi gode kvinder i Kirken gør alt, hvad de kan for at fremme værket i deres eget hjem og i familien først og derefter i deres egne venskabs- og bekendtskabs kredse. ■

NOTE

1. Boyd K. Packer, »Søsterkredsens«, *Den danske Stjerne*, apr. 1981, s. 209.

SKAB BJERGE

Lignelsen om bjergføreren og bjerget

Adam C. Olson

Kirkens Tidsskrifter

Som sprogkyndig rejsefører i nationalparken Yushan i Taiwan får Chén Yü Chuàn (Richard) ofte til opgave at ledsage prominente gæster rundt i parken. Når han spørger sine gæster, hvad de gerne vil se, svarer de typisk, at de vil op på toppen af Yushan (Jadebjerget), den højeste tinde i Nordøstasien på 3.952 m.

Richard er et rigtigt udendørsmenneske og elsker Yushans skønhed og storslåethed. Men erfaringen har lært ham noget vigtigt, som han gør sit bedste for at forklare sine gæster: Den pragtfulde udsigt fra højderne får først rigtig værdi, når man har oplevet, hvad der er nedenfor.

Det er en storslået oplevelse at besøge tinden med dens menneskeskabte stier og fabelagtige udsigt, men Richard prøver at forklare, at der er meget at lære og megen skjult skønhed at finde i de vanskeligt tilgængelige flodkløfter og snævre pas.

»For at kunne værdsætte højden må man opleve bunden,« siger han. »Man kan ikke påskønne afslutningen uden at opleve processen.«

Nogle af hans gæster lader sig overtale, men de fleste vil bare op på toppen – og ad den letteste rute.

Richard ser en vis åndelig symbolik i deres indstilling. Som han beskriver det, er livets ypperste oplevelse at kunne vende tilbage til Guds nærhed (se Alma 12:24). Skønt mange erkender værdien af det mål, er der nogle, som ikke forstår, at for at være *hos* ham, må vi blive *som* ham (se 1 Joh 3:2; 3 Ne 27:27; Moro 7:48). Og der findes ingen let eller hurtig vej til den tinde.

Den sande Vejviser

Richard er ikke interesseret i bare at tage gæsterne med på en spadseretur; han ønsker at give dem en oplevelse. Men det er deres interesse, der afgør, hvor meget han kan lære dem.

»Jeg kan tage dem, der *ønsker* at opleve naturen til steder, som andre sjældent ser,« siger han. »Deres oplevelse bliver vanskeligere, men meget bedre.«

Richard mener, at det ikke er meget anderledes med livet, og hans personlige erfaringer afspejler det princip. Mens Richard gik på universitetet, begyndte han at søge efter en mening med livet. Han besøgte en række kirker uden at finde det, som han søgte – indtil han traf missionærerne.

Men hans forældre var meget imod, at han blev medlem af Kirken. Det bekymrede dem,

For at kunne værdsætte bjergtinden, skal man først opleve dalene, siger Richard Chén (til venstre, ved vandfaldet Baiyang i nationalparken Taroko). Bror Chén er som guide i nationalparken Yushan, hvor Jadebjerget (herover) ligger.

Dem, der følger bror Chén gennem dalene, hører om de voldsomme geologiske kræfter, der skaber bjerge – en proces, der minder meget om den lutringsproces, som man må udholde for at kunne vende tilbage til Guds nærhed. Herover: Richard ser ned på en biflod til floden Liwu. Til højre: De forvredne marmorsider i den mystiske dal er vidne om kolossale geologiske kræfter.

at deres eneste søn forlod deres tro. De var også bekymrede for, hvad der skulle blive af dem. Mange fra deres kultur mener, at ens status i det hinsides afhænger meget af den ære, som deres levende efterkommere viser dem.

Selv om Richard måtte døje med sine forældres modstand, fik han et vidnesbyrd om Frelseren og behovet for at følge ham.

»Jesus Kristus er vejen,« siger Richard. »Han er den sande Vejviser, der viser os hjem til Faderen« (se Joh 14:6).

Han valgte at følge Frelseren og blive døbt, fordi han stolede på, at Herren ville føre ham ad den rette vej, selv om den syntes vanskeligere.

En uge efter sin dåb blev han velsignet med et godt job som nyhedsoplæser for Taiwans

største medievirksomhed. Det nye job glædede hans forældre, og sammen med den forandring, de sporede hos ham, var det med til at gyde olie på vandene. Det styrkede også hans tro og lærte ham en vigtig lektie.

»Hvis vi ikke følger Jesus Kristus,« siger han, »så går vi glip af en masse vigtige oplevelser, som vi har brug for.« Disse oplevelser er måske vanskelige, men de er nødvendige og til vores eget bedste (se 2 Ne 2:2; L&P 122:7).

Sådan bliver bjerge til

Enhver, der følger Richard gennem hans elskede kløfter og dale, får utvivlsomt at høre, at Taiwans bjerge og dets stejle østkyst blev dannet ved et sammenstød mellem to kontinentalplader i jordens overflade. Den intense varme og det tryk, som skabtes af den voldsomme kraft, forvandlede flere lag aflejringer til kalksten og siden til den marmor, som østkysten er så berømt for. Den samme usete kraft ryster, knuser og krummer jorden, hvilket får bjergkæder til at hæve sig mod himlen.

Hvad enten det er i Yushan eller nationalparken Taroko, hvor han arbejdede før, så

nyder Richard at udpege tegnene på, hvordan naturens kræfter har formet Taiwan nedefra og op.

»Der er bølgemærker på de højeste klipper, og der findes forsteninger fra havet og andre beviser på, at det, der nu ligger øverst, engang lå nederst,« siger Richard. »Hvis du vil forstå bjergtinden, må du forstå dybet, for det var der, at bjergtinden begyndte.«

Richard mener, at det er vigtigt, fordi det minder om formålet med livet. I vanskelige tider kan det synes, som vi ikke blot er besøgende på bjerget, men snarere bjerget selv, der presses af kræfter, som former os og skubber os mod himlen, hvis vi kan holde tålmodigt ud i tro (se Mosi 23:21-22; L&P 121:7-8).

Vi formes som bjerge

Af egen erfaring har Richard lært, at vi ikke kan hæve os over verden for at strække os efter vores højeste potentiale uden at komme ud for ubehagelige og til tider smertefulde oplevelser.

Som radiojournalist levede Richard under stort pres, fordi han skulle dække mange forskellige emner med korte tidsfrister. Han opdagede snart, at mange journalister fik deres oplysninger ved at gå ud at drikke med deres kilder. Arbejdet blev stadig vanskeligere, fordi han nægtede at tage del i drikkeriet.

Tanken om at finde et andet arbejde lettede hans samvittighed, men ikke hans udfordringer. Hans arbejde i radioen havde været med at til at berolige hans forældre, efter at han blev medlem af Kirken. Så da han sagde sit højt betalte, ansete fuldtidsjob op for at arbejde som turistfører på deltid, blev hans forældre meget skuffede for en tid.

Det var endnu en vanskelig sti at vælge, men han fortryder ikke, at han tog den, for

DEN UDVIKLING, SOM SKAL TIL FOR AT VENDE HJEM

Vores liv kan ... ikke både være fyldt af tro og uden stress ...

Hvordan kan du og jeg så naivt forvente at glide problemfrit gennem livet, som om vi ville sige: »Herre, giv mig erfaring, men ingen sorg, ingen smerte, ingen modstand, intet forræderi og lad mig slet ikke blive glemt. Hold alle de erfaringer fra mig, Herre, som har gjort dig til det, du er! Og lad mig så komme og bo sammen med dig, og dele din glæde!« ...

Virkelig tro ... er påkrævet for at kunne udholde denne nødvendige, men smertefulde udviklingsproces.«

Ældste Neal A. Maxwell (1926-2004) fra De Tolv Apostles Kvorum, »For at I ikke skal blive trætte og modløse i jeres sjæle«, *Stjernen*, juli 1991, s. 84, 86.

han ved, at for at blive »ophøjet i det høje« (se L&P 121:7-8) må vi først opleve lavpunkterne (se L&P 122:5-7).

»Vi begrænser nogle gange det, som Gud kan gøre os til, fordi vi ikke vil opleve både det dårlige og det gode,« siger han.

Men da han fulgte Herren, blev han ført til et job, som han holder af. Det fik ham til at udføre en mission. Og det præsenterede ham for hans kommende hustru, med hvem han nu har fire dejlige børn. Trods alle trængsler har der ikke været ende på velsignelserne.

Når vejen som discipel fører gennem »stien i den dybe dal« (2 Ne 4:32) og sågar »mørkets dal« (Sl 23:4) på vandringen frem mod »ham, som bor i det høje« (L&P 1:1), finder Richard trøst i løftet om, at »Kristi ord, hvis vi følger deres anvisninger, [skal] føre os til et langt bedre forjættet land« (Alma 37:45) – en yderligere bekræftelse til ham om, at det først er, når vi har oplevet livets udfordringer, at vi er parat til at nyde højderne. ■

Hvis du vil læse mere om denne historie eller se billeder fra nationalparken Taroko, så gå ind på liahona.lds.org.

**Præsident
Boyd K. Packer**

Præsident for
De Tolv Apostles
Kvorum

LØS FØLELSESMÆSSIGE PROBLEMER PÅ Herrens måde

Vore biskopper står stadigt tiere over for at skulle rådføre medlemmer med problemer, der har mere med følelsesmæssige behov end med behovet for mad eller tøj at gøre.

Emnet for mit budskab er derfor: Løs følelsesmæssige problemer på Herrens egen måde

Heldigvis gør principperne for timelig velfærd sig også gældende i forbindelse med følelsesmæssige problemer ...

Principper for selvhjulpenhed

I velfærdshåndbogen står der: »[Vi skal] ihærdigt undervise og opfordre Kirkens medlemmer til at blive selvhjulpne i så vidt omfang, som det er dem muligt. Ingen sand sidste dages hellig vil ... frivilligt overlade byrderne for sit eget underhold til andre. Så længe han kan, vil han under den Almægtiges inspiration og ved sit eget arbejde, forsyne sig selv med livets fornødenheder« (1952, s. 2) ...

Det er lykkedes os ret godt at undervise sidste dages hellige om, at de må tage vare på deres egne materielle behov og derpå give bidrag til mennesker, som ikke kan forsørge sig selv.

Hvis et medlem ikke kan forsørge sig selv, må han henvende sig til sin egen familie og derpå til Kirken – ikke på socialcentret overhovedet ...

Hvis mennesker *godt kan*, men er *uvillige* til at forsørge sig selv, er det vores pligt at rette os efter, hvad Herren siger, nemlig at den lade ikke skal spise arbejderens brød (se L&P 42:42).

Det er en enkel regel, at man skal forsørge sig selv. Denne kloge talemåde har dannet mønster: »Spis op, slid det op, få det til at holde, eller klar dig uden.«

Da Kirkens velfærdsprogram blev bekendtgjort i 1936, sagde Det Første Præsidentskab:

“... Kirkens mål er at give mennesker hjælp til selvhjælp»

(i Conference Report, okt. 1936, s. 3, fremhævelse tilføjet) ...

Det er et selvhjælpsystem, ikke et almisse-system. Det kræver en omhyggelig gennemgang af alle de ressourcer, man selv og familien råder over, og disse skal alle være brugt, før man kan få hjælp udefra.

Det er ikke en uvenlig eller ufølsom biskop, der forlanger, at et medlem arbejder, så meget han kan for det, som han modtager fra Kirkens velfærdsfond.

Intet medlem bør føle sig det mindste flov over at få hjælp fra Kirken. *På betingelse af*, at han har bidraget med alt, hvad han kan ...

Kernen i det, jeg vil sige, er følgende: Det samme princip – selvhjulpethed – gælder også på det åndelige og følelsesmæssige område ...

Medmindre vi udviser forsigtighed, er vi måske på grænsen til følelsesmæssigt (og derfor åndeligt) at gøre det ved os selv, som vi i generationer har arbejdet så hårdt for at undgå materielt.

Rådgivning

Det virker som om, vi er ved at udvikle en epidemi af »rådføring«, som dræner Kirken for åndelig styrke på samme måde som en almindelig forkølelse tærer mere på den menneskelige styrke end nogen anden sygdom ...

Billedligt talt har mange biskopper en stak bestillingssedler på følelsesmæssigt bistand liggende på sit skrivebord.

Når nogen kommer med et problem, deler biskoppen dem desværre ud, uden at stoppe op og tænke over, hvad han gør for sine medlemmer ...

Åndelig uafhængighed og selvhjulpethed er den bærende kraft i Kirken. Hvis vi berøver medlemmerne det, hvordan skal de så selv modtage åbenbaring?

Pricippet med selvhjulpethed eller personlig uafhængighed er fundamental for en lykkelig tilværelse.

Hvordan skal de så finde ud af, at der findes en Guds profet? Hvordan skal de få svar på deres bønner? Hvordan skal de få *vished* for sig selv?

Anvendelse på familien

... Fædre har ansvaret for at præsidere over deres familie.

Til tider kræver vi, med de bedste hensigter, så meget af både børn og faderen, at han ikke er i stand til at følge med.

Hvis mine sønner har brug for råd, biskop, så er det mit ansvar først, og dernæst dit.

Hvis mine sønner har brug for fritidsaktiviteter, biskop, så bør jeg først sørge for det, og dernæst du.

Hvis mine sønner har brug for irettesættelse, biskop, så er det først og fremmest mit ansvar, og dernæst dit.

Hvis jeg svigter som far, så hjælp mig først og dernæst mine børn.

Vær ikke for hurtig til at fratage mig min opgave med at opdrage mine børn.

Vær ikke for hurtig til at give dem råd og løse alle deres problemer. Sørg for at involvere mig. Det er min pligt.

Vi lever i en tid, hvor Satan fra alle sider fremfører filosofien om øjeblikkelig tilfredsstillelse. Vi synes at forlange alt *øjeblikkeligt*, også øjeblikkelige løsninger på vores problemer.

Det har hele tiden været meningen, at livet skulle være en udfordring. En smule ængstelse, en smule nedtrykthed, en smule skuffelse, ja, endog en smule nederlag er normalt.

Lær vores medlemmer at stå trofast og se dem lige i øjnene, hvis de har en rigtig elendig dag engang imellem, eller flere efter hinanden. Alting ordner sig.

Der er et storslået formål i vore kampe i livet. ■

Dette uddrag stammer fra en tale, som blev holdt ved aprilkonferencen 1978. Der er tilføjet afsnitoverskrifter. Du kan læse hele talen på liahona.lds.org.

LINDRING AF MIN HJEMVE

Jeg begyndte på college, da jeg var 18. Men efter et kort stykke tid flyttede jeg til et andet universitet og skiftede studieretning. Mit nye universitet lå kun et par timers kørsel fra mit hjem, men jeg blev fyldt af hjemve og modløshed og havde lyst til at give op og vende hjem til min familie. Men jeg vidste, at hvis jeg gjorde det, gav jeg afkald på min chance for at få en uddannelse.

En weekend kort efter at skoleåret var begyndt, rejste alle mine venner hjem til deres familie. Jeg vidste, at hvis jeg tog hjem, ville jeg ikke vende tilbage. Jeg kunne end ikke ringe hjem og tale med min familie af frygt for, at jeg skulle bryde sammen og ikke kunne koncentrere mig om studierne. Jeg havde bedt om styrke til at overvinde min hjemve, men nu bad jeg om at få at vide, om jeg overhovedet skulle blive på skolen og fuldføre min uddannelse.

Da jeg tidligt den søndag morgen langsomt slentrede hen over skolens område på vej til kirke, spekulerede jeg over, hvordan jeg skulle kunne blive i skolen, når jeg savnede mit hjem og min familie så meget og ikke kunne udholde min ensomhed. Men hvad skulle jeg gøre, hvis jeg forlod skolen?

Da jeg nåede frem til kirken, havde den anden menighed lige forladt kirkesalen. Jeg gik derind og håbede på at kunne finde lidt ro til at bede om vejledning. Da jeg havde fundet et sted at sidde og rykkede mig ind på

I det øjeblik vidste jeg, hvad jeg måtte gøre. Herren havde besvaret min bøn på en meget enkel måde, men jeg kunne ikke benægte, at det faktisk var et svar.

træbænken, fandt jeg et trykt program fra det netop overståede nadvermøde. Der, på forsiden af det foldede papir, stod følgende ord: »Måske er det vigtigste resultatet af al uddannelse evnen til at få sig selv til at gøre det, man skal gøre, når det skal gøres, hvad enten man bryder sig om det eller ej.«¹

I det øjeblik vidste jeg, hvad jeg måtte gøre. Herren havde besvaret min bøn på en meget enkel måde, men jeg kunne ikke benægte, at det faktisk var et svar.

Der gik ikke lang tid efter den søndag, før min ensomhed og modløshed forsvandt. Det førte til, at jeg nød de resterende studieår. Jeg fik en uddannelse, livslange venskaber og et stærkt vidnesbyrd som følge af Åndens tilskyndelser.

Nu, mere end 25 år senere, kan jeg stadig huske det svar på min bøn, og jeg bruger de samme ord fra det nadvermødeprogram, når jeg skal forpligte mig selv til at udføre noget krævende. Jeg har fortalt familie og nære venner om min oplevelse i håb om, at de også kan opnå styrke i svære tider.

Jeg ved, at Herren interesserer sig for vore følelser og dagligdagsbekymringer, og jeg ved, at han besvarer vore oprigtige bønner. ■

Sue Hirase, Utah i USA

NOTE

1. Thomas Henry Huxley, i John Bartlett, *Familiar Quotations*, 1968, s. 725.

KUNNE JEG HOLDE FORRETNINGEN LUKKET OM SØNDAGEN?

Tre uger efter at jeg åbnede mit hjerte, modtog evangeliet og traf den vigtige beslutning om at blive døbt i 2001, overværede jeg en søndagsskoleklasse, hvor vi drøftede betydningen af at holde sabbatten hellig.

Som fremgangsrig butiksindehaver med mange ansatte havde jeg arbejdet om søndagen i mere end 20 år. Men da betydningen af denne dag stod klart for mig, besluttede jeg at fortælle mine tre butikschefer, at vi ikke holdt åbent om søndagen mere.

Nogle uger efter at jeg havde bekendtgjort min beslutning, fortalte mine tre butikschefer mig, at flere kunder, især skolelærere, insisterende havde spurgt, om vi ikke kunne holde åbent den følgende søndag. Jeg arbejder i slikbranchen i Papantla, og folk skulle købe slik og piñataer til El Día del Niño (Børnenes dag), som skulle afholdes den følgende mandag. På Børnenes Dag, der fejres i Mexico den 30. april, arrangerer skolerne fester og konkurrencer, og børnene får slik.

»I får besked i morgen, lørdag,« sagde jeg til butikscheferne.

Da jeg kom hjem, fortalte jeg mine kone, hvad der var sket. Jeg havde ventet, at hun ville sige: »Hold dog åbent. Det er jo trods alt kun en enkelt søndag.« Men det var ikke, hvad hun sagde.

Med fast stemme sagde hun, at jeg var familiens overhoved, og at det var

min beslutning. Men så spurgte hun mig: »Hvis nogen fortalte dig, at du på søndag enten kunne modtage en formue, eller du kunne modtage din himmelske Fader, hvad ville du så vælge?«

Hendes spørgsmål fik mig til at indse betydningen af at modtage Herren hver søndag, og jeg vidste, at jeg måtte holde fast ved min beslutning. Det vigtigste, vi kan gøre om søndagen, er at ære Herren, og siden da er

jeg ikke gået glip af muligheden for at gøre det.

Hvis vi sætter det, der hører Herren til, over det, der hører mennesker til, modtager vi et vidnesbyrd om sabbatten. Min familie og jeg er blevet rigt velsignet, fordi vi har holdt sabbatten hellig, og det samme er min forretning. Må vi alle modtage velsignelser ved at helligholde Herrens dag. ■

Gerardo Adrián García Romero, Veracruz i Mexico

Jeg fortalte min hustru, at flere kunder insisterende havde spurgt, om vi havde i sinde at holde åbent i vore butikker den følgende søndag.

Vi havde ikke en klink. Men så en morgen bad vi om, at vi på en eller anden måde måtte få de penge, vi havde brug for.

HVORDAN SKULLE VI BETALE HUSLEJEN?

Halvandet år efter at min hustru, Rebeca, og jeg var blevet gift, lukkede det firma, jeg arbejdede for. Pludselig var jeg arbejdsløs.

I stedet for at søge ansættelse et andet sted, følte jeg mig tilskyndet til at stifte mit eget firma. Jeg vidste, at det kunne blive en vanskelig udfordring, så jeg bad til vor himmelske Fader for at få min fornemmelse bekræftet. Bøn spillede en væsentlig rolle i den første beslutning, og den har været et vigtigt element siden.

I august 2003 stiftede jeg mit eget firma, hvor jeg udbød malerarbejde, havearbejde, anlægsarbejde og vedligeholdelse. Det er ikke altid let, når man har sit eget firma, især ikke i begyndelsen. I begyndelsen af en ny måned skulle Rebeca og jeg betale vores husleje. Vi havde ikke en klink. Men så en morgen bad vi om, at vi på en eller anden måde måtte få de penge, vi havde brug for. Senere den

dag blev jeg hyret til noget arbejde, som dækkede huslejen.

En måned efter at jeg havde stiftet firmaet, bad stavspræsidenten om at tale med mig. Jeg blev kort efter kaldet som biskop i vores menighed. Jeg blev klar over, at vor himmelske Fader havde banet en vej, så jeg kunne tage imod og udføre denne kaldelse. Hvis jeg havde haft mit tidligere job, ville jeg ikke have haft den fornødne tid til menighedens medlemmer og min egen familie. Men da jeg har mit eget firma, er min arbejdstid meget fleksibel. Jeg har været hjemme til de vigtige begivenheder i familiens liv, såsom mine børns fødsel, og når de er begyndt at gå og tale. Desuden har min hustru og jeg kunnet tjene i templet i San José i Costa Rica. Disse muligheder, som kom, fordi vi havde fulgt Åndens tilskyndelser og søgt vejledning i bøn, har knyttet os sammen.

For nylig genoptog jeg mine universitetsstudier. Da tilskyndelsen til at vende tilbage til skolen kom, spekulerede jeg over, hvordan jeg så skulle forsørge min familie. To dage om ugen var jeg på skole og ikke på arbejde. Hvordan skulle min familie klare sig?

Atter fremlagde min hustru og jeg sagen i bøn, og Herren svarede. Jeg begyndte at modtage faste kontrakter, som gjorde det lettere for mig at indhente det arbejde, jeg forsømmer, når jeg er i skole.

I alle disse situationer har vi set Herren indfri sit løfte: »Bed, og I skal få« (3 Ne 27:29). Bøn har haft stor betydning for vores families udvikling og fremgang. Vi har set og mærket, at når vi søger Herren, så velsigner han os. Vi ved, at han kender os ved navn, og vi kan bede ham om alt, hvad vi har brug for. ■

Douglas Arévalo, Costa Rica

JEG HAVDE IKKE NOGEN TEMPELANBEFALING

Da jeg var 17 år, nærede jeg et stærkt ønske om at besøge et sidste dages helligt tempel. Jeg boede sammen med min familie i Danmark, hvor der dengang ikke var et tempel. Det nærmeste tempel for de hellige i Danmark lå i Schweiz eller England. Jeg kendte ikke nogen i de lande, så det var helt udelukket, at jeg kunne rejse derhen alene.

Men da jeg havde familie i Utah, besluttede jeg mig for at spare op, så jeg kunne besøge dem og udføre dåb for de døde i templet i Salt Lake City. Jeg skrev til min tante og mine fætre og kusiner i Utah for at høre, om jeg måtte besøge dem. De glædede sig over at høre om mine planer.

Et år senere havde jeg endelig sparet penge nok sammen til min længe ventede rejse. Et par dage efter min ankomst til Utah kørte min tante mig ind til templet i Salt Lake City. Det var spændende at se det i virkeligheden, og jeg glædede mig til at udføre dåb for de døde. Men da jeg nåede frem til indgangen, spurgte en tempeltjener efter min tempelbefaling. Ingen havde nogensinde fortalt mig om tempelbefalinger. Tempeltjeneren forklarede venligt, hvad en tempelbefaling var, og sagde, at jeg kunne få en af min biskop.

Mit hjerte sank i livet. Jeg måtte stille mig tilfreds med at besøge slægtninge og se templet udefra.

Ved faste- og vidnesbyrdsrådet den følgende søndag følte jeg, at jeg burde bære mit vidnesbyrd og

fortælle menigheden, hvor velsignede de var at bo så tæt på templet. Jeg sagde også, at jeg ville ønske, jeg havde kunnet se det indefra, men det kunne jeg ikke, fordi jeg ikke havde en tempelbefaling, skønt jeg altid havde lært, at jeg skulle leve værdigt. Jeg afsluttede mit vidnesbyrd med at opmuntre medlemmerne til at besøge templet, så ofte de kunne.

Efter møderne kom mine slægtninges biskop hen til mig og sagde, at han ville prøve at hjælpe mig med at få en tempelbefaling, så vi aftalte et interview. Under interviewet spurgte han mig, om min biskop kunne tale engelsk. Jeg svarede nej. Han sagde: »Og jeg kan ikke tale dansk.« Mit hjerte sank atter i livet.

Men så sagde biskoppen: »Nu er du kommet så langt; lad os ikke give op endnu. Jeg ved, at Herren vil hjælpe os. Vi skal bare udvise tro.«

Han bad om min biskops telefonnummer i Danmark, og det havde jeg

tilfældigvis på mig. Til min overraskelse var det biskoppens søn, der tog telefonen. Han fortalte mig, at han lige var vendt hjem fra sin mission i England. Da jeg sagde det til den amerikanske biskop, sagde han: »Alle tiders. Så kan han oversætte for os.«

Kort efter talte vi alle fire over telefonen – min biskop holdt tempelinterview med mig, mens hans søn oversatte for den amerikanske biskop. Inden der var gået ret længe, havde jeg min tempelbefaling og kunne endelig komme i templet! Jeg kan slet ikke beskrive den glæde, som jeg følte, fordi jeg vidste, at Herren havde banet vejen for mig.

Jeg blev senere gift i templet og er blevet velsignet med fire dejlige børn. Jeg er min himmelske Fader så taknemlig for, at han har skænket os templer, og jeg er taknemlig over at vide, at jeg er beseglet til min familie, og at hvis vi lever retskaffent, så kan vi være sammen for evigt. ■

Anne-Mette Howland,
Utah i USA

Ingen havde nogensinde fortalt mig om tempelbefalinger. Mit hjerte sank i livet. Jeg måtte stille mig tilfreds med at se templet udefra.

Hvad skal vi gøre, når vi ikke ved, hvad vi skal gøre?

Ældste Stanley G. Ellis

De Halvfjerds

Da Nefi og hans brødre flere gange havde måttet opgive at få pladerne fra Laban, besluttede Nefi sig for at gøre et sidste forsøg uden på forhånd at vide, hvad [han] skulle gøre (1 Ne 4:6).

Mange profeter har gennem tiderne stået over for lignende udfordringer, hvor de måtte handle i tro. Adam fik befaling om at bringe ofre uden at vide hvorfor (se Moses 5:5-6). Abraham forlod sit fædreland for at rejse til et nyt arveland uden at vide, hvor det var (se Hebr 11:8; Abr 2:3, 6). Paulus rejste til Jerusalem uden at vide, hvad der ville ske med ham, når han nåede frem (se ApG 20:22). Joseph Smith knælede i en lille skov, uden at vide hvilken kirke, han skulle slutte sig til (se JS-H 1:19).

Vi kan også befinde os i situationer, som kræver, at vi handler, uden at vide, hvad vi skal gøre. Heldigvis lærer ovennævnte beretninger os, hvordan vi skal bevæge os fremad trods usikkerhed.

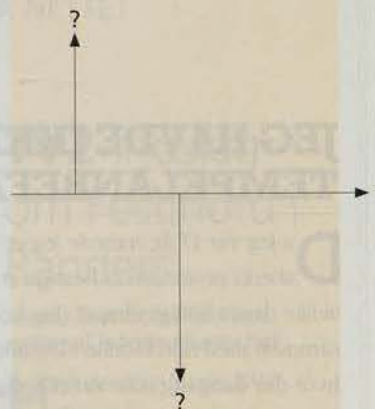
Nefi opfordrede sine brødre til trofast at efterleve Herrens befalinger (se 1 Ne 4:1). Og så handlede han i tro. Han »krøb ... ind i byen og gik hen mod Labans hus, og han blev »ført af Ånden« (1 Ne 4:5-17). Ånden fortalte ham ikke alene, hvad han skulle gøre, men også, hvorfor det var så vigtigt, at han gjorde det (se 1 Ne 4:12-14).

Adam reagerede ved at være »lydig mod Herrens befalinger« (Moses 5:5). Abraham handlede i tro og som følge deraf »slog han sig ned i det forjættede land« (Hebr 11:9). Paulus valgte ikke at frygte »lænker og trængsler«, men fuldføre den tjeneste, han havde »fået fra Herren Jesus« (ApG 20:23-24). Joseph Smith overvejede skrifterne og besluttede sig for at følge opfordringen om at »spørge Gud« (JS-H 1:13).

Vores ansvar for at handle

Skrifterne advarer os om, at uvidenhed ikke er en undskyldning for passivitet. Nefi »havde

Herren forventer, at vi søger, studerer og handler, selv når vi ikke har fuldkommen kundskab.

ønsket at få kundskab om det, som [hans] far havde set, så han overvejede dem i hjertet og »blev taget bort af Herrens Ånd« (1 Ne 11:1). Laman og Lemuel derimod brugte deres tid på at »[mundhugges] ... angående det, som [Lehi] havde talt til dem« (1 Ne 15:2).

Herren forventer, at vi søger, studerer og handler – selv om der er ting, som vi ikke får at vide i dette liv. Som for eksempel tidspunktet for hans andet komme. Han sagde: »Våg derfor, for I ved ikke, hvad dag jeres Herre kommer« (Matt 24:42). På grund af denne uvished

rådede præsident Wilford Woodruff (1807-1898) Kirkens medlemmer til at være beredt, men han forvissede dem om, at han ville blive ved med at plante kirsebærtræer.¹

»Når I lever værdigt, og jeres valg er i overensstemmelse med Frelserens lærdomme, og I er nødt til at handle, så gør det i tro,« sagde ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum. Ældste Scott tilføjede, at hvis vi er lydøre over for Åndens tilskyndelser, så »enten forvirres vore tanker, hvilket viser, at valget er forkert, eller også føler vi fred eller en brænden i brystet, som bekræfter, at valget var rigtigt [se L&P 9:8-9]. Når I lever retfærdigt og handler i tillid, vil Gud ikke lade jer fortsætte særlig langt uden en advarende påvirkning, hvis I har truffet

den forkerte beslutning.«²

Sæt Herren på prøve

To oplevelser fra mit eget liv – hvor jeg ikke var sikker på, hvad jeg skulle gøre – viser betydningen af at adlyde befalingerne og følge de levende profeter. Da jeg studerede, løb jeg tør for penge og fik et deltidsjob. Da jeg modtog min første løn, var jeg ikke sikker på, at den ville holde helt til næste lønningdag. Men jeg huskede Herrens løfte med hensyn til tiende: »Sæt mig på en prøve, om ikke jeg åbner himlens vinduer for jer og udøser velsignelse uden mål over jer« (Mal 3:10).

Jeg besluttede at sætte Herren på prøve. Jeg betalte min tiende først, og han velsignede mig, så jeg overlevede. Det lærte mig at

Vi behøver ikke at se videre end til profeterne, skrifterne og Frelseren for at finde et svar.

stole på hans løfter.

Mange år senere, mens søster Ellis og jeg havde mindre børn, og jeg var begyndt på min karriere, skiftede min arbejdsgiver sygeforsikring. Den gamle forsikring løb til og med 1. juni, og den nye begyndte først fra 1. juli, så i en måned ville vi stå uden sygeforsikring. Vi vidste ikke, hvad vi skulle gøre, men så kom vi i tanker om en tale, hvor præsident N. Eldon Tanner (1898-1982) rådede Kirkens medlemmer til altid at have en sygeforsikring.³

Jeg talte med firmaet, og vi forhandlede os frem til en kontrakt, som gav dækning i hele juni måned. Den 28. juni faldt vores ældste søn, Matt, ned fra en vippe ved et lokalt svømmebassin og ramte betonkanten. Han fik kraniebrud og hjernerystelse. Han blev fløjet til hospitalet i helikopter og behandlet af specialister. Udgifterne var astronomiske og ville have ruineret os. Men heldigvis betalte sygeforsikringen for det meste af behandlingen.

Hvad skal vi gøre?

Så hvad skal vi gøre, når vi ikke ved, hvad vi skal gøre? Vi behøver ikke at se videre end til profeterne, skrifterne og Frelseren for at finde et svar. Disse værdifulde kilder lærer os at:

1. Søge svar ved studium og bøn.
2. Adlyde befalingerne.
3. Sætte vores lid til Herren og hans løfter.
4. Følge profeten.
5. Gå fremad i tro, uden at frygte.
6. Fuldføre vores mission.

Og må vi i hvert af disse skridt følge det råd, som præsident Boyd K. Packer, præsident for De Tolv Apostles Kvorum, gav: »Følg altid, ja, altid Åndens tilskyndelser.«⁴ ■

Abraham forlod sit fædreland og rejste til et nyt arveland, uden at vide hvor det var. Han handlede i tro og som følge deraf »slog han sig ned i det forjættede land.«

NOTER

1. Se *Kirkens præsidents lærdomme: Wilford Woodruff*, 2004, s. 243.
2. Richard G. Scott, »Anvend bønnens himmelske gaves, *Liahona*, maj 2007, s. 10-11.
3. Se N. Eldon Tanner, »Bestandighed midt i forandringerne, *Liahona*, feb. 1982, s. 46.
4. Boyd K. Packer, »Genoprettelse, *Verdensomspændende oplæringsmøde for ledere*, den 11. jan. 2003, s. 2.

Hjulpet af Ånden

Samantha M. Wills

Bygningsarbejderen lå, hvor han var faldet, og balancerende på en planke, der var 23 centimeter bred og hang 30 meter oppe i luften. Han var blevet ramt af en faldende stålbjælke, der delvis havde revet hans venstre arm og ben af.

Som ambulancelæge tilknyttet Yorkshire Air Ambulance, der dækker det meste af Nordengland, ved jeg aldrig, hvad det næste opkald består i, eller hvilke situationer vi står i, når vi kommer ud til ulykkesstedet.

I dette tilfælde kunne patienten ikke fjernes, før skadernes omfang var fastslået. Jeg blev hejst op med en kran på en lasterampe. Da jeg nåede op til den skadede, holdt en bygningsarbejder fast i ryggen af min refleksjakke og fungerede som menneskelig »kran«, så jeg havde bevægelsesfrihed til at undersøge den sårede.

I sådanne situationer tager års erfaring over, så jeg begyndte at undersøge mandens skader. En af byggeholdets egne samaritter havde givet manden en forbindelse om knæet. Normalt ville jeg undersøge skaden for at fastslå dens omfang, eftersom det er den procedure, vi er oplært i at følge.

Men da jeg rakte ud mod den, tilskyndede Ånden mig: »Fjern ikke forbindingen.« Så jeg undlod at røre den. Yderligere tre gange under forløbet blev jeg opfordret af andre – samaritten, min kollega nede på jorden og en læge – til at undersøge knæskaden, og tre gange tilskyndede Ånden mig til ikke at røre forbindingen. Da vi havde fået stabiliseret patienten, løftede vi ham over på lasterampen, så vi begge kunne blive hejst ned, og så fløj vi ham til hospitalet.

Et hold specialister stod klar, da vi nåede skadestuen. En af lægerne fjernede hurtigt forbindingen fra knæet. Straks gik der hul på en arterie, og patienten begyndte at bløde voldsomt. På hospitalet kunne den livstruende situation hurtigt afhjælpes. Hvis det var sket på planken 30 meter oppe i luften, havde den sårede sandsynligvis ikke overlevet det.

Hver morgen beder jeg min himmelske Fader om at hjælpe og velsigne mig med inspiration, så jeg ved, hvordan jeg bedst tjener de af mine brødre og søstre, der får brug for min hjælp. I årenes løb har erfaringen lært mig, at når Ånden tilskynder mig til noget, så adlyder jeg. Den lydighed har gavnet mig meget.

For eksempel er et af mine ansvarsområder at fungere som navigatør og lede helikopter-piloten frem til ulykkesstedet. Redningshelikoptere kan næsten flyve overalt, hvilket gør dem uvurderlige, når man skal nå hurtigt frem til ulykkessteder, men det gør dem også sårbare. Når vi flyver med mere end 225 kilometer i timen, kan vi næsten ikke se strømledninger og

telefonledninger. Og de kan skære sig lige igennem en helikopter.

Engang var vi ved at lande et meget akavet sted. Pludselig sagde Ånden til mig: »Læg skrivepladen væk!« Jeg fornemmede det en gang til: »Læg den væk!« Så jeg lænede mig frem for at lægge skrivepladen på kassen ved mine knæ. Da jeg gjorde det, ændredes min synsvinkel, og jeg fik øje på højspændingsledningen lige under os. »Ledning! Ledning! Ledning under os!« var alt, hvad jeg kunne sige. Og selv om vi faktisk rørte ledningen og fik den til at bøje, reagerede piloten øjeblikkeligt, så vi steg op og blev reddet. Det er det tætteste, jeg har været på en katastrofe. Uden Åndens tilskyndelse kunne den redningsaktion have fået et helt andet udfald.

Jeg er så taknemlig for den kærlige måde, hvorpå vor himmelske Fader er opmærksom på vores behov. Herren våger altid over os. Han ønsker, at vi skal være åndeligt trygge og vende tilbage til ham, så han taler ofte til os gennem Åndens stille, sagte røst. Det eneste, vi skal gøre, er at lytte og adlyde. ■

Uden Åndens tilskyndelse kunne den redningsaktion have fået et helt andet udfald.

ANVENDELIGE SELV

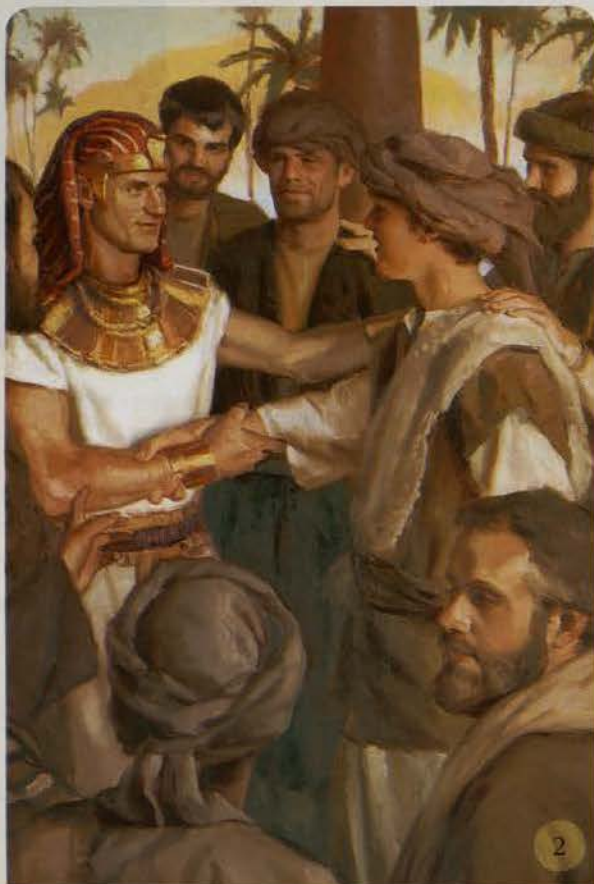
I DAG

Andrew Horton

Kirkens uddannelsessystem

Mener du, at Det Gamle Testamente er for gammelt til at kunne lære dig noget? Så tro om igen.

Selv om Det Gamle Testaments sprogbrug, tid og kultur er meget forskellig fra vores, så vil det nok forbavse dig, hvor meget man kan lære af Det Gamle Testamente. Når du studerer med en bøn i hjertet, kan du finde principper i Det Gamle Testaments historier, som kan anvendes i dit liv i dag. Her er blot ni af mange eksempler:

1. Josef fra Egypten flygtede fra fristelse (se 1 Mos 39:12). Det er altid lettere at flygte fra fristelse end at synde og omvende sig.
2. Josef tilgav andre, selv sine brødre, der havde solgt ham som slave (se 1 Mos 45). Tilgiver du andre, især dem i din egen familie?
3. Herren sørgede for manna hver dag, så israelitterne kunne få mad (se 2 Mos 16:15). Herren har også sørget for meget, der kan nære vores ånd: Bønner, skrifterne, nadveren og templer.
4. 2 Mos 28 beskriver, hvordan Aron og andre præstedømmebærere skulle gå klædt. Herren bad dem om at klæde sig på en bestemt måde for at minde dem om betydningen af deres tjeneste. Hvordan påvirker din påklædning din ærbødighed og din gudsdyrkelse, når du går i kirke eller i templet?

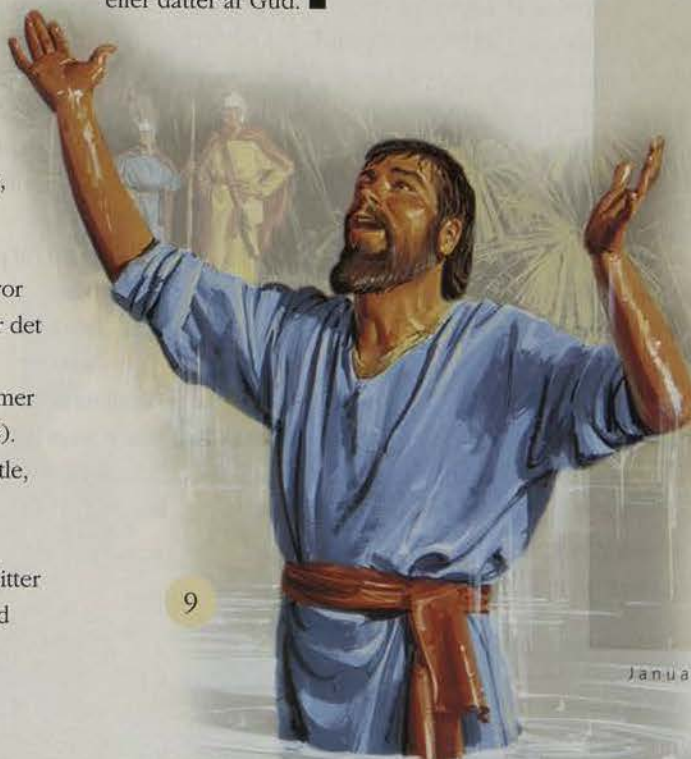

At lytte til Ånden (herover til venstre), at bede, selv når det er svært (herover) og følge profetens råd (herunder) er blot nogle af de lektier, vi kan lære af Det Gamle Testamente.

5. En stor del af 3 Mosebog handler om ofre og deres velsignelser. Dine ofre – af tid, talenter eller penge – nedkalder himlens velsignelser over dig.
6. Af Samuels eksempel lærer vi betydningen af at lytte efter og genkende Herrens røst (se 1 Sam 3:4-10). Når du lærer at genkende og følge Helligåndens tilskyndelser, bliver dit liv bedre.
7. Den unge Davids valg viste, at han troede på, at »Israel har en Gud« (1 Sam 17:32-51). Dine valg vidner om, hvorvidt du tror på Gud eller ej.
8. Daniel gik imod kongens befaling og blev grebet i at bede (se Dan 6:11). Hvor ofte bliver du grebet i at bede, især når det synes svært?
9. Na'aman erfarede den kraft, som kommer af at adlyde profeten (se 2 Kong 5:1-14). Når du følger vor tids profeter og apostle, kommer Herrens kraft også ind i din tilværelse.

Kong Nebukadnesar kastede tre israelitter ind i en ovn. Men da kongen kiggede ind

i ilden, så han »fire mænd gå frit omkring i ilden ... og den fjerde [så] ud som en gudesøn« (Dan 3:24-25). Når du kigger i Det Gamle Testamente, kan du se Gud gå omkring med sine børn. Deres erfaringer kan lære dig, hvordan du bliver en bedre søn eller datter af Gud. ■

TIL VENSTRE: JOSEF I ÆGYPTEEN, AF MICHAEL T. MAJAL; ILLUSTRATION, LEDT I HØJRE: DRENGEN SAMUEL KALDES AF HERREN, AF HARRY ANDERSON; DANIEL FORAN KONG NEBUKADNESAR, AF SIMON HARMON VEDDER; NA'AMAN HEIBREDES FOR SPEDALSKEHED, AF PAUL MANN

Vores rum

MIT YNDLINGS-SKRIFTSTED

»Ja, sandelig ... hvis I vil komme til mig, skal I få evigt liv. Se, min barmhjertigheds arm er strakt ud mod jer, og hver den, der vil komme, ham vil jeg tage imod; og velsignede er de, der kommer til mig« (3 Ne 9:14).

Det er et af mine yndlingskriftsteder, for det var det, der gav mig et vidnesbyrd om, at Kristus lever og ønsker, at vi skal følge ham. ■

Olivia K., 15, Heves i Ungarn

VI ER MISSIONÆRER NU

Artiklen i martsnummeret 2007 af *Liahona*, »Sådan forbereder du dig til at blive en god missionær«, sendte os et vigtigt budskab. Vi behøver

ikke at vente, til vi er 19, før vi kan blive missionærer. Nej! Vi er missionærer lige nu.

Den fortalte os, at vi bør ransage og overveje skrifterne

og altid bede, så vi kan overvinde Satan. Vi bør altid havde tro på Frelseren Jesus Kristus. ■

Melissa N., 18, Samoa

ALT ER VEL!

Jeg husker tydeligt den aften, hvor jeg befandt mig i en stor åndelig konflikt. Jeg var på vej til institut, da jeg begyndte at føle mig forpint. Mit sind blev forvirret. Jeg kunne ikke sige, at jeg vidste, at min tro var sand. Jeg følte mig ikke længere sikker på noget som helst. Jeg følte mig modløs og skammede mig over mig selv, så jeg bad om hjælp.

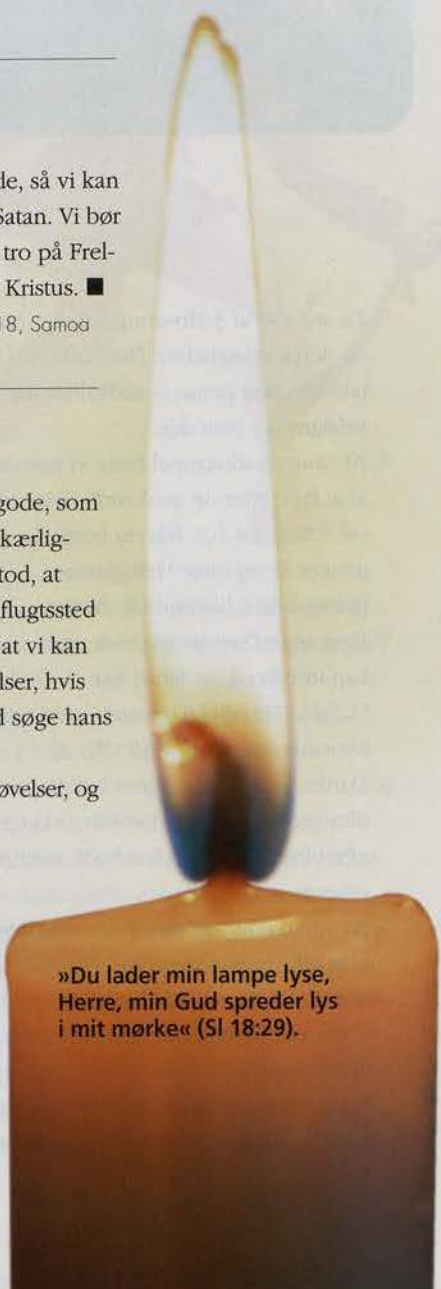
Da jeg nåede frem til kirkebygningen, var jeg overvældet af bedrøvelse. Jeg tog en dyb indånding og gik indenfor. Så snart jeg nærmede mig kirkesalen, hørte jeg salmen: »Kom, kom, Guds folk« (Salmer og sange, nr. 16), som mine brødre og søstre sang. Jeg følte straks den lettelse, som kommer fra Gud gennem Helligånden.

Den fredfyldte følelse var så stærk, at jeg ikke kunne holde tårerne tilbage. Herren havde ladet mig vide, at alt nok skulle ordne sig, og at jeg var i sikkerhed. Jeg forstod, at mørkets kræfter havde

forsøgt at tilintetgøre alt det gode, som jeg havde lært, men at Guds kærlighed er tryk og varm. Jeg forstod, at Gud eksisterer og er vores tilflugtssted og styrke. Jeg erfarede også, at vi kan overvinde prøvelser og fristelser, hvis vi udøver tro på Gud og altid søge hans vejledning i bøn.

Denne verden er fuld af prøvelser, og vi ved aldrig, hvad der venter os. Vi må stole fuldt ud på Gud, øge vores tro gennem studium af skrifterne og leve vores liv i overensstemmelse med hans vilje. ■

Ivone S., 19, Bahia i Brasilien

»Du lader min lampe lyse, Herre, min Gud spreder lys i mit mørke« (Sl 18:29).

KUN FOR UNGE

Dette er dine sider – hvor kan du fortælle andre unge, hvad evangeliet betyder for dig. Her er noget af det, du kan se frem til at læse på disse sider, og hvad du kan bidrage med:

- Oplevelser eller viden, som har hjulpet dig til at forstå og efterleve evangeliet bedre.
- Et fotografi i høj opløsning, som du selv har taget, med et skriftsted som tekst.
- En god oplevelse, som du har haft, mens du arbejdede med Pligt mod Gud eller Personlig fremgang.
- Din kommentar til et skriftsted, som inspirerer dig. Vedlæg et billede af dig selv, hvis du har lyst.
- Feedback om *Liahona*: Hvilke artikler kunne du lide at læse?

Send din historie, dit foto eller din kommentar i en e-mail til liahona@ldschurch.org. Skriv venligst »Our Space« i emnelinjen og vedlæg dine forældres tilladelse (indføj i din e-mail) til at trykke det, du sender os. Indlæg kan blive redigeret på grund af længde eller klarhed.

PÅ INTERNETTET: Vær med til at udvælge de bedste plakater til de kommende måneder. Gå ind på liahona.lds.org og stem. Og mens du er der, kan du foreslå tekster eller ideer til kommende plakater.

HAV MOD: FØR AN I DYDENS SAG!

Fra Unge Pigers hovedpræsidentskab

Har du nogensinde ville udrette noget her i verden, men ikke vidst, hvordan du skulle begynde? Har du ønsket at stå for noget rigtigt, men savnet modet, fordi du måske kunne blive til grin blandt dine jævnaldrende? Dette er året, hvor du skal blive den leder, du blev sendt her til jorden for at blive. Mere end nogensinde før har verden brug for dit lys og dit lederskab. Du kan gøre hele forskellen.

GUFs tema i 2010 indbyder os til at være »modig og stærk« (Jos 1:9). Styrke og mod er kendetegnende for ledere. Som medlem af Kirken er du leder i dydens og retskaffenhedens sag.

Vores profet, Thomas S. Monson har bedt os om at udvise mod:

»Det kræver stort mod, når I forbliver kyske og dydige trods tidens udbredte opfattelse.

I verdens øjne betyder det intet, om unge mænd eller unge kvinder forbliver moralsk rene og uplettede forud for ægteskabet. Gør det umoralsk adfærd acceptabelt? Absolut ikke!¹

Du får modet til at lede, når du efterlever standarderne, træffer rigtige valg og følger profeten. Du opnår styrke, når du dagligt stræber efter at øge dit vidnesbyrd om Frelseren ved at bede og læse i Mormons Bog. Du får styrke til at lede andre, når du efterlever de standarder, som findes i hæftet *Til styrke for de unge*. Når du

gør alt dette, får du det godt med dig selv. Du får selvtillid, og du udvikler åndelig styrke.

Og glem ikke at smile! Hav en positiv indstilling. »Lad os derfor, inderligt elskede brødre, med glæde gøre alt, hvad der står i vor magt; og måtte vi da med største vished være stille for at se Guds frelse« (L&P 123:17). Det er altid muligt at vide, hvad der er rigtigt eller forkert (se Moro 7:16), og I er blevet lovet, at Helligånden vil fortælle jer »alt det, som I skal gøre« (2 Ne 32:5). Når I studerer, så lyt efter den stille, sagte røsts vejledning. I har fået dette løfte, at »ved Helligåndens kraft kan I kende sandheden af alt« (Moro 10:5).

Uanset jeres omstændigheder, så er I født til at lede i jeres familie, i skolen og i samfundet. Så i år skal I være modige og stærke og udrette noget i verden! I står ikke alene. Vor himmelske Fader hører og besvarer jeres bønner og leder jeres handlinger, når I holder jer rene og værdige til Helligåndens konstante følgeskab.

I er døtre af vor himmelske Fader, som elsker jer. Dette er jeres tid! Vi elsker jer og beder til, at I må være modige og stærke i efterlevelsen af standarderne og i at føre an i dydens sag. Jeres retskafne eksempler kan gøre hele forskellen! ■

NOTE

1. Thomas S. Monson, »Må I have mod«, *Liahona*, maj 2009, s. 125.

GUFs Tema 2010

»Vær modig og stærk!
Nær ikke rædsel, og
lad dig ikke skræmme,
for Herren din Gud
er med dig overalt,
hvor du går« (Jos 1:9).

Øverst: Elaine S. Dalton (i midten), præsident, Mary N. Cook (til venstre), første rådgiver, og Ann M. Dibb (til højre), anden rådgiver. Herover: David L. Beck (i midten), præsident, Larry M. Gibson (til venstre), første rådgiver, og Adrián Ochoa (til højre), anden rådgiver.

MØD UDFORDRINGER MED MOD

Unge Mænds hovedpræsidentskab

Har du nogensinde været bekymret for, om du magtede en opgave? Forestil dig, hvordan Josva må have haft det som efterfølger til den store profet Moses. Det tunge ansvar for at lede israelitterne ind i det forjættede land faldt på Josva. Husk på, at det forjættede folk var befolket af utallige kanaanæiske folkeslag, hvor af mange var skræmmende og krigeriske. Kan du forestille dig, at Josva har følt sig usikker på sine evner til at udføre sådan en overvældende opgave? Ja, måske har han endda været bange.

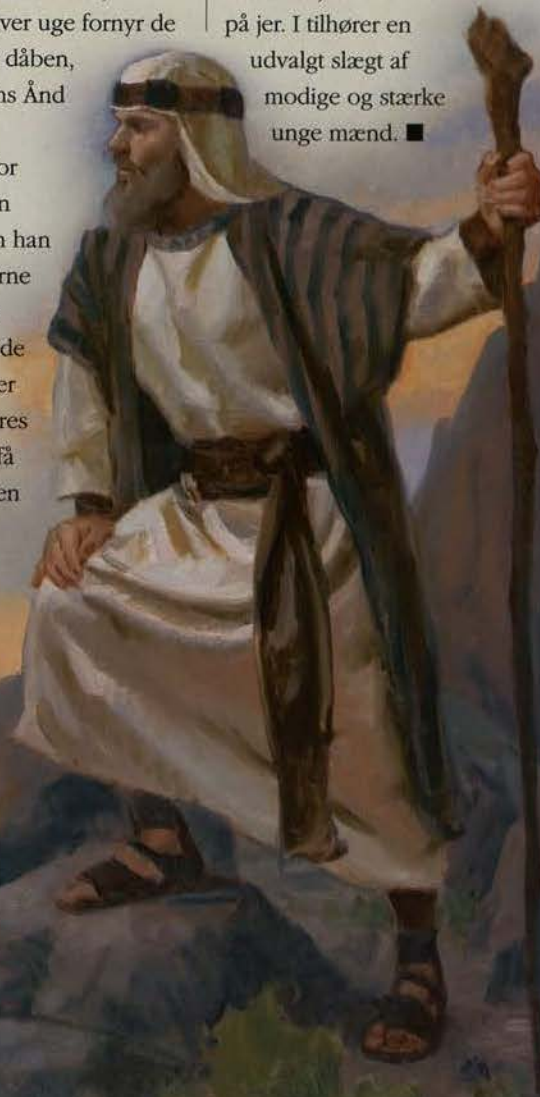
I løbet af fire vers i det første kapitel i Josvas bog befaler Herren Josva at være modig og stærk – tre gange! (Se vers 6-9). Så lovede Herren Josva, at det nok skulle lykkes ham at føre israelitterne ind i deres arveland, at han ville opnå mod og styrke, fordi han var lydige mod loven og – vigtigst af alt – at Herren ville være med ham overalt.

GUFs tema for 2010 er den tredje af Herrens formaninger til Josva om at »være modig og stærk« (Jos 1:9). Den samme formaning om at være modig lyder til jer. Og de samme løfter er jeres. Med Frelserens hjælp kan I også få fremgang i jeres kaldelser og jeres liv. I får styrke til at modstå enhver fristelse, når I overholder budene og holder de standarder, der findes i *Til styrke for de unge*. Når I ærer jeres præstedømme og hver uge fornyr de pagter, I indgik ved dåben, kan I have Frelserens Ånd med jer – altid.

Josva stod over for megen uvished. Han vidste ikke, hvordan han skulle føre israelitterne ind i det forjættede land, men han stolede på Herren. I står over for udfordringer i jeres liv. I er måske et af få medlemmer af Kirken

i jeres skole eller måske endog i jeres familie. I føler jer måske isolerede eller modløse eller bange. I føler jer måske usikre på jeres fremtid i disse urolige tider. Men vær ved godt mod. Herren er med jer. I kan have tillid til ham. Han hjælper jer med at få fremgang.

I Ordsp 3:5 findes denne dejlige påmindelse: »Stol på Herren af hele dit hjerte, og støt dig ikke til din egen indsigt.« Når vi tjener i vore kaldelser, er vi forpligtet til at stole på Herren. Vi opfordrer jer til at gøre det samme. Vi elsker jer. Vi stoler på jer. I tilhører en udvalgt slægt af modige og stærke unge mænd. ■

STÆRK NOK

MED HERRENS HJÆLP ER DU

(se Jos 1:9).

Lige til sagen

Mine venner, som ikke er medlemmer, spørger, hvorfor vi udfører dåb for de døde. De synes, at det er underligt. Hvad skal jeg sige til dem?

Frelseren sagde: »Den, der ikke bliver født af vand og ånd, kan ikke komme ind i Guds rige« (Joh 3:5). Det betyder, at for at opnå evigt liv – formålet med vores tilværelse – skal et menneske døbes og modtage Helligånden.

Skønt dåb er af afgørende betydning, er der flere grunde

Dåbslokalet i templet i Helsinki i Finland.

til, at mange mennesker ikke er blevet døbt. Nogle levede uden kendskab til evangeliet, og andre blev døbt uden den korrekte myndighed.

Fordi vores himmelske Fader er barmhjertig og retfærdig, fordømmer han ikke dem, som ikke havde mulighed for at blive døbt, mens de levede her. For at give disse afdøde mulighed for at modtage evigt liv, udføres dåb for de døde på deres vegne i templet af

værdige medlemmer af Kirken (se 1 Kor 15:9; L&P 124:29-36; 128:18).

De afdøde, som befinder sig i åndeverdenen, kan vælge at modtage eller forkaste evangeliet og de ordinancer, som udføres på deres vegne (se L&P 138:58-59).

Ved at udføre dåb for de døde giver man flere af vor himmelske Faders børn mulighed for at modtage alle hans velsignelser. ■

Hvordan fortæller jeg min veninde, at hendes musik er upassende, uden at miste hendes venskab? Hun siger altid, at hvis jeg er hendes ven, så vil jeg ikke beklage mig over det. Hvad bør jeg gøre?

Den musik og de venner, som I omgiver jer med, har en stærk indflydelse på jeres liv. Præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008) har sagt: »Vælg dine venner med omhu. Det er dem, som fører jer i den ene eller anden retning.«¹

Det kan være en god oplevelse for jer begge at drøfte den musik, I lytter til. Forklar respektfuldt dine følelser omkring

værdien af gode medier og den nedbrydende virkning af dårlige medier. Fortæl hende, hvordan hendes musikvalg hindrer jer i at hygge jer rigtigt sammen.

Hvis hun blive ved med at lytte til musik, der krænker Ånden, så overvej at finde en ny ven. Venner er vigtige, men ikke på bekostning af dit åndelige velbefindende. ■

NOTE

1. Gordon B. Hinckley, »En profets råd og bøn for ungdommen«, *Liahona*, apr. 2001, s. 30.

Hvad vil du gerne vide? Send dine spørgsmål i en e-mail til liahona@ldschurch.org. Skriv »To the point« i emnelinjen.

Den bog gjorde mig nysgerrig

Jeg stirrede på Mormons Bog og overvejede det budskab, missionærerne havde fremført.

Wilfredo Valenzuela

En dag var mine venner og jeg samlet for at feste. Vi var hjemme hos en ven, hvor vi snakkede, drak og røg. Men en af mine venner, Patrick, deltog ikke. Så kom jeg til at tænke på, at Patrick aldrig tog del i det, som alle vi andre gjorde. Jeg kom i tanke om, at han var mormon.

Da det blev sent, gik alle hver til sit, undtagen Patrick og jeg. Vi fulgtes ad i en jeepney. Mens jeg stadig funderede over, hvorfor Patrick ikke gjorde det samme som os andre, kom jeg til at tænke på en dag fire år tidligere, da vi var 16. Jeg kunne huske, at vi havde stået ude på gaden nær vores skole, da jeg fortalte ham, at jeg gerne ville være præst en dag.

»I vores kirke kunne du allerede være præst,« svarede Patrick. »Du skal bare ordines. Og når du så bliver 19, kan du forkynde evangeliet som missionær.«

»Det er jo latterligt,« sagde jeg og tænkte, at han nok ikke vidste meget om evangeliet. »Hvordan kan en 19-årig forkynde for folk? Præster skal studere meget for at kunne forkynde.«

Patrick insisterede på, at 19-årige i hans kirke

Vi mødtes med missionærerne, og de ville træffe en aftale med mig, så de kunne besvare mine spørgsmål.

kunne forkynde. Han fortalte mig, at hans kirke også havde et andet helligt skrift, og han gav mig et eksemplar af det. Jeg bladede den igennem derhjemme, og jeg følte noget mærkeligt ved bogen. Men det sagde mig ikke rigtig noget, så jeg proppede den bare ned i en kasse, hvor den lå de næste fire år.

Nu, mens vi kørte i jeepney fra festen, spurgte jeg Patrick, hvor han skulle hen. »Jeg skal mødes med nogle venner. De er ældster – missionærer.« Jeg kunne huske, at jeg havde set dem på gaden. Jeg spurgte Patrick, om han ville tage mig med hen til ældsterne, så jeg kunne stille dem nogle spørgsmål om deres kirke.

Vi mødtes med missionærerne ved en butik i nærheden af deres kvarter, og de hilste os med håndtryk. Det var meget formelt. Men da de præsenterede sig for mig, blev jeg klar over, at de var som mange andre fyre. De ville aftale et møde, hvor de kunne svare på mine spørgsmål.

»Okay, giv mig jeres nummer, så sender jeg en sms, når jeg har tid,« svarede jeg. Jeg havde ikke i sinde at sende nogen sms.

Da jeg nåede hjem, tog jeg den bog, som Patrick havde givet mig fire år tidligere, frem – der var noget ved den, som gjorde mig nysgerrig. Næste morgen sendte jeg missionærerne en sms og bad dem undervise mig.

De begyndte med evangeliets gengivelse. Det lød meget anderledes, og jeg spurgte mig selv: »Hvorfor vil folk dog gengive noget, når de nu ved, at ældre generationer er vidt forskellige fra vores generation i dag?»

Da de havde undervist mig to gange, besluttede jeg at stoppe. Da de spurgte mig hvorfor, svarede jeg: »Jeg er bare ikke så interesseret mere.« Der gik en uge. Jeg stirrede på Mormons Bog og overvejede det budskab, missionærerne havde fremført. Jeg begyndte at læse det, som missionærerne havde skrevet op til mig i 3 Ne 11. Jeg læste, at Jesus havde besøgt et andet land for at vise, at han var Frelseren og Messias. I 3 Ne 15 genkendte jeg en passage, som jeg havde læst før i Bibelen i Joh 10:16. Det var noget, som missionærerne ikke havde lært mig endnu.

Tårerne løb ned over mit ansigt, og jeg sad og græd inde på mit værelse. Jeg forstod den kærlighed, som Jesus Kristus nærer for os. Jesus elsker os så meget, at han gav sit liv for at frelse os fra vore synder. Jeg tøvede ikke med at bede og spørge, om den Mormons Bog, som jeg havde i hånden, var sand. Mens jeg bad helt alene inde på mit værelse, fornemmede jeg pludselig, at der var nogen, som lyttede til mig.

Mit hjerte blev blødgjort af de indtryk, jeg havde modtaget. Jeg rejste mig og sagde: »Det her er den sande kirke. Jeg ved, at dette er den kirke, som Jesus Kristus genoprettede.«

Dagen før min dåb gentog jeg processen med at bede. Og atter sank det, jeg havde hørt og følt, dybt i mit hjerte, og jeg vidste, at Helligånden havde åbenbaret sandheden for mig. Jeg vidste, at det var sandt, at Jesus er Kristus. Jeg følte i både hjerte og sind, at jeg ønskede at blive døbt, fordi jeg troede, at jeg kunne blive rensset ved Jesu Kristi forsoning.

Jesus Kristus sonede for vore synder, og det er grunden til, at jeg konverterede. Jeg ved, at han er den eneste, der har magt og myndighed til at genopbygge Kirken i vores uddeling. I dag, hvor jeg tjener som

Har du lyst til at fortælle, hvordan du opnåede eller styrkede dit vidnesbyrd? Vi tager meget gerne imod artikler om trosfremmende oplevelser. Du kan sende din historie med e-mail til liahona@ldschurch.org. Skriv »How I Know« i emnelinjen.

missionær i Cagayan de Oro-missionen i Filippinerne, gør jeg det bedste, jeg kan for at hjælpe folk til at opleve den glæde, som jeg har nu. ■

BED OM ET SVAR

Sylvia Waterböhr

En dag, hvor jeg var midt i en matematikprøve, kunne jeg pludselig ikke huske, hvordan man skulle løse stykkerne. Jeg havde forberedt mig til prøven, men jeg kunne ikke huske det, jeg havde læst derhjemme. Men jeg havde tro på, at jeg kunne bede min himmelske Fader om hjælp.

Jeg besluttede, at jeg ville tage imod den første tilskyndelse, jeg fik. Efter bønnen havde jeg en fornemmelse af, at jeg kunne læse stykkerne på en bestemt måde. Jeg begyndte at tvivle på det, for det syntes at være en sær måde at gøre det på. Så jeg gjorde det bare, sådan som jeg troede, det skulle gøres.

Da alle havde afleveret prøven, gennemgik underviseren den sammen med os. Jeg opdagede, at den følelse, som jeg havde efter bønnen, ville have ført mig på rette vej, men jeg havde ikke lyttet.

Senere, ved den afsluttende eksamen, stod jeg igen i den situation, at jeg ikke kunne løse nogle af stykkerne, selv om jeg havde øvet mig på dem derhjemme.

Jeg ville bede min himmelske Fader om hjælp, men så kom jeg til at tænke på dengang, hvor jeg blankt havde afvist hans hjælp. Nu skammede jeg mig over at spørge igen. Men da jeg ikke kunne komme på nogen anden løsning, bad jeg alligevel om hjælp.

Atter tvivlede jeg, da tilskyndelsen kom; jeg var endnu mere forvirret, end jeg tidligere havde været. Men jeg havde lovet Herren, at jeg ville lytte. Så jeg undertrykte min tvivl og gjorde, som tilskyndelsen sagde, at jeg skulle.

Da underviseren havde gennemgået vore prøver, blev karaktererne bekendtgjort. Hun gjorde det spændende ved at begynde med de dårligste karakterer og derfra arbejde sig op til de bedste. Da hun ikke nævnte mig blandt 3'erne – en lav karakter – glædede jeg mig over, at jeg ville få et 2-tal,

det bedste jeg nogensinde havde fået i matematik. Men da hun ikke nævnte mit navn blandt 2'erne, følte jeg mig underligt tilpas. Jeg var helt sikker på, at jeg ikke kunne have fået et 1-tal, så jeg begyndte at frygte, at jeg havde klaret mig dårligere end alle andre.

Men så blev mit navn nævnt blandt 1'erne. Jeg fik en klump i halsen, da jeg anerkendte Herrens hånd i alt

dette, og jeg fornemmede hans kærlighed og tålmodighed med mig. Da nogle af mine klassekammerater sagde: »Det klarede du flot!« kunne jeg kun ryste på hovedet. Jeg klarede mig kun, fordi jeg fulgte Åndens tilskyndelse. ■

Nogle gange beder man om hjælp, men får først svarene, når ens tro er blevet prøvet.

STYRKEN ved SPØRGSMÅL

Virginia Schildböck

Jeg blev venner med Kerstin, da jeg var 14 år gammel. Vi gik på samme skole. Jeg havde længe vidst, hvem hun var, men jeg havde ikke kendt hende personligt før, fordi hun var 12.

Vi lærte hinanden at kende, da vi begge var til optagelsesprøve til skoleteatret. Vi blev hurtigt gode venner, selv om der var to års aldersforskel. Det varede ikke længe, før vi mødtes om eftermiddagen for at gå ture og snakke. En forårseftermiddag, under en af vore spadsereture, stillede hun et spørgsmål, der skulle ændre hendes liv for evigt.

Kerstin undrede sig over, hvorfor min bror og jeg ikke deltog i skolens religionstimer som de fleste andre elever i Østrig. Jeg fortalte hende om Jesu Kristi evangelium og om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Så bar jeg mit vidnesbyrd og indbød hende til en ungdomsaktivitet. Senere gav jeg hende et eksemplar af Mormons Bog og *Liahona*.

Siden da deltog Kerstin i samtlige kirkeaktiviteter og overværede Kirkens møder hver søndag. Hun deltog endog i en ungdomskonference. Når som helst det er muligt, går vi ned til en lille flod i nærheden og læser i vore skrifter og arbejder på Unge

Pigers Personlig fremgang.

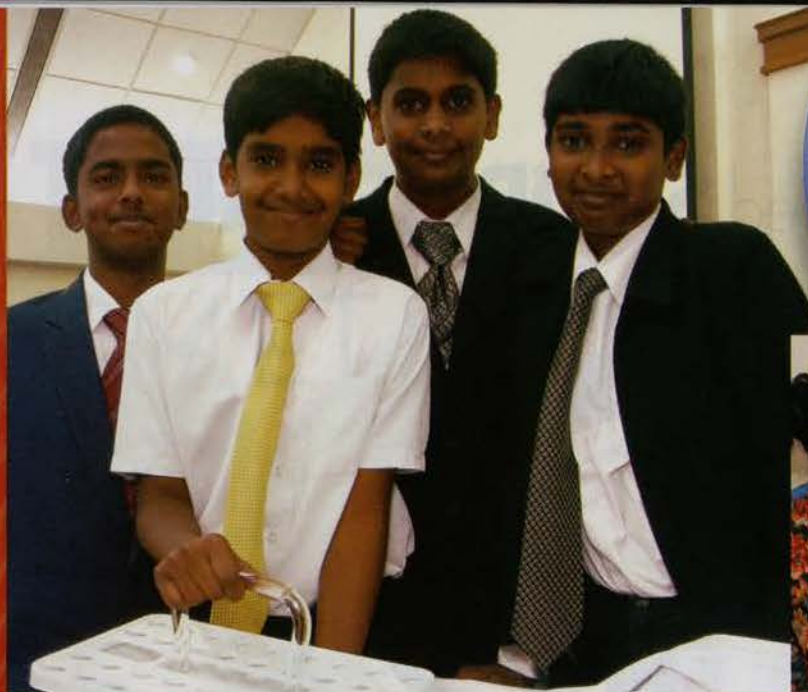
Desværre kan Kerstin ikke blive døbt, før hun fylder 18. Hendes forældre vil ikke have ballade med den øvrige familie. Trods denne hindring har Kerstin allerede fået sin mor til at komme i Kirken.

Kerstin hjælper også missionærerne. Hun fortæller alle, hun møder, om Kirken, og har gjort sin far begejstret for slægtsforskning, selv om han ikke er interesseret i religion.

Kerstin er et eksempel for mig på, hvor let det er at tale med andre om evangeliet, og om hvordan vor himmelske Fader bereder folk på at høre hans ord. Vi skal bare åbne munden og udøve tro. Resten skal nok ordne sig. ■

Min ven spurgte mig, hvorfor min bror og jeg ikke deltog i religionstimerne. Spørgsmålet gav mig en chance for at fortælle hende om evangeliet.

FORBEREDELSE TIL PRÆSTEDØMMET

Richard M. Romney

Kirkens Tidsskrifter

Elleveårige Hansen Prabhudas fra Bangalore 2. Gren i Bangalore Distrikt i Indien glædede sig. Efter kirke ville de større drenge i grenen fortælle ham, hvordan han skulle forberede, velsigne og omdele nadveren.

Først viste de drenge, som er lærere i Det Aronske Præstedømme, Hansen, hvordan de bereder bakkene med brød og fylder bægrene med vand.

Derefter læste præsterne nadverbønerne og forklarede, hvordan de folder nadverdugene.

Til sidst viste

diakonerne, hvor de står, hvordan de omdeler nadveren til menigheden, og hvordan de hjælper alle med at være ærbødige.

»Det Aronske Præstedømme er vigtigt,« siger Hansen. »Der er meget, jeg skal gøre for at berede mig til at modtage det.«

Udover at lære om nadveren læser Hansen skrifterne og stræber

efter at holde budene og adlyde sine forældre. Han lærer også mere om Kirken i Primary og er et godt eksempel for sin niårige bror, Gideon.

Præstedømmevelsignelser

Hansen lærer meget om præstedømmet fra sin far, der bærer Det Melkisedekske Præstedømme og tjener i ældsternes kvorumspræsidentskab. »Far døbte mig og senere også Gideon,« siger Hansen. »Når mor er syg, hjælper han med at give hende en præstedømmevelsignelse, så hun kan blive rask.«

Letter byrderne

Hans far hjælper også Hansens mor med at handle og lave mad. »Han gør alt, hvad han kan for at

PHOTO: RICARDO M. ROMNEY; GLOBE: MOUNTAIN PHOTOGRAPHY; © 1999, JORDAN WILSON, INC.

»Ue
min
det
Det
for
ma

Hansen lærer at være et godt eksempel i forskellige situationer: Sammen med de aronske præstedømmebærere i sin gren, under familieaften, på fodboldbanen, og når han laver mad sammen med sin lillebror, Gideon.

hjælpe os,« siger Hansen. Og begge hans forældre hjælper mange mennesker, især i Kirken.

Hansens mor har ofte travlt med sin kaldelse som primarypræsident. Hansen letter hendes byrder ved at gå i byen efter grøntsager eller ved at vaske op.

»Jeg elsker mine forældre,« siger Hansen. »Vi holder familieaften hver uge, vi læser i skrifterne sammen

i familien, og vi beder familiebøn sammen.«

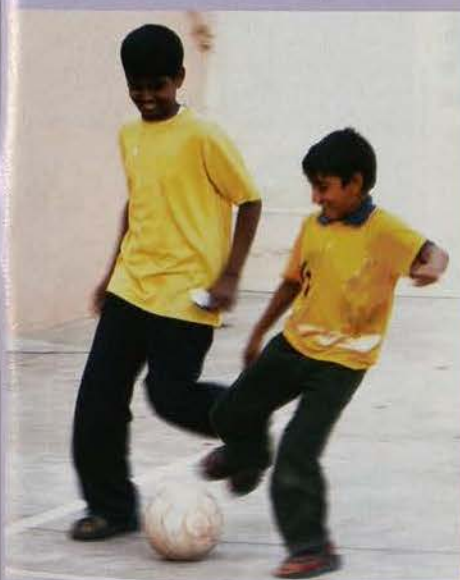
Et livs tjeneste

Når man er 11 år gammel, er der meget at berede sig på. »Jeg skal lære at lytte bedre til Helligånden,« siger Hansen. »Han leder mig, når jeg studerer evangeliet i mit præstedømmekvorum, i Unge Mænd og senere i seminar. Alt det hjælper mig med at berede mig på at blive fuldtidsmissionær. Og jeg skal lære at hjælpe de fattige og

yde bedre tjeneste,« siger Hansen. »Jeg skal berede mig på et helt livs tjeneste, for præstedømmet består i at tjene andre, sådan som Jesus Kristus ville have gjort, hvis han var her.«

Hansens yndlingshistorie er historien om Noa. »Jeg kan godt lide, at dyrene adlød ham, da det var tid til at gå ind i arken.« Han ved, at Noa måtte gøre meget for at forberede sig på fremtiden, ligesom Hansen selv har meget at gøre for at berede sig på præstedømmet.

»Uanset om man spiller badminton, cricket eller fodbold, er det vigtigt at spille som et hold. Det er ligesom præstedømmet, for i et præstedømmekvorum skal man også arbejde som et hold.«

Hansens hobbyer

Sport: Hansens yndlingssport er badminton, men han kan også godt lide cricket, fodbold eller bare et godt kapløb med sin bror og deres venner, som bor længere nede ad gaden. »Uanset om man spiller badminton, cricket eller fodbold, er det vigtigt at spille som et hold,« siger Hansen. »Det er ligesom præstedømmet, for i et præstedømmekvorum skal man også arbejde som et hold.«

Fiskeopdræt: Hansen udklækker guppyer i en spand med

regnvand, som står bag hans families lejlighed. Senere overfører han dem til et lille akvarium. »Jeg kan godt lide de mange flotte farver og at kigge på, hvordan fiskene leger med hinanden,« siger han.

Sang: »Kærlighed er her« (Børnenes sangbog, s. 102-103) er Hansens yndlingssang i Primary. Han og Gideon elsker at synge sange om Jesus, især salmer. »Salmer hjælper os til at bevare kærligheden i familien,« siger Hansen. ■

Tag med os og kig på nogle af de betydningsfulde steder på Temple Square i år.

Templet i Salt Lake City

Jan Pinborough

Kirkens Tidsskrifter

Det er en iskold dag i januar. Spirene på templet i Salt Lake City er kronet af nyfalden sne. Men Kate er for spændt til at fryse. Hun er kommet til Temple

Square fra sit hjem i Logan i Utah for at kigge sig omkring på tempelpladsen.

Det er et helligt sted med mange spændende ting at se og lære.

MØD KATE

- Hun går i sjette klasse.
- Hun elsker at tegne, spille klaver, synge, tumle og spille fodbold.
- Hun vil være mor, farmaceut og dyrepasser.
- Hun har et vidnesbyrd om, at præsident Thomas S. Monson er Guds profet, og at familien kan være sammen for evigt.

KLAR TIL AT GÅ INDENFOR

Kate siger: »Templet er et ganske særligt sted. Jeg glæder mig til at blive gammel nok til at komme der.« Hun bliver snart 12, så hun behøver ikke vente længe, før hun kan udføre dåb for de døde. Kate ved, at det er vigtigt at berede sig på den dag ved at respektere sit legeme og holde sine tanker og sit legeme rent.

VIDEO PÅ INTERNETTET

Gå ind på www.friends.lds.org og se en video om, hvordan det er at komme ind i templet og udføre dåb for de døde.

Nogle af templets mure er to meter tykke.

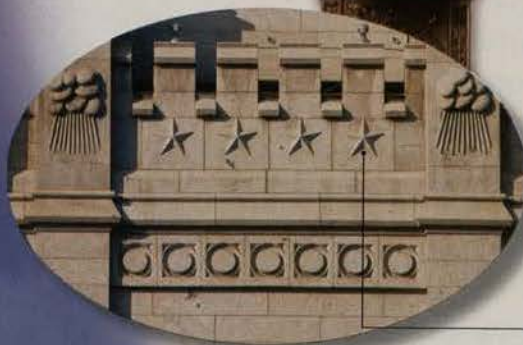
Guldenglen Moroni står på toppen af det højeste spir. Længere nede står der, skåret ind i granitten, »Helliget Herren«.

Hvor lang tid tog det at bygge dette tempel? Kate har fundet svaret på messingdørgrebet på templets store trædøre.

Karlsvognen er også hugget ud, så den peger mod den rigtige Nordstjerne.

Templets granitmure har udhuggede billeder af solen, månen, jorden, skyer og stjerner.

HVORDAN HAR DE BYGGET DET?

Fire dage efter ankomsten til Saltsøda-len gik præsident Brigham Young hen til det sted, hvor templet nu står. Han stak sin stok i jorden og sagde: »Her vil vi bygge et tempel til vor Gud.«

Stenhuggere huggede store granitblokke ud af klipperne. Okser trak dem de 40 kilometer til tempelpladsen. Hundreder af arbejdere, deriblandt teenagere, var med til at opføre templet. Børn tjente penge, som de kunne give til byggeriet, og nogle

gange legede de skjul mellem de store granitblokke!

Det tog 40 år at bygge templet færdig. Da præsident Wilford Woodruff (1807-1898) indviede templet i 1893, deltog omkring 15.000 børn i indvielsessionerne.

FOTOS: CRAIG BIRCHARD, LINDTAGEN HVOR ANDET ER ANGVET, MODSTÅENDE SIDE, ILLUSTRATIONER: DILLEN / MARSH, FOTOGRAF AF DÅRSKOLET I TEMPLET I SALT LAKE CITY, WELDEN, C. ANDERSEN I LAMTEN, FOTOGRAF AF TEMPLET I SALT LAKE CITY, FOTOGRAF AF TEMPELBYGGERIET, GENGIVET MED TILLADELSE FRA KIRKEN'S HISTORISKE BIBLIOTEK, FOTOGRAF AF VÅRSTØT, DANVA, LEBRMAN

»Jeg vil tale til dig i dit sind og i dit hjerte ved Helligånden« (L&P 8:2).

BOLSJET

J. Harvey Hapi

Bygger på en virkelig begivenhed

Rachel vågnede og var sulten. Hun sprang ud af sengen og løb ned til køkkenskabet. Hun lukkede skabsdøren op og kiggede på den øverste hylde. Der stod den – slikkrukken! Nede i krukken lå hendes yndlingslik som glitrende glaskugler. Det var uimodståelige røde og orange bolsjer med lækkert chokoladefyld.

Rachel kiggede sig hurtigt omkring for at se, om mor eller far så hende. Hun kunne høre deres stemmer, men kunne ikke se dem. Hun skubbede stille en taburet hen til skabet og klatrede op på den. Så rakte hun hånden op og skruede låget af slikkrukken. Hun snuppede en håndfuld slik, skruede låget på igen og skyndte sig ned ad gangen til sit værelse. Men hendes forældres stemmer kommer nærmere, så hun smuttede ud på badeværelset og lukkede døren.

Mens Rachel stirrede sulten på sit slik, tænkte hun: »Gad vide, om jeg kan kaste et bolsje op i luften og gribe det i munden?« Og uden at tænke sig om kastede hun et bolsje højt op i luften. Det svævede i luften over hendes hoved og faldt så direkte ned i hendes vidtåbne mund

Hun kastede bolsjet op i luften og greb det med munden.

Men bolsjet røg lige ned i halsen på hende – hun kunne ikke få vejret!

og satte sig fast i halsen. Hun kunne ikke trække vejret!

Hun prøvede at skribe, men der kom ikke en lyd. »Hjælp mig, far!« skreg hun i hjertet. »Himmelske Fader, vil du ikke nok hjælpe mig,« bad hun. Tårene løb ned ad hendes kinder, mens hun kæmpede forgæves for at trække vejret. Hun fik kvalme og blev svimmel.

Pludselig kom hendes far stormende ind på badeværelset. Han løftede Rachel op bagfra og klemte om hende med sine arme. *Plop!* Bolsjet røg ud af munden og over i vasken. Rachel trak gispende vejret. Far satte hende ned igen og omfavnede hende. »Tag det roligt, Rachel,« sagde han blidt. »Alt er i orden nu.«

»Tak, far,« sagde hun. »Jeg er ked af, at jeg tog det slik uden at spørge om lov. Jeg elsker dig.«

Mor kom ud på badeværelset. »Hvad er der sket?« spurgte hun.

»Jeg hørte en stemme,« sagde far. »Den sagde: »Din datter er i fare! Find hende! Jeg fandt Rachel ude på badeværelset, men vidste ikke, hvad der var galt. Så sagde stemmen: »Løft hende op! Det gjorde jeg, og så røg der et bolsje ud af munden på hende.«

Mor gav Rachel et stort kram.

Rachel tænkte meget den dag. Hun tænkte på bolsjet og på at være ærlig. Hun tænkte på, hvor

godt en mundfuld luft smagte. Hun tænkte på, hvor højt hun elskede sin himmelske Fader, sin mor og sin far. Men hun tænkte allermost på Helligånden. Far havde reddet hende fra at blive kvalt, fordi han havde lyttet. Hun ville være som far og altid lytte til Helligånden. ■

Vi har fået Helligåndsgaven til at vejlede os i alt.»

Ældste W. Craig Zwick fra De Halvfjeds, »Taking the Higher Road«, *Ensign*, aug. 2002, s. 43.

Jahve og vor himmelske Faders vidunderlige plan

Diane Mangum

I nden der overhovedet var nogen sol, måne eller jord at sidde på, boede vi alle sammen i himlen hos vore himmelske forældre. Vi var deres åndelige børn, og vi havde endnu ikke fået fysiske legemer.

Vi elskede vor himmelske Fader. Og han elskede os så højt, at han ønskede, at vi skulle vokse op og blive som han og bo hos ham

for evigt. Han ønskede, at vi skulle vide alt det, som han ved. Men hvordan skulle vi lære alt det?

Vor himmelske Fader havde en vidunderlig plan. Han samlede os alle og fortalte os om sin plan. Han ville skabe en smuk verden med floder, bjerge, blomster og dyr. Og så ville han give hver eneste af os mulighed for at komme ned på jorden og få et fysisk legeme. Vi ville blive i stand til at holde varmt sand i hænderne og mærke blødt græs under vores fødder.

På jorden ville vi få en familie. De kunne give os mad, beskyttelse og kærlighed.

På jorden ville vi ikke kunne huske vor himmelske

Fader, så vi blev nødt til at blive undervist om ham. Skrifterne, profeterne og vore forældre kunne fortælle os om ham. Vi ville blive fristet til at være ulydige, og nogle gange ville vi begå fejl. Nogle gange ville vi blive syge, og med tiden skulle vi alle dø.

Jahve var den førstefødte af vor himmelske Faders børn. Han adlød altid sin Fader. Han var ligesom vor himmelske Fader. Han anerkendte vor himmelske Faders plan. Et af vor himmelske Faders andre åndelige børn, Lucifer, gjorde oprør mod planen. Han sagde, at vi ikke skulle have lov til at vælge mellem rigtigt og forkert.

Vor himmelske Fader sagde, at for at hans plan skulle kunne fungere, måtte nogen komme

NAVNET JAHVE

Jahve er det navn, som Jesus bar i himlen, før han blev født i Betlehem. *Jahve* betyder »evig« eller »uforanderlig«. Jesus forandrer sig aldrig. Han adlyder altid sin himmelske Fader, og han elsker os altid.

FYSISKE LEGEMER OG ÅNDELIGE LEGEMER

Vores fysiske legeme ligner vores åndelige legeme. Når vi dør og opstår, bliver vores legeme fuldkomment. Det bliver sundt og stærkt. Hvis der var noget i vejen med vores legeme, mens vi levede på jorden, vil det blive bragt i orden. Vi kommer til at se så smukke ud, som vi kan.

GUDDOMMEN

Guddommen består af tre særskilte personer:

1. Gud, vor himmelske Fader, som er vores ånds Fader. Vi beder til ham. Han har et fuldkomment legeme af kød og knogler.
2. Jesus Kristus er vor Frelser. Han viste os, hvordan vor himmelske Fader vil have, at vi skal leve. Han døde og opstod. Derfor kan vi omvende os, og vi skal også opstå. Jesus har et fuldkomment legeme af kød og knogler. Vi beder til vor himmelske Fader i Jesu Kristi navn.
3. Helligånden har et åndeligt legeme. Vor himmelske Fader sendte os Helligåndens indflydelse som trøst og hjælp til at vælge det rette.

DET JORDISKE LIV

Planter, dyr og mennesker på jorden er dødelige. Det betyder, at de lever, vokser og med tiden dør. Døden er en del af vores jordiske tilværelse, og den er en del af vor himmelske Faders plan. Hvis vi ikke døde, kunne vi ikke vende hjem til himlen.

ned på jorden og lære os, hvordan vi skulle vende hjem til himlen.

Nogen skulle vise os, hvordan vi skulle følge vor himmelske Fader. Hvem var lydig nok til at gøre det?

Nogen skulle sone for vore synder, så vi kunne omvende os, når vi begik fejl. Hvem var god til at gøre det?

Nogen skulle dø og opstå, så vi alle kunne opstå og vende hjem til himlen. Hvem var modig og kærlig nok til at gøre det?

Var nogen villig til at gøre alt det for os?

Der var én, som var. Vores ældste bror, Jahve, sagde: »Her er jeg. Send mig» (Abr 3:27).

Og hvor vi dog elskede ham for det.

Da Jahve kom ned på jorden, blev han vor Frelser. Han blev kaldt Jesus Kristus. ■

SKRIFTSTEDSDAGBOG

Sandra Tanner og Cristina Franco

*Ordets styrke er et skjold for mig.
Ordets styrke leder mig på min vej.
Ordets styrke vokser i mit sind,
den fører mig i skriftens verden ind.¹*

Skrifterne er en optegnelse over Guds lærdomme og omgang med sine børn. En skriftstedsdagbog er din egen bog, hvor du kan skrive om, hvordan du lærer at forstå og efterleve evangeliets lærdomme. Hver måned i gennem dette år kan du lære et skriftsted og øve dig i at gøre det, som der står. Vor himmelske Fader vil hjælpe dig, når du vælger at lære og leve ved skrifterne. Du kan mærke skrifternes kraft, og dit vidnesbyrd bliver stærkere.

Sådan bruger du din skriftstedsdagbog

Fremstil eller køb en notesbog, der indeholder mindst 12 sider. Dette års numre af *Liahona* indeholder et skriftsted og aktiviteter, som du kan skrive ned i din skriftstedsdagbog. Hvis du har brug for hjælp til at læse, skrive eller forstå skriftstedet

eller aktiviteten, kan du bede dine forældre, ældre søskende, venner eller primarylærere om hjælp.

Skriftstedsdagbog januar 2010

Læs den første trosartikel. Du kan finde den i Den Kostelige Perle.

Bed om at få at vide, om denne trosartikel er sand.

Bed om at få lov at fornemme vor himmelske Faders og hans Søns, Jesu Kristi, kærlighed. Den kærlighed kaldes næstekærlighed.

Lær den første trosartikel udenad.

Vælg en af disse aktiviteter eller find selv på en:

- Hjælp en anden med at lære dette skriftsted udenad.
- Bed om, at en anden må fornemme Guds kærlighed.
- Når vi føler vor himmelske Faders og Jesu Kristi kærlighed, så tror vi på dem. Vi tror, at vi er Guds børn. Vi viser, at vi tror på, at han er vor himmelske Fader, når vi takker ham for vore velsignelser. Når du ser dit dørgrebsskilt (se side 67), så tænk på de velsignelser, du har modtaget den dag.

Hvordan hjælper det, du gør, dig med at forstå dette skriftsted?

Skriv i din dagbog om, hvad du har gjort, eller tegn en tegning af, hvad du føler ved at vide, at vor himmelske Fader og Jesus elsker dig. ■

NOTE

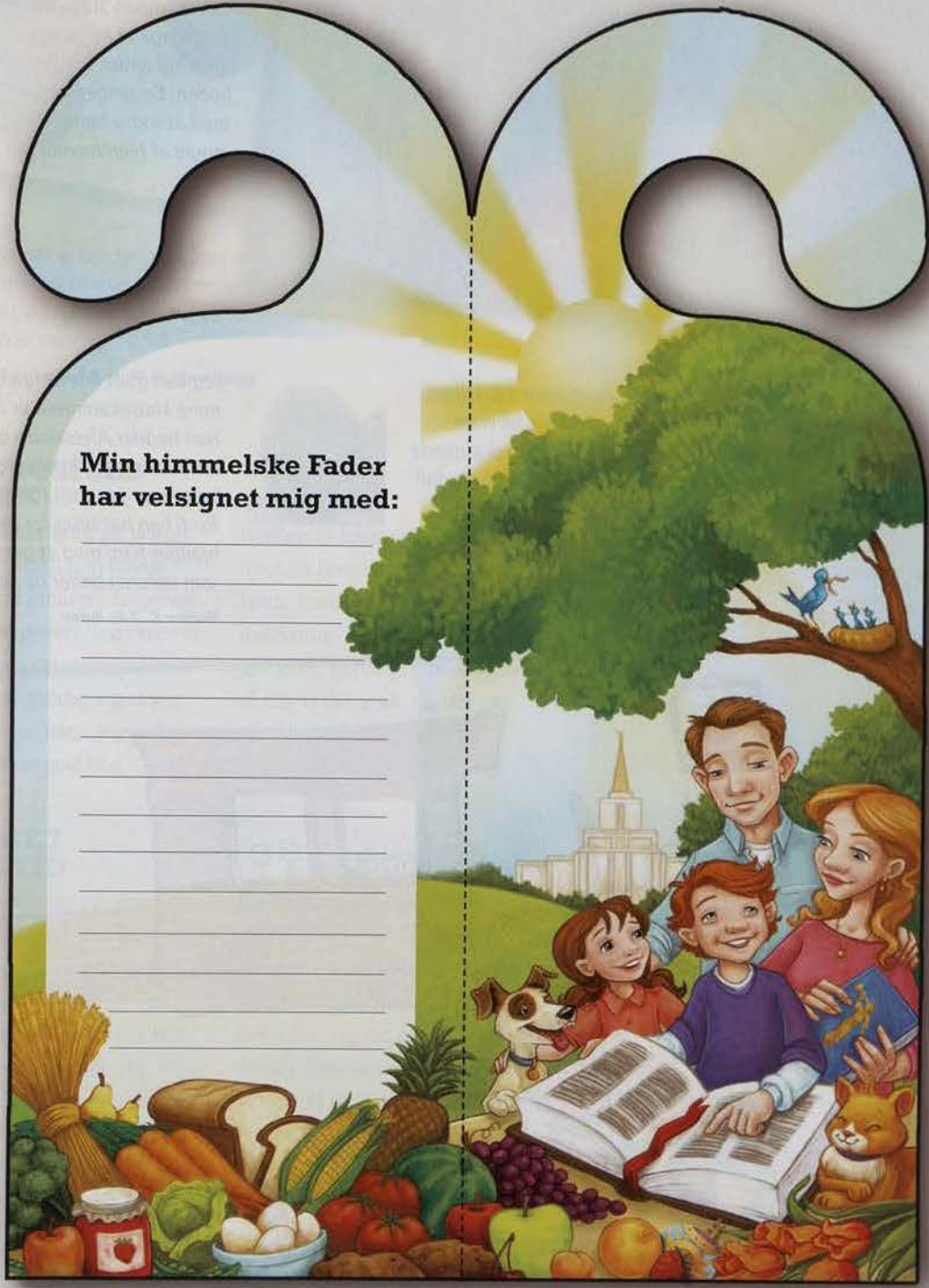
1. «Ordets styrke», *Oplæg til fællestid og til børnenes nadvermødeprogram* år 2006, s. 10-11.

LAV ET DØRGREBSSKILT

Klip dørgrebet nedenfor ud. Fold dørgrebet langs den stiplede linje. Tænk på de velsignelser, som din

himmelske Fader har givet dig og skriv nogle af dem på listen. Hæng dørgrebskiltet et sted, hvor du ofte får øje på det.

Min himmelske Fader har velsignet mig med:

Vores side

Primarybørn i Tlaxcallan Menighed i Chiautempan Stav i Mexico afsætter to dage til at besøge og tjene enker og andre familier i menigheden. De synger salmer, hjælper med at fodre høns og gør rent i nogle af hjemmene.

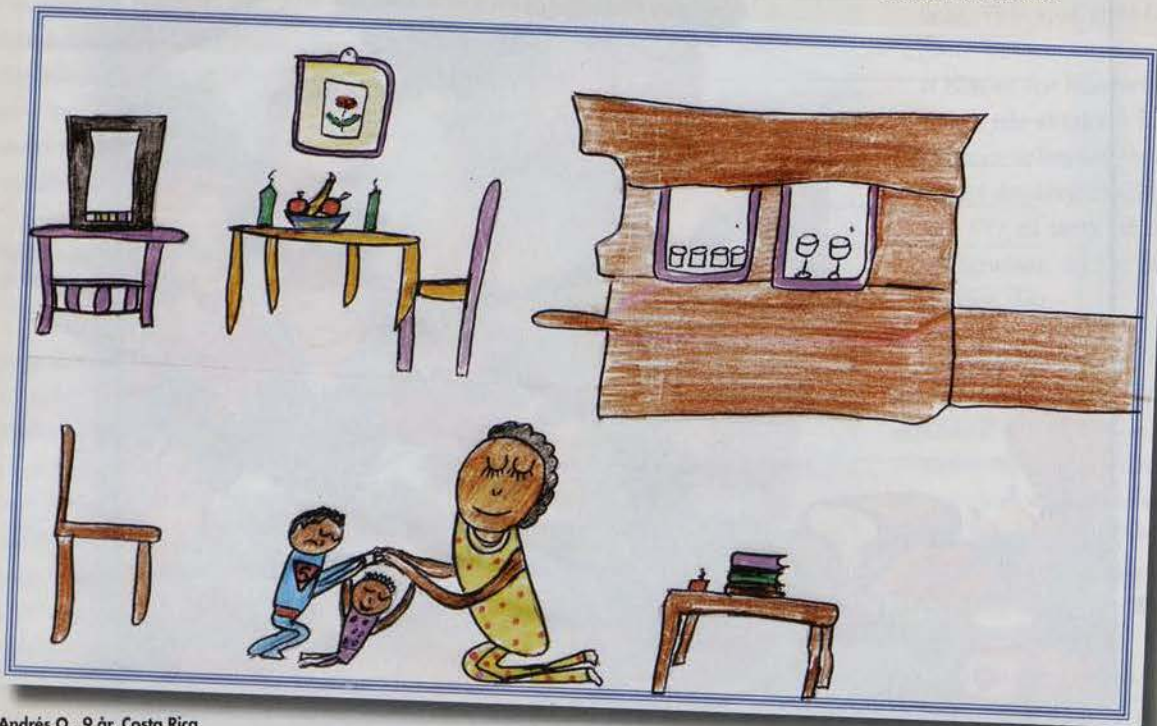
I november 2008 var der oversvømmelse i Brasilien, med regnskyl og jordskred. På en skole fik vi en løbeseddel, hvor man bad om bidrag. Jeg skænkede dem en pose ting, blandt andet en legetøjsbrandbil og to legetøjspolitibiler.

Inacio F., 4 år, Brasilien

Jeg kan godt lide at hjælpe en af mine klassekammerater i skolen. Han hedder Alessandro og har brug for meget hjælp. Vores lærere sørger godt for ham, fordi han har brug for det, og jeg hjælper ham med at gøre det, som læreren beder os om.

Martina Z., 7 år, Italien

Andrés O., 9 år, Costa Rica

Vi er glade, når vi kan synge primarysange i kirken sammen med vores mor. Sangene hjælper folk til at føle Ånden, og nadvermøderne bliver meget bedre, når Ånden er med os.

Sephora B., 8 år, og Sariah B., 10 år, Guadeloupe

OMSORGSFULD FÆTTER

Min fætter kom på hospitalet, fordi han havde meget ondt i maven. Lægerne tog mange prøver. Jeg skrev et brev til ham og sagde, at han skulle være modig, og at jeg ville bede for ham. Jeg pakkede også en god bog og lidt

lækkert til ham, og det tog vi med på hospitalet. Da vi tog hjem, havde jeg en god følelse indvendig. Jeg ved, at hvis vi gør gode gerninger mod andre, så har vi det godt, og det gør vor himmelske Fader glad.

Jake S., 7 år, Alberta i Canada

TILBAGE I RETTE TID

Vi svømmede i et svømmebassin ved et hotel og fandt et lommeur på bunden af bassinet. Vi spurgte en masse mennesker, om uret tilhørte dem. De svarede alle nej. Da dagen var ved at være omme, følte vi, at vi skulle gå ned til bassinet med uret en gang til. Der var en familie nede ved

bassinet. Vi spurgte, om det var deres ur. De sagde, at det var det, og de havde ledt efter det hele ugen. Det tilhørte deres far, og det havde været meget dyrt. Jeg er glad for, at vi lyttede til Helligånden, så vi kunne levere uret tilbage.

Huntley, Sarabeth og Caelin C., på 10, 9 og 7 år, Californien i USA

Hvis du gerne vil indsende en tegning, et foto, en oplevelse, et vidnesbyrd eller et brev til Vores side, så send en e-mail til liahona@ldschurch.org. Skriv »Our Page« i emnelinjen. Eller send et brev til:

Liahona, Our Page
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Alle bidrag **skal** indeholde barnets fulde navn og alder, en forælders navn, menighed og stav samt forælders skriftlige tilladelse (e-mail er godt nok) til at trykke barnets foto og bidrag. Indlæg kan blive redigeret på grund af længde eller klarhed.

TANNERS lærer lærer noget

Ronda Vincent

Bygger på en virkelig begivenhed

»Jeg ønsker nu at være missionær og at dele det, som jeg har kæret« (»Jeg ønsker nu at være missionær«, Børnenes sangbog, s. 90).

1. En dag fik Tanner et billede af Jesus. Han elskede det billede. Han ville gerne vise det til en anden. Han vidste, at ikke alle kendte Jesus.

3. Da Tanner kom hen i børnehaveklassen, gav han billedet til mrs. Young. Hun var glad for at få et billede af Jesus. Tanner var glad for, at hun kunne lide det.

2. »Mor, må jeg give mit billede af Jesus til nogen?« spurgte Tanner.

»Ja,« svarede mor. »Hvem vil du give det til?«

»Jeg vil give det til min lærer, mrs. Young.

Jeg kan godt lide hende, fordi hun læser mange historier for mig.«

»Det var da en god idé,« sagde mor. »Jeg er stolt af dig.«

4. Nogle dage senere lavede Tanner og hans familie en bog, der lignede Mormons Bogs guldplader. De skrev deres vidnesbyrd i bogen.

»Må jeg tage vores bog med i skole og vise den til mrs. Young, mor?« spurgte Tanner.

»Ja, det må du godt,« svarede mor.

5. Næste dag havde Tanner en rygsæk med i skole, og i den lå familiens guldplader. Han fortalte Mrs. Young om den bog, som hans familie havde lavet. Tanners lærer var meget interesseret.

6. Da mor hentede Tanner fra skole den dag, kom hans lærer hen for at tale med hans mor.

»Tanner havde noget spændende med i skole i dag,« sagde Mrs. Young. »Kan du fortælle mig mere om det?«

»Har du og din mand ikke lyst til at komme til middag hjemme hos os?« spurgte mor. »Så kan vi tale mere om det.«

»Det lyder godt,« sagde Mrs. Young.

7. Nogle måneder senere var Tanner og hans mor med til Mr. og Mrs. Youngs dåb.

»Jeg er glad for, at jeg gav min lærer det billede af Jesus,« sagde Tanner.

»Det ved jeg, at hun også er,« sagde mor. »Du er årsagen til, at Mrs. Young og hendes mand bliver døbt i dag.«

8. Tanner følte sig glad indvendig, mens han så Mrs. Young blive døbt. Han smilede, da mor lænede sig over mod ham og hviskede: »Fireårige er alle tiders missionærer!« ■

OPFØR DIG SOM EN **MISSIONÆR**

Det budskab om vor himmelske Faders plan, som missionærerne fortæller folk, har altid været det samme. Enok var profet, før Jesus blev født på jorden. Herren bad ham om at

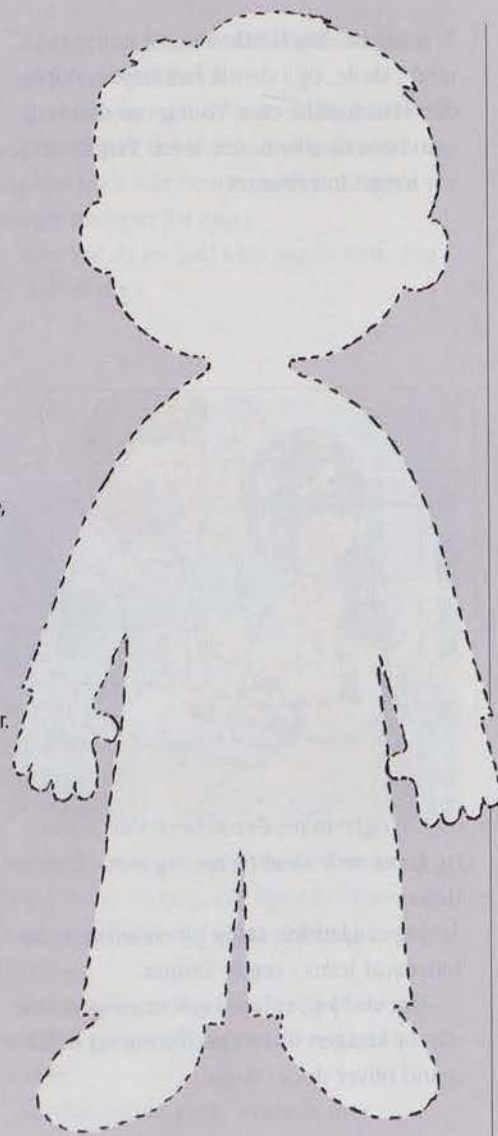
forkynde evangeliet, som missionærerne gør i dag. Farvelæg billedet af Enok. Bagefter kan du tegne missionærtøj på Tanner, så vi kan se, hvordan en missionær ser ud i dag.

Hjælp til forældre: Forklar, at Enok blev bedt om at forkynde evangeliet. Han troede ikke, at han kunne, fordi han ikke syntes, at han vidste nok. Herren fortalte Enok, at med Herrens hjælp kunne han gøre alt. Fordi Enok var lydige, velsignede Herren ham, så han kunne undervise folket (se Moses 6:31-38). Spørg dine børn om, hvad de kan gøre for at være gode missionærer ligesom Enok.

Hjælp til forældre:

Forklar, at selv om Tanner endnu ikke er blevet kaldet til at tjene som fuldtidsmissionær, kan han godt missionere, selv om han er lille. Lad dine børn tegne missionærtøj på Tanner. Spørg dem, hvad de kan gøre for at berede sig på at blive fuldtidsmissionærer. Tal om sådan noget som bøn, studium af skrifterne og hjælpsomhed mod andre.

Hjælp missionærerne

Arie Van De Graaff

Hjælp missionærerne med at nå hen til deres undervisningsaftale. Læg mærke til pilene, så missionærerne ikke drejer forkert på de ensrettede veje. ■

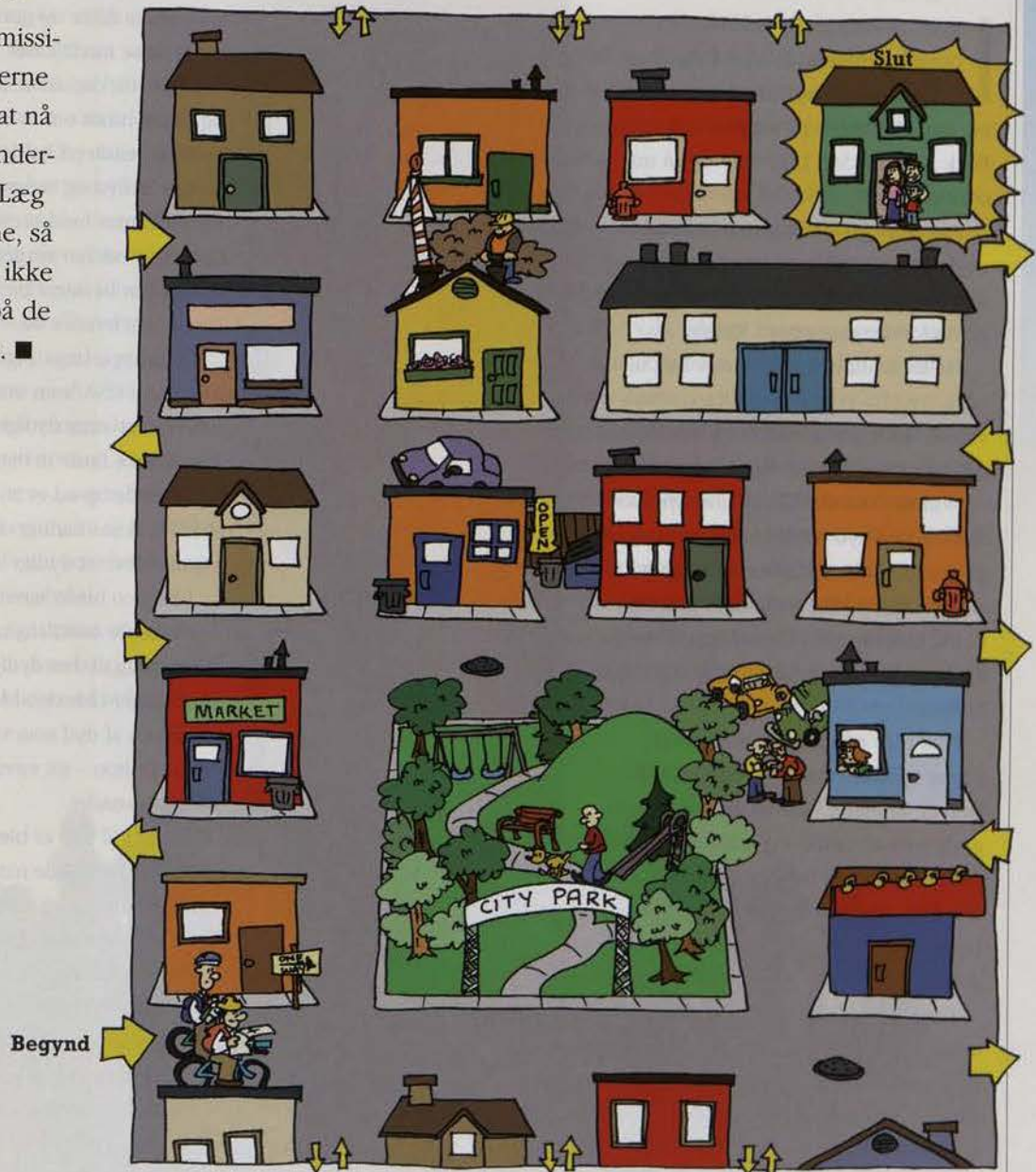

ILLUSTRATION: ARIE VAN DE GRAAFF

Verden ændres ved én dydig kvinde ad gangen

Heather Whittle

Kirkens Tidsskrifter

I april 2008 stod det nykaldede hovedpræsidentskab for Unge Piger – Elaine S. Dalton, Mary N. Cook og Ann M. Dibb – på toppen af Ensign Peak nord for Salt Lake City og så ud over dalen.

Fra deres gode udsigtspunkt funkede englen Moroni på templet i Salt Lake, og så vidste de, hvad Herren havde i tanker for de unge piger i Kirken.

De tre kvinder holdt en stav højt til vejs, hvorfra vajede et guldfarvet peruviansk sjal – deres banner og fane til nationerne, et kald tilbage til dyden.

»Vi kan ikke tale om denne nye værdinorm om dyd uden at sige, at templet er grunden til værdinormen,« sagde søster Dalton. »Og templet er grunden til alt, hvad vi gør i Unge Piger, fordi det hjælper disse unge piger til at komme til Kristus.«

Dyd blev officielt tilføjet til Unge Pigers værdinormer i november 2008. Den er defineret i hæftet *Personlig fremgang* som »et tanke- og adfærdsmønster, der er baseret på høje moralske standarder. Den omfatter kyskhed og renhed« (*Unge Piger, Personlig fremgang*, hæfte, 2009, s. 70).

Denne værdinorm er unik, fordi alle opgaverne og projektet er obligatoriske, hvor de andre værdinormer giver de unge piger mulighed for at vælge imellem forskellige muligheder. Desuden er mødre for første gang blevet opfordret til at fuldføre programmet *Personlig fremgang* sammen

med deres døtre og gøre sig fortjent til deres egne medaljoner.

Inden for det sidste år har unge piger og andre rundt om i verden reageret overvældende på kaldet om at vende tilbage til dyd og oversvømmet Unge Pigers kontor med breve og fotografier fra dem, som har reageret på kaldet. Mange har besteget bjerge og foldet deres eget banner ud.

En gruppe unge piger fra Hannibal i Missouri i USA, som ønskede at indgå et løfte om at være dydige på et højt sted, kunne ikke finde et bjerg i nærheden, så de klatrede op ad et 36 etager højt tårn, foldede deres banner ud og forpligtede sig til at leve et dydigt liv.

I Mexico bliver navnet på *Anerkendelse for kvindelighed* oversat til »Belønning til den dydige unge pige.« Unge piger i Mexico blev begejstret over tilføjelsen af dyd som værdinorm, sagde søster Dalton – en værdinorm, som de allerede kender.

»Kaldet til dyd er blevet modtaget med overvældende ros fra ethvert aspekt både fra Kirken og udefra,« sagde søster Cook. »Lederne elsker det, præstedømmeledere lægger vægt på det, og mødre og bedstemødre er taknemlige for det.«

Projektet for værdinormen dyd er at følge Frelserens tilskyndelse om at lære af ham (se L&P 19:23 ved at læse hele Mormons Bog og regelmæssigt skrive sine tanker ned i en dagbog.

I en e-mail til præsidentskabet for Unge Piger

fra en søster i England står der: »Vi er nødt til at sige undskyld. Vi bliver ikke færdige med dette så hurtigt, som vi havde forventet. Grunden er, at min datter og jeg studerer Mormons Bog på en måde, som vi aldrig har gjort før. Det er så dejlig en oplevelse, at vi ønsker at bruge tid på det.»

I Mormons Bog lærer vi om samfund, der havde fremgang, og som var lykkelige, når de var dydige og rene, men som faldt, når de ikke længere var dydige, sagde søster Dibb.

Mænd og kvinder har været lige henrykte over den nye værdinorm, sagde Unge Pigers præsidentskab og citerede eksempler på grupper af unge mænd og menigheder for enlige, som sammen har arbejdet på værdinormen.

Søster Dibb understregede, at både mænd og kvinder skal fokusere på dyd for at få de største velsignelser. »Mænd har ingen kraft eller styrke til at udøve det præstedømme, som de får, hvis de ikke er moralsk rene,« sagde hun. »Og kvinder modtager den kraft og styrke til at udfylde deres guddommelige kaldelser som hustru, mor og kvinde, når de udøver dyd.«

Søster Dalton sagde, at hun tror, at værdinormen dyd er blevet gemt til dette tidspunkt, et tidspunkt, hvor verden gør alt andet end at fremme dyd.

Unge piger og deres ledere i Independencia Stav i Santo Domingo i Den Dominikanske Republik besteg Cambita Garabito, et bjerg i Den Dominikanske Republik, hvor de rejste deres eget banner for dyd i august 2009.

»Det er interessant for os, at så mange unge piger i denne verden kan glemme deres identitet som Guds døtre,« sagde søster Cook. »Vi minder dem blot om det og også om det faktum, at hvis man har begået en fejl, kan man omvende sig.«

Forpligtelsen til at forblive dydig og ren er mulig på grund af den bemyndigende og forløsende kraft i Frelserens sønner, sagde søster Dibb. Den fjerde opgave fokuserer på omvendelse.

Det sidste år har mange kvinder – både ældre og unge – viderebragt et ønske om at vende tilbage til at være dydige kvinder. »Tilføjelsen af dyd har frembragt begejstring hos kvinder, som har truffet dårlige valg. Mange har sagt: »Jeg kan igen blive en dydig kvinde ... Det er muligt for mig,« sagde søster Cook.

Mange af dem, der ønsker at blive dydige igen, spekulerer på, hvor de skal begynde. Unge Pigers præsidentskab fortæller dem om denne måde: Bed morgen og aften. Læs i Mormons Bog i fem minutter eller længere hver dag. Og smil.

»Hvis alle kvinder i Kirken og verden gør dette, så tænk på, hvordan verden vil være om fem år,« sagde søster Dalton. »Vi tror virkelig, at en dydig ung pige, ledt af Ånden, kan forandre verden.« ■

FOTO MED TILLÆDELSE AF IVÁN HEREDIA

Unge fejrer et helt nyt år

Ryan Kunz
Kirkens Tidsskrifter

Kirkenheder rundt om i verden modtog en dvd med titlen *Et helt nyt år: Unge fejrer 2010*. Dvd'en introducerer GUFs tema for 2010 og kan bruges som supplement til de unges møder, kvorumsmøder, GUF, søndags-aftennemøde og andre aktiviteter i løbet af året.

GUFs tema for 2010 er: »*Vær modig og stærk!* Nær ikke rædsel, og lad dig ikke skræmme, for Herren din Gud er med dig overalt, hvor du går» (Jos 1:9; fremhævelse tilføjet). Første afsnit af *Et helt nyt år: Unge fejrer 2010* indeholder et særligt budskab fra ældste M. Russell Ballard, der er medlem af De Tolv Apostles Kvorum, og en musikalsk montage af unge fra hele verden.

Dvd'en indeholder også ni andre afsnit, som omfatter inspirerende budskaber i form af beretninger, vidnesbyrd, musik og særlige præsentationer fra Unge Mænds og Unge Pigers hovedpræsidentskaber. Disse afsnit fokuserer på evangeliske standarder fra *Til styrke for de unge*, deriblandt uddannelse, familie og venner, musik og dans, dating og dyd, sundhed, tjeneste og omvendelse.

Unge mennesker fra hele verden fortæller om deres tanker og vidnesbyrd på hele dvd'en.

»Vi er glade for, at Kirkens unge kan se hinanden på denne dvd og blive styrket af hinandens vidnesbyrd,« sagde Elaine S. Dalton, Unge Pigers hovedpræsident. »De, som ser den, vil se modige unge overalt vælge at efterleve Kirkens standarder og gøre en

FOTO: TYLER HARRIS

Manuel Sarábia fortæller om sine oplevelser på dvd'en.

forskel i verden. Vi håber, at præstedømme- og organisationsledere og lærere vil bruge dvd'en i deres klasser til at undervise i standarder og til aktiviteter for at hjælpe de unge med at forpligte sig til at efterleve og anvende disse standarder i deres liv.»

Kirkens ledere har opfordret lokale præstedømme- og organisationsledere til at se dvd'en og bruge den ved deres møder og aktiviteter. Det første afsnit af dvd'en kan bruges ved aktiviteter i forbindelse med nytårsaften eller andre særlige begivenheder, hvor temaet bliver præsenteret. De resterende afsnit er tiltænkt til at blive brugt i løbet af året for at udvide temaet.

Afsnittene er udgivet med undertekster på engelsk, fransk, italiensk, japansk, kantonesisisk, koreansk, mandarin, portugisisk, russisk, spansk og tysk. Materialet fra dvd'en er også tilgængeligt som download på internettet. ■

RUNDT OM I KIRKEN

Afrikanske hellige møder op til en dag med tjenesteprojekt

Kirkemedlemmer i over 30 lande i Afrika mødte op med skovle og med trillebører iført smil og gule veste, da de deltog i det tredje tværafrikanske tjenesteprojekt den 22. august 2009.

I en by i Elfenbenskysten reparerede de veje. I en by i Liberia reparerede de gamle huse. I Sierra Leone rensede de kloakker. I Nigeria fjernede de en masse ukrudt fra en lokal offentlig bygning. I Ghana fejede de på en markedsplads og fjernede en masse affald. I Kenya, Sydafrika, Cameroun og flere andre steder rengjorde medlemmer fængselsceller og toiletter, plantede træer, reparerede veje og arbejdede på børnehjem. De rengjorde sygehuse og huse. De fjernede ukrudt og malede skilte.

Ældste Eric Jackson, informationschef for Det Sydøstafrikanske Område, sagde: »Det, som medlemmerne har bevist over for sig selv, er, at hvis der kommer nok mennesker, findes der ikke et projekt, der er for stort for os.«

Der, hvor medlemmerne arbejdede, dukkede journalister

FOTO: KATE JACKSON

Den første ungdomskonference i Etiopien

I juli 2009 samledes flere end 160 unge og unge voksne til en dag med venskab, workshop, dans og vidnesbyrd ved den første ungdomskonference, der nogensinde er blevet afholdt i Etiopien.

Fordi de fire grene ikke er organiseret i et distrikt, var mange medlemmer ikke klar over, at der var andre grene og kirkemedlemmer i Etiopien. Et af formålene med konferencen var at give dem mulighed for at omgås deres jævnaldrende, mens de blev opløftet åndeligt.

Wondwossen Amanuel på 23 år, der har indsendt sine missionspapirer, og som bliver den første missionær fra Awasa Gren, sagde: »Det opmuntrer én at være sammen med andre og deltage i sådanne aktiviteter. Vores gren er lille, men der føler vi os som en del af flokken – og det er som at være en familie.«

Deltagerne bar med stolthed deres VDR-ring og T-shirt med ordene »Standhaftig og sikker« – konferencens tema.

To måneder med en fælles indsats fra missionærer, grenspræsidenter og nødhjælpsorganisationen Hope Arising bragte de hellige pionerer sammen fra fire spredte grene i kirkebygningen i Addis Ababa i Etiopien.

Deltagerne rejste med bus i op til fem timer for at deltage i

op for at iagttage og tage notater.

Mange andre end kirkemedlemmer deltog i projektet. Kirken samarbejdede med lokale hjælpeorganisationer, andre trosretninger og de lokale myndigheder, som skænkede deres

Medlemmer i Sydafrika anlægger en have til forældrelose børn, hvor der ikke findes rindende vand.

Medlemmer i Nigeria samarbejdede med embedsmænd for at rydde vejkanter for affald.

redskaber og materialer til projektet og endda selv deltog.

»Mange priste Herren, da de hørte, at vi udførte tjenesteprojektet, fordi vi efterligner Kristi gode gerninger, og de sagde, at de gerne ville hjælpe os,« sagde ældste Adesina Olukanni, områdehalvfjerdser og informationschef for Det Vestafrikanske Område. ■

konferencen og flere end halvdelen af dem var ikke-medlemmer og undersøgere. To blev døbt i de efterfølgende uger.

»Når ungdommen indser, at der er andre unge med de samme håb, drømme, problemer og bekymringer, får de større selvtillid. De ved, at de er ikke alene, og det giver dem styrke,« sagde ældste Brad Wilkes, en fuldtidsmissionær, som, sammen med sin hustru, søster Karen Wilkes, hjalp med at organisere konferencen. ■

Rumænske unge piger afholdt deres første pigelejr

Fem unge piger og deres ledere fra Bukarest Distrikt i Rumænien sammen med en ven, der ikke er medlem, deltog i Kirkens første pigelejr i Rumænien fra den 24.-26. august 2009. Distriktets præsident for Unge Piger Dina Cojocaru stod for lejren med hjælp fra seniormissionærer søster Edie og ældste Don Van Noy.

Pigerne og lederne havde et åndeligt møde om morgenen og et om aftenen og de studerede i skrifterne sammen hver dag. Søster og ældste Van Noy underviste i forskellige workshop med emner såsom dyd, og hvordan man holder gode taler i Kirken. Ved en anden workshop lærte pigerne om sømmelighed og at klæde sig

moderne, mens man beholder sin værdighed.

Alina Mateescu, en af de unge piger, sagde, at hun havde tænkt på, hvad der skal til for at være en dydig ung pige, men takket være workshoppen om

dyd følte hun sig sikker på, at hun kunne blive den eksemplariske retskafne kvinde, som Gud ønsker, hun skal være.

Rumænien, et land i det sydøstlige Europa, har omkring 2.736 medlemmer i 17 grene. ■

KORTE NYHEDER FRA HELE VERDEN

Samling med canadisk folketælling udvides

FamilySearch har tilføjet canadiske folketællinger fra 1851, 1861 og 1871 til den online samling, der allerede omfatter folketællinger fra 1881 og 1916. Der foreligger planer om snart at tilføje den canadiske folketællingen fra 1891. De online databaser, hvor man kan søge, findes på FamilySearch.org og indeholder omkring 17 millioner optegnelser. Gratis offentlig adgang til disse folketællinger gør det nemmere for folk at udvide deres viden om deres slægt.

Tjenesteprojekt hjælper børn i Detroit

Den indre by i Detroit i Michigan i USA har ry for at være et sted med kriminalitet, bander og stofmisbrug. På grund af områdets høje arbejdsløshed og mange børn, som ikke gør skolen færdig, samarbejder Blomfield Hills Stav i Michigan med Unity Church for at hjælpe skolebørn som en del af Detroit's nabodag, der finder

Medlemmer i Detroit i Michigan i USA arbejdede sammen med andre for at give børn skoleudstyr.

sted i hele byen. De to grupper samlede og gav over 250 skoletasker væk med notesbøger, blyanter, farveblyanter, viskelæder og andre skoleartikler.

Medlemmer undslipper brande

Flere end 70 kirkemedlemmer blev evakueret fra deres hjem på grund af brande i Utah og Californien i september 2009, mange af dem fik ly hos andre medlemmer. Ilden fortærede mere end 50.000 ha i Sacramento og Los Angeles i Californien og dræbte to brandmænd og ødelagde flere end 100 bygninger. I New Harmony i Utah fortærede ilden mere end 4.000 ha og adskillige bygninger. I begge stater hjalp lokale præstedømmeledere de berørte medlemmer. ■

Et mirakel i vores familie

Ældste Joseph B. Wirthlins artikel, »Tag livet, som det kommer, og elsk det«, i novemberudgaven 2008 af *Liahona* (s. 26) gav vores datter, der for nylig gennemgik en svær prøvelse, den åndelige hjælp, hun havde brug for. Under hendes graviditet gav lægerne hende en barsk diagnose – vores barnebarn ville ikke overleve.

Daglig familiebøn og personlig bøn sammen med artiklen gav os håb, og et mirakel fandt sted i vores familie: Vores barnebarn blev født. Han var nødt til at blive på sygehuset i et stykke tid, men en måned senere ændrede lægerne deres oprindelige diagnose.

Vi ved, at vor himmelske Fader lever, ligesom vor Frelser og Forløser, Jesus Kristus. Opstandelsen og evigt liv med vor himmelske Fader er en realitet.

Gennadji og Tatjana Mitchenko, Rusland

Ikke på en søndag

En dag vandt jeg en billet til at fodboldkamp, der skulle spilles på en søndag. Jeg ringede til min hustru og spurgte, om hun ville tage med mig til kampen. I stedet for at svare, sagde hun: »Når du kommer hjem, så læs *Liahona*.«

Da jeg kom hjem, læste jeg om en ung kvinde fra Brasilien, der ikke overværede i finalen ved verdensmesterskabet i Frankrig, fordi den fandt sted på en søndag (se Suzana Alves de Melo, »Farvel til VM«, *Liahona*, juni 2007, s. 37). Jeg følte det, som at vor himmelske Fader fortalte mig: »Jeg ved, at du kan lide fodbold, men søndag er min dag. Tag ikke af sted.« Så jeg tog ikke af sted til kampen. Siden da har jeg fortsat med at læse vores profets ord. Dette tidsskrift er et kompas i vores tilværelse. Det styrker os i denne svære verden.

Anderson Carpejane, Brasilien

Der er intet at frygte

Jeg har grædt mange tårer med hvert eneste nummer af *Liahona* i løbet af de sidste otte år.

Jeg har lært, at der er andre mennesker ligesom jeg, der lider. Men på grund af deres vidnesbyrd, der har dybe åndelige rødder, kan vi overkomme alt.

Dette tidsskrift virker som en særlig vejledning i mit liv, og jeg ved, at det er grunden til, at det bærer navnet *Liahona*.

Edwin Urrutia, Illinois, USA

FORSLAG TIL FAMILIEAFTEN

Dette nummer indeholder artikler og aktiviteter, der kan anvendes til familieaften. Her følger nogle få eksempler.

»Skab bjerge«, s. 32: I denne artikel sammenlignes det at overvinde udfordringer med at bestige bjerge. Du kan måske planlægge en aktivitet, såsom at bestige en høj eller en trappe, så familiens medlemmer kan huske og anvende princippet.

»Hjulpet af Ånden«, s. 44: Når I har læst artiklen sammen, kan familien fortælle om oplevelser, hvor de er blevet velsignet ved at følge Åndens tilskyndelser.

»Bed om et svar«, s. 56: Du kan bruge artiklen som en indledning til at bede familien om at fortælle om

oplevelser, hvor de har modtaget svar på en bøn.

»Bolsjet«, s. 62: En måde, man kan hjælpe mindre børn til at være mere opmærksomme under familieaften, er ved at variere sit tonefald og ansigtsudtryk, når man fortæller historier (se *Undervisning, den største kaldelse*, s. 170). Du vil måske kunne bruge denne teknik, når du læser eller genfortæller »Bolsjet« til mindre børn.

»I skal finde mig«, s. 80: En sjov aktivitet, hvor familien leger skjul og så sammenligner legen med det løfte, som findes i Jer 29:13-14: »Søger I mig, skal I finde mig. Når I søger mig af hele jeres hjerte, er jeg at finde.«

En familieaften, der holder

Ved en familieaften for en del år siden begyndte vi med at synge »Se, morgen nu gryer« (»Se, morgen nu gryer«, *Sange*, nr. 74). Da vi bad hvert af vore fem børn om at foreslå en aktivitet, som vi kunne udføre den uge, sagde femårige Fernando eftertænksomt: »Jeg vil gerne se, hvordan det ser ud, når dagen gryr, og verden vågner.« Vi gjorde vores bedste for at forklare, hvad der skete: Hvordan solen står op, hvordan morgenbrisen sagte blæser, og hvordan duggen glitrer i landskabet. Men det ville han ikke høre tale om. »Jeg vil se det,« gentog han.

Så den torsdag kl. 4 om morgenen stod vi op, gik ud i bilen og kørte ud til et sted, hvor vi havde frit udsyn til den østlige himmel. Den dag syntes solopgangen at komme direkte fra himmeriget. Kugler af gul farve forvandlede sig til glinsende koral, da den store solskive dukkede op. Det var pragtfuldt.

Tredive år senere besøgte Fernandos lille søn Fernandito os. »Ved du hvad, farmor?« sagde han. »Far tog os med ud for at se solopgangen.«

Sergio Trejo Reyes, Jalisco, Mexico

»I skal finde mig«

Aaron L. West
Undervisningsafdelingen

Ved afslutningen af vores søndagsskoleek-
tion bad søster Hart os om at slå op på
Jer 29. Hun sagde, at hun ville læse ver-
sene 12-14 højt, og hun bad os om at overveje
ordenes betydning.

»Råber I til mig,« læste hun, »og går I hen og
beder til mig, vil jeg høre jer.

Søger I mig, skal I finde mig. Når I søger mig af
hele jeres hjerte,

er jeg at finde, siger Herren ...«

Søster Hart fortsatte og læste vers 14 færdig,
men mine tanker blev lykkeligt hængende og
nød løftet: »Er jeg at finde«. Jeg kom til at tænke
på dengang, hvor min hustru og jeg legede skjul
med vores små børn. Når det var vores tur til at
gemme os, og deres tur til at lede, sørgede vi
for, at vi var lette at finde. Nogle gange lavede
vi lyde eller lod en fod stikke frem, så de hurtigt
kunne finde os. Somme tider gemte vi os altid
det samme sted. Vi ville have, at de skulle lede
efter os, men vi ville også gerne have, at de skulle
finde os. Vi glædede os til deres kram og deres
glade, triumferende fnisen.

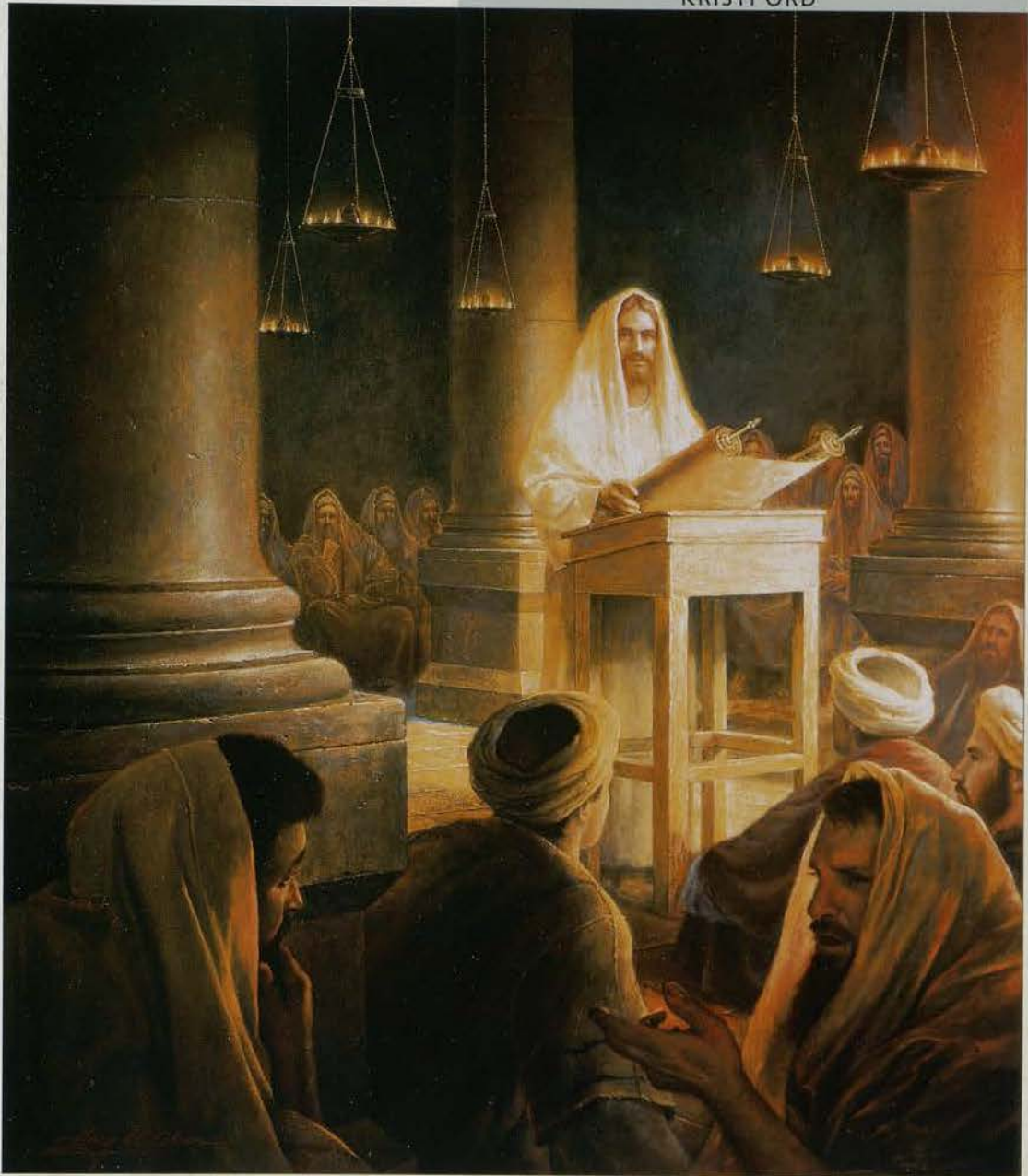
Disse minder øgede min forståelse af vor
himmelske Faders kærlighed til os. Han ønsker,
at vi skal lede efter ham, men han vil også have,
at vi skal finde ham – han ved, hvor glade vi
bliver, når vi gør det. Han er ikke ude på at snyde
os. Han gør snarere alt for at vise os, hvor og
hvordan vi skal lede. Han giver os skrifterne,

*Jeg kom til at tænke på dengang, hvor min
hustru og jeg legede skjul med vores børn.
Vi ville have, at de skulle lede efter os, men
vi ville også gerne findes.*

kalder profeter, lytter til vore bønner, leder os ved
Helligåndens kraft, velsigner os med templer og
præstedømmeordinancer og familie og venner.
Og hvis vi engang har fundet ham et sted, er vi
sikre på, at vi kan finde ham der igen, hvis vi er
villige til at lede igen.

»Jeg vil findes af jer, siger Herren ...« Hvilket
opmuntrende løfte! I en verden, hvor problemer
og fristelser så let finder os, er det en trøst at vide,
at vores største kilde til styrke er så let at finde. ■

Jesus i synagogen i Nazaret, af Greg K. Olsen

«... og [Jesus] åbnede [bogen] og fandt det sted, hvor der står skrevet:

Herrens ånd er over mig, fordi han har salvet mig. Han har sendt mig for at bringe godt budskab til fattige, for at udråbe frigivelse for fanger og syn til de blinde, for at sætte undertrykte i frihed [se Es 61:1] ...

Da begyndte han at tale til dem og sagde: I dag er det skriftord ... gået i opfyldelse ...

... de blev slået af forundring over hans lære, for der var myndighed bag hans ord» (Luk 4:17-18, 21, 32).

01 APR 2013 DANISH

LDA1677259598/0#
KAREN BOZENDAHN
15 E NORTH TEMPLE RM 249
SALT LAKE CITY UT 84150 1600

Velkommen til det nye Liahona!
Samtlige sider er blevet til med
jer – Kirkens medlemmer i alle
aldersgrupper – i tankerne. Men visse
artikler henvender sig specielt til visse
målgrupper.

- Unge voksne kan slå op på side 42.
- Unge kan slå op på side 46.
- Børn kan begynde med side 58.
- Forældre til mindre børn kan hjælpe dem med at slå op på side 70.

Men lad det ikke blive ved det. Der er meget mere at opdage, når man lærer det nye Liahona at kende og anvender det.

Account #: 1677259598

22

3 DANISH

